

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక 23119

7-74
ప్రేసలు

రహస్య

అధిక దిగుబడికి
అధిక
పోషణనిచ్చే
ఎరువులు ముఖ్యం

గ్రోమోర్
14-35-14

గ్రోమోర్
28-28-0

చేసుకు చేవ, రైతుకు రొక్కం-గ్రోమోర్

AIYARS CF 479 TL

కొరమాండల్ ఫెర్టిలైజర్స్ లిమిటెడ్

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో నాడు సీరియల్ గా
ప్రచురింపబడి మీ మన్ననలందుకొన్న నవల-
నాడు చలన చిత్రంగా రూపొందింది!

పులి తండ్రి - కాడుకూ
తల్లి - కూతురూ వప్పుక చూడవలసిన
మటుంబ సమస్థా చిత్రం!

అనగనగా ఒకతండ్రి

దర్శకత్వం: సి.ఎస్.రావు. అనగనగా కథానిర్మాత: మహాశ్వ
సంగీతం: చక్రవర్తి. కెమెరా: జి.కె.రావు.
ఆంధ్రవిజయ కంప్లెక్సు, హైదరాబాద్ నిర్మాణ బియ్యం లక్ష్మీ నిర్మాణ శిలా నిర్మాణ కర్మాగారం, హైదరాబాద్ చిత్ర

ఆంధ్ర సంచిక వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
శివలెంక శంభువసాద్
సంపాదకుడు
(1938 - 1972)
శుక్రవారం 5-7-'74

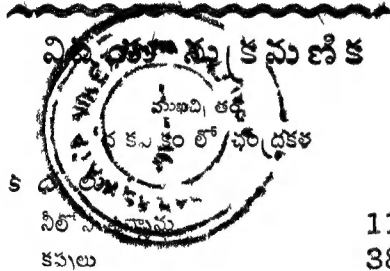
(శివనందనను సంచికలోని బి పాద్యని సంపుటము 67 సంచిక 45

స్థాపితం : 1908

సంపాదకుడు

శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్ర ప్రతిక కార్యాలయము
గాంధీనగరం విజయవాడ-3
సంపత్తం చందా - రు 31-20 పై
అరుమాసాల చందా - రు 15-60 పై
విడి పత్రిక వెల 55 పై నలు

సీరియల్ కథలు
చిదంబర రహస్యం
(ప్రారంభం) ... 8
బంగారు కలలు 19
రెండు పువ్వులు 32

వ్యాసాలు శీర్షికలు
ఉత్తరాలు 4, మైదరాబాద్ నోట్సుక్
లోకంపోకడ 5, ధర్మపథం -9, పశ్చిమం-16,
వారం-18 సినిమా 24, డాక్టర్ నలహు,
చిన్నారి చిలిపివేషాలు -31, అపి-ఇని-అస్పి-44,
సంతోషమే సగము బలము-47

పి వార మే
కొత్త సీరియల్

ఉత్తరాలు

ముఖ చిత్ర

మా అభిమాన నటి "మంజుల" ముఖ చిత్రమును వేసినందుకు మాకు కలిగిన అనందమును ఈ చిన్న గేయరూపముతో వ్యక్తపరుస్తున్నాను. ఈ వ్యక్త ప్రచురించేదరదో అభిలషిస్తున్నాను. "మంజుల! వినుని వర్ణించును నీ అందము. నీ మీన లోచనముల కాంతి, నీ చిరునవ్వుల వెన్నెలలు, భరిసించినవి మా హృదయములలో. "సేమాపుత్రపు జల్లులు" మంజుల ముఖచిత్రము కొరకు చక్కరవక్కులవల్ల ఎదురు చూసిన ఘాట సంభవించింది. నివృత్త సత్కారం పొందక!

అందుకో మా కృతజ్ఞతాది సందనములు ఏ ఏ సురేష్ బాబు, (మదనపల్లి)

కథలు

14-8-'74 సంచికలో నా 'తాత - మనవడు' కథ ప్రచురించినందుకు డాక్టర్ కాని, ఆర్మిస్ట్ గారి పాఠాభివృద్ధి, నా పేరు ఏ ఏ ఆర్ శివకుమార్ కు బదులుగా, ఏ ఏ ఆర్ కుమార్ అని ప్రచురించ బడ్డది! దయచేసి రాజ్ పు సంచికలో యీ పాఠాభివృద్ధి నవరసంగా నా పూర్తి పేరు ప్రకటించ కోరతాను. ఏ ఏ ఆర్ శివకుమార్, హైదరాబాదు హైదరాబాద్ నోట్సుక్

7-8-'74 సంచికలో తిరుమల రామచంద్ర గారు, రైల్వేలో సమ్మె గూర్చి ప్రస్తావించి, సు సమ్మెలు జరిగిన కార్యక్రమం సమ్మెల పుంజు బావుండునామా అని రాసారు. కానీ "మన ప్రభుత్వం అపేన్ ప్రభుత్వంలా పుంజు, బావుండునామా" అని రాసినట్లు సబబుగా భుంజేది ఉత్పత్తిని నిలుపు చేస్తేనే ఉత్పత్తింబని ఈ ప్రభుత్వం, ఉత్పత్తిని అత్యంత స్థాయిలో పెంపొందిస్తే పరికరిస్తుందంటారా? ఎవ్వ, భానుమూర్తి (కాశిబుగ్గ)

7-8-'74 సంచికలో శ్రీ కల్లూరి వాసుదేవ రావుగారి లేఖ చదివి ఈ భావ ప్రాయోగిని పిలిచి

దక్షిణ భారతీయులు అభివృద్ధి చెందక పోయారని కారణం రాజకీయ ప్రాబల్యమే

(1) సైన్యం (త్రము దగ్గరనుంచి ప్రధానమంత్రి వద్ద ఉత్తర భారతీయులు చేతిలోనే ఉన్నది) (ద్రవిడ కక్షల స్థాపకుడు ఇ. వి. రామస్వామి పాయకర్ (పెరియార్) బ్రతికిఉంటే ఈ సమస్యానికి అందోళన జరిగే వారేమో (సదానిగా దక్షిణాదియుడు కావాలి)

(2) రాష్ట్రస్థాయిగా దక్షిణ భారతీయుడు పది ఏని వేషట్టిన వారు పేరుకే

మనలో మాట

ఈ వారంతో 'బంగారు కలలు' అయిపోయింది కాని 'చిదంబర రహస్యం' మొదలైంది! పై వారం సంచి 'అప్పపూర్ణ' సీరియల్ నవల ప్రారంభం అవుతుంది

* * *

రచనలు సంపాదకు ఆంధ్ర సంచిక వారపత్రిక సంచికలో అప్పడప్పుడు వేస్తూవున్న నిబంధనలను ఒకసారి చదివి పంతులం మంచిది నిబంధనలు ఏడి ఏడిగా లేఖలద్వారా తెలియజేయడం సాధ్యంకాని పని

లోగడ ముద్రితమైన, లేక ప్రసారమైన రచనలను, తమ స్వంతమే అయినా మా పరిశీలనకు పంపరాదని రచయితలకు ప్రత్యేకంగా మనవి చేస్తున్నాము

సీని మా

సీనిమాలు నడవడానికి భాషతో ప్రవయం లేదంటూ ప్రాసారు భువనేశ్వరం పాఠకులిద్దరు 3-5-74 సంచికలోని నా లేఖ చదివి అటు పంటప్పుడు అంతర్జాతీయంగా పేరుపడ్డ మతయోగ, వంగ చిత్రం వాన మన రాష్ట్రంలో లేక పోవడానికి కారణం? మన తెలుగు చిత్రాలు కుటుంబ గాథలతోనూ, ఇంకా పేటేటేతోనో నిండి ఉంటాయి అందువలన చాలా బోర్డు ఉంటున్నాయో అని పిపం వారి భాధ! మక్కికి మక్కి ఆ చిత్రాలే హిందీలో వచ్చి ఎంత దర్జాగా అడుతున్నాయో చూస్తున్నాం బాగున్నాయని చెప్పుకుంటున్నాం, 'జ్యూర్ బాబూ, ఇన్నాస్, పెరిస్ ఇన్నాస్, 'ప్రేమ్ సంగర్' మొదలగునవి "మనింటి/కూరలని" నాటిక తెలియదేమో! యం, యస్, ఏ జి. రాజు, (కలక్)

(3) తెలుగువారి మధ్య అపోహలను రెచ్చకొట్టి ఐక ఉద్యమానికి ఊకపాత మహించినవారు ఉత్తర భారతీయులు.

(4) దక్షిణాదిలోనున్న పెద్ద నగరాలలో టోకు వ్యాపారం మరియూ షేడీ వ్యాపారం చేస్తున్నవారు ఉత్తర భారతీయులు.

(5) దక్షిణాదిలోనున్న ఉత్తర భారతీయులు మొత్తం దక్షిణదేశం కొనగల అర్థిక స్థితుత కలవారు.

(6) దక్షిణాదిలోనున్న ఒకటి, రెండు పెద్ద కర్మాగారాల కేంద్ర ప్రభుత్వం స్థాపించినట్లు తమిళనాడు ప్రభుత్వం వల్లనే మల్లెం విజయకుమార్ (మదరాసు)

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

తిరుమల రామచంద్ర

రోడ్ల అభివృద్ధి

వచ్చే ఏడాదినుంచి రోడ్ల అభివృద్ధికి పంచదార పెప్పరుతో యాగై శాతం కెటాయింపడానికి ప్రభుత్వం నిర్ణయించిందని రోడ్ల, భవనాల శాఖమంత్రి జి. ఎం. హెచ్. వెంకటాచలం జూన్ 5 న రోడ్ల అభివృద్ధి సంఘం సభలో ప్రకటించడం మన రాష్ట్రంలో రోడ్ల, దుర్గతిని మార్చుతున్న వారందరికీ ఆనందం కలిగించక పోదు ఇరుగు పొరుగు రాష్ట్రాలలో దుర్గత చూస్తే నా ముటుకు నాకు కడుపు మంటుంది. ఎంత బాగున్నాయో అని మన రోడ్ల బాగుండక పోగా వెడల్పు తక్కువ కావీ, ఎక్స్ ప్రెస్ లకు మోపర్ ఎక్స్ ప్రెసులకు తక్కువ లేదు రోడ్లు చిన్నవి కావడం వల్ల ఎదుట వస్తున్న ప్రతి అడ్డమైన దానికి పైడిపూ పోయే మన ఎక్స్ ప్రెస్ బస్సులు గురికి బారెడు దూరం అప్పుట్టు రెండు గంటలు మూడు గంటలు అలస్యంగా రావడం, రైలు చార్జీలన్నా పాపపు రూకలు చెల్లించి త్వరగా గమ్యం చేరుకుందామని రైలుకన్నా ముందుగా అని ఆశించే ప్రయాణీకులు ఉన్నారుమనదం నిత్య దృశ్యాలు ఉదాహరణకు హైదరాబాద్ నుండి మద్రాసుకు వెళ్ళే సూపర్ ఎక్స్ ప్రెస్ తీసుకుంటూ అది నకాలంలో గమ్యం చేసిన పాపాన పంపత్తురంలో ఏ రెండు సార్లు పోయి వుంటుందేమో! కనుక రోడ్ల అభివృద్ధి నిర్వహణ, దృఢీకరణ — అవసరం అంతేకాక జాతీయార్థిక పరిశోధన మండలి అన్నట్లు రోడ్లపై కోటిరూపాయల పెట్టుబడి పెడితే దాదాపు 12 నేల మందికి ఉద్యోగ కల్పన అవుతుంది అంటే కొత్త రోడ్లపై అన్నమాట పాతరోడ్లపై మరమ్మతు మొదలయిన చాలాకీ కోటి రూపాయల పెట్టుబడి అదనంగా నాలుగు నేలపై నిలుగు మందికి వృత్తినిస్తుంది ఎన్నో కరవు పనులతో రోడ్లు పోయడం చేర్చడం మనందరికీ తెలుసు రోడ్ల ప్రాముఖ్యం ఇలాంటి కనుకనే అకోకుడు, కాత వాసానులు రోడ్లు వేయించడం

తస్మాత్ జాగ్రత్త!

1972 సెప్టెంబరులో రాష్ట్ర శాఖలలో అమోదించిన కమలాల గరిష్ట పరిమితి శుక్లం 1973 లో రాష్ట్రపతి ఆమోద ముద్ర పొందినా ఇంతవరకు అమలు కాక పోగా, 1975 ఏప్రిల్ వరకు వాయిదా పడే ప్రమాదం వుందని ఒక రాజకీయ పక్ష నాయకుడు నాతో అంటూ, అలాంటి అవకాశాన్ని ప్రతివర్షం వారు, తీవ్రవాదులు దుర్విని (42 వ పేజీ చూడండి)

చిదంబర రహస్యం

చిదంబర రావుకు అద్భుత శక్తులున్నాయని సాయంత్రమైతేవాలు అశోకవర్ధన హాస్టల్లో ఒక్క 'లా' స్టూడెంటూ ఉండడని అంతా అప్ లాండ్స్లో నరసంచారానికి దూరంగా వెళ్లి పోతారని విని ఆశ్చర్య పడ్డాను. నాకెందుకో ఈ మంత్ర తంత్రాల మీదా, మానవాతీత శక్తుల మీదా అంత నమ్మకం లేదు. ఇవన్నీ ఏవో పల్లెటూళ్లలో విద్యా సంస్కారం అంతగా లేనివాళ్లు నమ్మే విషయాలేనని నేననుకుంటూ వుండేవాడిని. కాని ఇప్పుడలా విశ్వ విద్యాలయంలో చదివే మేధావులంతా కూడా నమ్ముతున్నారంటే నాకూ నమ్మక తప్పలేదు. నూటికి తొంభై మంది నమ్ముతుంటే నేనొక్కడిని నమ్మకుండా ఎలా వుండటం ?

చిదంబరరావును గురించి విన్న విషయాలు సామాన్యమైనవికాదు. అతడు 'బాబా వతి' అనే పేరుగల భూతవైద్యం చేస్తాడు. జాలారిపేట్లో కొన్ని దయ్యాలను పట్టి సముద్రంలో కలిపేశాడు. పీతలవానిపాలెంలో ఒక జాలరికి బంగారపు చేపను నీళ్ళల్లో నుండి తీసియిచ్చాడు ! ఆ చేప ముందు మానవభాషతో మాట్లాడిందట. తరువాత విలవిలలాడి కిందపడి పోయింది. కరిగిస్తే చేప మొత్తం బంగారమే ? !!

చిదంబరరావుకు నశీకరణ శక్తులున్నాయి. ఏ విద్యార్థి నయినాసరే చూపులతోనే ఆకర్షించగలడు. అతడు చిరునవ్వు నవ్వి తేచాలు ఆడ పిల్లలంతా ముఖాలను పోరతి వళ్ళాలలా, చేసుకొని నిలబడతారు. అతనంటే యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్లుకు కూడా గౌరవమే. ఫలానా ప్రొఫెసర్లుకు ఫలానా డేశం నుండి ఆహ్వానం వస్తుందని జోష్యం చెప్తాడు. అంతే! నెలతిరుక్కుండా, వచ్చి తీరాల్సిందే! 'నీవు ఇన్నాళ్ళల్లో రీడరువు కాబోతున్నావ'ని చెబుతాడు—అలా జరిగితీరాల్సిందే !! 'ఫలానా ప్రొఫెసర్లుకు అంగారక గ్రహం బాగా లేదు—ఈ గండం గడవటం కష్టం' అని చెప్తుతాడు. చెప్పినతేదీ మళ్ళీ వచ్చేలోపలే ఆయన గుండెపోటుతో 'హరీ' మనడం నాకూ తెలిసిన విషయమే! ఇక నమ్మకుండా వుండటం ఎలా? ?

ఇంత జరిగినా సరే, బా జన్మ సంస్కారాల ఫలితంగానే ఏమోమరి ఇదంతా చిదంబర రహస్యమేననిపించింది. వాడేదోమోసం చేస్తున్నాడనిపించింది. సామాన్య జనులనే కాదు విద్యావంతులనే బోల్తా కొట్టిస్తున్నాడనిపించింది. ఇది ఎలాగైనా సరే నిరూపించాలి. పలుగురితోనూ చిదంబరరావు గుట్టు మట్టుచేసి పప్పులపాలు చేయాలి—అప్పుడే వాకు రిలీఫ్—ఈ నిశ్చయం బాగానేవుంది. మరి నిరూపించడం ఎలా ? నామటుకునాకే ఇంకా పూర్తిగా సంతోషం నివృత్తికాపోయింది. ఎలా చిదంబరరావు దగాకోరిన ఇతరులచేత నమ్మించడం??.

పులిమీద పుట్రు అన్నట్లు నా క్లాస్ మేట్ రాజేంద్ర చెప్పిన విషయం నాలో ఇంకా భయాన్ని రేకెత్తించింది. చిదంబర రావు మోసగాడని నిరూపించే ఉద్దేశంతో ముగ్గురు లాస్ట్రాడెంట్స్ అతనిపై గూఢచారి చర్యలు మొదలుపెట్టారట. 'వాడి అంతుతేలుస్తాము—ఈ బి.సి. నాటి మూఢ నమ్మకాలతో పనిత్ర విశ్వవిద్యాలయ అవరణాన్ని అవనిత్రం చేస్తున్నాడు' అని పేతు వాదంతో పురోగమించారట. నీడలా చిదంబరరావును అనుసరించారట.

అది చిదంబరరావుకు తెలిసింది. ఆయనేమీ అనలేదు. కేవలం ఒక చిరునవ్వు నవ్వి ఊరుకున్నాడు. 'వాళ్లనలా వదిలేశారే' అని చిదం

బరరావు భక్తులు ఎవరో అంటే 'పోనిగ్గా' మతిలేని వెధవలు — వాళ్లతో మనకెందుకో' అన్నాడట. అంతే! అవి, వారం తిరగలదు. ఆయన మాట మంత్రమై పారింది — వేముల వాడ భీమకవి కున్నట్లు వాక్కుద్ది పున్నదో ఏమో మరి ఆ ముగ్గురు స్టూడెంట్స్ కూడా మతి చలించింది. రాత్రికి రాత్రే వాళ్లను యూనివర్సిటీ గోడ అవతలికి చేర్చించవలసి వచ్చింది. కాంపౌండ్ కవతల సుప్రసిద్ధమైన పిచ్చి ఆసుపత్రి వున్నది. వాళ్ల నక్కడ వదిలేయక తప్పలేదు !!

దీనితో నేను నా ప్రయత్నాన్ని దాదాపు విరమించుకున్నట్లే లెక్క. చిదంబరరావు ఏమైతే ఎవడికి కావాలి? నేను మా అమ్మా—నాయనలకు ఒక్కడే బిడ్డణ్ణి. వెనకాల పెద్ద అసీసాస్తులూ లేవు. రెక్కల కష్టమీద చదివిస్తున్నాను. అనవసరంగా ఇప్పుడు నాకు మతి చలిస్తే వాళ్ల గతేంకాను ? ఈ చిదంబర రావు గొడవతో నాకేమిపని ?? నేనిక్కడికి వచ్చింది ఎం. ఎస్. సి లో ఫస్టు క్లాసు సంపాదించుకొని వెళ్ళడానికి. అదితప్ప ఇంకొక ధ్యాస నాకెందుకు ?

ఇలా అనుకొని చిదంబర రావు గూర్చి ఇంకా ఆలోచించడం మానివేశాను.

* * *

ఆ రోజు సాయంత్రం నేను సముద్రం ఒడ్డుకు వెళ్ళాను. కెరటాలు ఎగరెగరి తీరాన

డాక్టర్ కుదిగొడైవప్రసాద్

పున్న బండరాళ్లకు కొట్టుకుంటున్నవి నా మనస్సులాగా. రంగు రంగుల గవ్వలేరుకుంటూ ముందుకు సాగిపోతున్న నన్ను ఎవరో పేరు పెట్టి పిలిచినట్లు నిపించింది

‘కిరణ్ కుమార్! ఓయ్ కిరణ్ కుమార్’ వెనుదిరిగి చూచాను - దూరంగా చిదంబర రావు !!

ఉలిక్కిపడ్డాను.

చిదంబర రావు ఒంటరిగా సముద్రం ఒడ్డున కూర్చోని వున్నాడు. ఆయనను చూడగానే నాకెందుకో గుండె దడదడ కొట్టు కున్నది - కాళ్ళు బలహీనంగా అయిపోయి వేలమీద గట్టిగా మోపి నిలబడలేక పోతున్నట్లు అనిపించింది.

దూరం నుంచి చిదంబరరావు నన్ను రమ్మని చెయ్యివూపుతున్నాడు -

యాంత్రికంగా చిదంబరరావు వైపు నడిచాను

కాళ్లలో సత్తునలేదు-కళ్లల్లో చైతన్యం లేదు.

ప్రారంభం!

ఏదో “దంష్ట్ర కరాళుడి విషజిహ్వం పైకో” నడిచి పోతున్నట్లు నిపించింది - ఎలావోగానో నాకే తెలియదు -

వెళ్లి చిదంబరరావు కెదురుగా నిలబడ్డాను చిదంబరరావు నన్నుచూచి నవ్వాడు - నవ్వాడు !!

ఇంకేం నావనీ అయిందన్నమాటేనా? నాకు ఏడుపు వచ్చింది - ఏదైనా? ?

మరి పసిపిల్లవాణ్ణి కాదుకదా పెద్దగా ఏడ్వడానికి-ఎం. ఎస్. పి. చదువుతున్నవాణ్ణి - ఎదిగినవాణ్ణి - సభ్యసమాజ అక్షరాలు పట్టు పడ్డవాణ్ణి - అందుకే లోలోపలే ఏడ్చాను -

‘కూర్చోండి కిరణ్ కుమార్ నిలబడ్డారేం’

ఆ మాటలు చాలా ప్రకాంతంగా వున్నాయి. మంత్రరుద్ధ భుజంగంలా ఆయన ఎదుట కూర్చున్నాను. చిదంబరరావు

ముఖంలో ఏదో విలక్షణమైన శాంతిఉంది. మాటల్లో ఏదో సమ్మోహన శక్తి వుంది.

‘షికారుకు వచ్చినట్లున్నారు.’

‘అవును -’ ఆయన కళ్లల్లోకి చూస్తూ అన్నాను.

‘ఇవ్వక సముద్రం ఎందుకో ఎర్రగా వుంది’

‘అవునండీ’

‘కిరణ్ కుమార్ నీకు ప్రకృతి అంటే ఇష్టమేనా’

ఇష్టమో కాదో నేనెప్పుడూ ఆలోచించలేదు - తిండిగూర్చి, గుడ్డగూర్చి, డిగ్రీల గూర్చి ఆలోచించేనే కాని ప్రకృతి ఇష్టమో కాదా అని ఎప్పుడూలోచించాను? ఎందుకాలో చించాలి??

‘నీవు పుట్టిన కొల్లేరుమట్టు ప్రకృతి అంటా ప్రకృతి ఎంతోమనోహరంగావుంటుంది కదయ్యా. విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి హృదయం ఉప్పొంగి ఋతుసంహారం అనే పుస్తకం కూడా వ్రాశాడుకదా ఆ సౌందర్యం

చూచి. శరత్కాలంలో అక్కడి కొంగలు పైకెగరడంపై అందమైన సీస పద్యాలు వ్రాశాడు' నేను స్తబ్ధించిపోయాను—ఆయన కున్న సాహిత్య పరివరయానికి కాదు, నాది కొల్లేరుదగ్గర గ్రామమని ఈయనకెలా తెలుసు?? నా పుట్టు పూర్వోత్తరాల్లా జాతకమూ మొత్తం పైలులో పెట్టు కున్నాడా ఏమిటి??

ఆయనే మళ్ళీ అన్నాడు 'చూడు కిరణ్ నువ్వు విజయవాడలో బి. ఎస్. సి. పస్టు క్లాసులో పాసైనావు—గోల్డ్ మెడల్ కూడా సంపాదించావు నిజమేకాని చదువంటే పుస్తకాలేనా? గ్రంథాలకు ఇవతల చాలా ప్రకంఠం వుంది—అందులో చదువలసిన విషయాలూ నేర్చుకోవలసిన పాఠాలూ గుణసాతాలూ ఎన్నో వున్నాయి.'

సందేహంలోడు — నా తరుపు సంద్యలూ గోల్డ్ మెడల్ రావడమూ మొత్తం ఈయనకు తెలుసు.

అకస్మాత్తుగా రెండు శత్రులతోనూ చిదంబరరావు పాదాలు ముట్టి కళ్లకద్దు కున్నాడు—

'ఇదేమిటి? నీకేమన్నా పిచ్చా? నాకు దబ్బంపెడతా వేమయ్యా.'

'చిదంబరరావుగారూ మీరు సాక్షాత్తు డైవాంశ సంభూతులు — ఇన్నాళ్లు నాళ్ళూ పిళ్ళూ చెపుతూంటే నమ్మకం కుదరలేదు—'

'దైవంలేదూ అంశం లేదూ కిరణ్ — అంతా తమాషా— నీ మిత్రులు చాలా మంది నాకూ మిత్రులు — నాళ్ళ చెపుతుంటారు నీ గూర్చి అంతే'

అబద్ధం! నేను నమ్మను — ఆయనే అన్నాడు 'ఈ లోకం చాలా

చిదంబర రహస్యం

విచిత్రమైనదయ్యా — మనిషిని, మనిషిగా గుర్తించలేదుకాని నిమిషాలమీద మనుషులకు దేవతలకిందకు మారుస్తుంది — తమాషిగా లేదూ?'

'తమాషా ఏమిటిస్వామీ — మీ మహా త్యాగలూ, మానవాతీత శక్తులూ నేను విన లేదనుకున్నారా ఏమిటి—'

'కిరణ్ — మరీ పెద్ద పెద్ద మాటలు వాడకు. మీ అందరి వ్యవహారం చూస్తే నమ్మి పుడే ఏ సత్యాపాత్రమంతోకో పంపేటట్లుంది — నేనూ మీలాంటి స్పృహంటు నేనయ్యా — కాలిజీ విద్యార్థిని — కాకుంటే ఆలస్యంగా చదువు మొదలు పెట్టడంవల్ల వయస్సులో కొంత పెద్దతాణ్ణి అంతే — స్వామీ ఏమిటి ప్లాటా, గామీ — ఎవడన్నా నవ్వుతాడు—'

'నవ్వుతాడు కాదు స్వామీ నమ్ముతాడు— మిమ్మల్ని చూస్తుంటేనే దైవాంశ సంభూతులని ఎవడైనాసరే గుర్తించి తీరుతాడు—'

'మీ పిచ్చికి నేనేం చెప్పను?'

ఈ 'పిచ్చి' అనే మాటకు త్రుళ్లిపడ్డాను— నా 'పిచ్చి'ట!

'స్వామీ, మీరు తమాషాకు కూడా పిచ్చి— గిచ్చి ఇలాంటి మాటలు వాడకండి—నవ్వుతూగా చదువుకొని అభివృద్ధిలోకి రావాలని ఆశిత్తు దించండి'

చిదంబరరావు నవ్వాడు—తమాషాగా నా పిచ్చు చరిచి 'సోదాంపద' అన్నాడు.

నేనూ ఆయన వెంటే లేచినిలబడ్డాను.

చిదంబరరావు ముందు నేను వెళ్లకా— నేను అడగకండానే చిదంబరరావు తన

గూర్చి చెప్పుకున్నాడు. ఆయనది గోదావరి జిల్లాలో ఓచిన్న గ్రామం. చిన్నప్పటి నుంచీ గ్రామ రాజకీయాల్లో పాల్గొనడంవల్ల చదువు సంధ్యల గూర్చి అంతగా పట్టించుకోలేదు— ఏదో భుక్తికి ఇంత వుండటంతో వెంటనే ఉద్యోగం చేసే అవసరంకూడా లేకపోయింది. వయస్సు పెరిగేకొద్దీ కుటుంబ బాధ్యత నెత్తిన పడేకొద్దీ ఏదైనా సంపాదనా మార్గం వుండక తప్పదనిపించింది—లాలోచేరి మంచి మార్పులుతెచ్చుకుంటే ఎక్కడైనా మునిసిస్ మేజిస్ట్రేట్ గా అప్పాయింట్ కావచ్చు—లేదా ఏలూరులోనో రాజమండ్రిలోనోబోర్డు తగిలించ వచ్చు—ఈ ఉద్దేశంతో చదువులో చేరాడట— ఆయన చేరి అప్పడే సంవత్సరం గడిచింది— ఇది రెండో యేడు.

నేను మాత్రం ఈ ఎకడమిక్ ఇయర్ లోనే చేరాను— అందుకని నాకిది మొదటిసంవత్సరం 'అయితే స్వామీ...'

'హూ—పేరు పెట్టి పిలుపు కిరణ్—'

'అలాగే — ఇంతకూ మీకిసిద్దులు ఎలా అవడాలు?'

'ఏ సిద్దులు?'

'అనే మంత్ర తంత్రాలూ — మానవాతీత శక్తులూ—'

చిదంబరరావు మళ్ళీ నవ్వాడు —

'ఇదుగో—అలాంటి మాటలు మళ్ళీ అనకు —ఏమన్నా నింటే బాగుండదు'

నేను ముఖావంగా వూరుకున్నాను—

యూనివర్సిటీ గేటు వచ్చింది—మళ్ళీ జన సంతాతల బయట కిల్లి దుకాణాలపద్ద విద్యార్థులు కొందరు చిదంబరరావును చూచారు.

'గురూజీ—గురూజీ — పూర్వోక్తి హాతర్ ఆక్స్ బ్రాకులా వచ్చింది—వెళ్దామా?' ఎం. పి. పాత్రో సెగెరెట్ పాగెంతో మే మాటలు పుష్టిమూ వచ్చాడు—అతని వెంటనే విసోద్ చుట్టి స్వామీ; కూడా వచ్చాడు.

'అవునోయ్ క్రితంసారి వచ్చి నవ్వుకు కూడా చూడలేదు — మిస్ ఆయినాం — అని నావైపుచూచి 'కిరణ్ — జల్దీ వెళ్లి భోజనం ముగించుకొని మా తాం దగ్గరికిలా పోదా' అన్నాడు చిదంబరరావు.

నేను ఆలాగేగని తలవూపి మెలకు అభిముఖంగా నడక సాగించాను.

చిదంబరరావుకు నా మీద అభిమానం విద్యుదంతావుది.

అందులో అనుభూతంలేదు.

నాకు కాలిజీ కమల్ కుమార్లు
జూబ్ వేళావి... ఫర్.....
చూడటానికి వచ్చాడు....

భక్తులు భగవంతుణ్ణి స్తుతించేటప్పుడు 'లోకరక్షామణీ! ఆర్త రక్షామణీ! దీనచింతామణీ!' అనే రీతిని చెప్పడం సర్వ సాధారణం.

చింతామణి సంగతి సుప్రసిద్ధం! అది కోరిన కోరికలను ఇచ్చే మణి అని వాలామందికి తెలిసిన సంగతే!

"రజ్జుమణి" అంటే రక్షించే మణి అని అర్థం అవుతుంది. 'లోక రజ్జుమణి'లోకాలను రక్షించేది; ఆర్త రజ్జుమణి బాధలో ఉన్న వారిని రక్షించేది.

కేవలం దేవిని గురించే కాకుండా ప్రజలను పాలించే రాజులను కూడా ఈ సంబోధనతో పిలవడం కానవస్తున్నది. రాజు భగవదంశ సంభూతుడనే అభిప్రాయం ఉండటట్టి ఇలా చెప్పబడి ఉండవచ్చును.

చింతామణికి కోరిన కోర్కెలు నెరవేర్చే శక్తి ఉన్నట్లే రజ్జుమణికిన్ని కొన్ని శక్తులు ఉన్నవి.

'యస్తం బిభర్తి మనుజాధిపత్తి తస్య దోషా భవంతి విషరోగకృతాః కదాచిత్,'

'లోకరక్షామణీ! ఆర్త రక్షామణీ!'

రజ్జుమణిలక్షణం

—ధర్మపథం—
బుద్ధువేంకటరమణయ్య

నేనే ఇంకా ఆయనతో సరిగ్గా మాట్లాడటంలేదు—

మహాత్ములను నమ్మాలి—అంతేకాని మీకి మానవాతీత శక్తులు ఎలావచ్చాయి? అని ప్రశ్నలు వేయడం తప్ప—

ఇకనుంచి జాగ్రత్తగా మాట్లాడాలి.

సినిమాకు రమ్మన్నాడు సరేకాని రాత్రి ఒక చాప్టర్ ఫినిష్ చేద్దామనుకున్నానే— ఎలా??

నా వెర్రికాని చిదంబరరావు గట్టిగా సంకల్పిస్తే ఇలాంటి వరీక్షతోక తెక్కా? యూనివర్సిటీ ఫస్టు డెబ్బటు ఇప్పిస్తాడు— ఆయన తలుచుకుంటే రికార్డు బ్రేక్ కూడా చేయించగలడు నాదేత్—

ఈ విశ్వాసం బాగానే వుంది—

అదే నిజమయితే ఆయన ఎందుకు ఫీజు కట్టి రోజూ క్లాసులకు వెళ్తున్నాడు??

చదవకుండా మంత్రతంత్రంతో డిగ్రీలు సాధించవచ్చా?? నా మనస్సుకేమీ పాలు పోలేదు—

అంతా గందరగోళంగా వుంది—

కాళిదాసు నాలుకమీద దేవత బీజాక్షరాల వ్రాసిందనీ దాంతో ఆయన మహా కవిత్వం చెప్పడం మొదలు పెట్టాడనీ 'మాణిక్యవిధాం'

అంటూ రసవంతమైన దండకం ప్రారంభించాడనీ కథ. ఇలాంటివి ఇంకా ఎన్నో వున్నాయి మన చరిత్రలో పురాణాల్లో— వీటి నన్నింటినీ నమ్మకుండా కొట్టిపారేయడం ఎలా??

ఈ అలోచనా ప్రవాహంలో నేను మెన్కు వెళ్ళడం భోజనం చేయడం తిరిగి సద్దర్శు సదనలో నా రూంకు చేరడంకూడా అయింది.

జేబులో ఓ పది రూపాయల నోటు పెట్టుకొని వెంకటరెడ్డికి చెప్పాను సినిమాకు వెళ్తున్నానని. ఆయనదీ మా పూరుదగ్గరే ఓ గ్రామం. ఇరువురం విజయవాడలో కూడా క్లాసు మేట్లుము. కావాలని ఒకే రూంలో వేయించుకున్నాము—

వెంకటరెడ్డి చింతగా నమ్మ చూచి అన్నాడు.

'ఇదేం ద బ్బా! త మా పా గుండదే! నువ్వేంటి? సినిమా కెళ్ళడమేంటి??'

చిదంబరరావు రమ్మన్నాడని చెప్పడమా వద్దా? అని అలోచిస్తున్నాను—

'ఏం పిక్చరు?'

'హారర్ ఆఫ్ డ్రాకులా'

'ఇదుగో కిరణూ—అట్లాంటి సినిమాలు చూడక య్యా, నీ పుణ్యముంటుంది. ద య్యాలూ భూతాలూ ఏం సినిమాలని—

రాష్ట్ర చ నిత్య మభివర్ధతి తస్య దేవః శ్రతూంశ్చ వాశయతి తస్య మణిః (ప్రభావాత్.)

అని ఆ రజ్జుమణిని గురించి ఒక శ్లోకంలో చెప్పబడింది.

'రజ్జుమణిని ధరించిన తాజా దోష్ రహితుడై ఉంటాడు. ఏవిధమైన విషంవల్ల గాని, రోగంవల్ల గాని, అతనికి అపాయమేమీ ఉండదు. అతడు పాలించే దేశంలో నస్యము కూలంగా వర్షాలు పడి, దేశం సుభిక్షంగా ఉంటుంది. ఎవరైనా శత్రువులు అతనిపైకి వచ్చారంటే అసజయాన్నే పొందుతారు. ఆ మణియొక్క ప్రభావం అటువంటిది!' అని దీని అభిప్రాయం.

ఈ మణులు సులభంగా లభ్యమయ్యేవి కావు. ఎంతో అదృష్టశాలికిగాని లభించవు.

కొన్ని కొన్ని దోషాలు పోవడానికి వేర్వేరు మణులు ఉంగరాలు మున్నగు ఆభరణాలలో ధరించడం ఇప్పుడున్నూ ఉన్నది.

దీనిని బట్టిస్తే మణులకు విలువ పొప్పుతుంది.

నేనేం జవాబివ్వలేదు—మెల్లగా చిదంబర రావు గదికేసి నడిచాను. నిజానికి రెండో అట సినిమాకు బయలుదేరడం నా జీవితంలో ఇదే ప్రథమం.

నేను చేరేటప్పటికే చటర్జీ, స్వామి, చిదం బరరావు గది ముందు కుర్చీలు లాక్కుని కూర్చోని బాతాఖానీ కొడుతున్నారు—ఇందులో స్వామి అందరికీ తెలిసినవాడే—గత సంవత్సరం ఎన్నికల్లో పోటీచేసి ఓడిపోయాడు— ఆయన ఇప్పు పెట్టినంత డబ్బు ఎవరూ పెట్టలేదని అంటారు.

'చిదంబరరావుగారు లేరా' అన్నానే ప్రశ్నించాను.

'రా బ్రదర్—రా— ఆయన లోపల పూజ చేసుకుంటున్నారు—ఓ పదినిమిషాల్లో వస్తారు' అని నాకో కుర్చీ చూపి మళ్ళీ వాళ్ళ బాతా ఖానీలో వాళ్ళు వడ్డారు.

ఇంత ఆధునిక యుగంలో యూనివర్సిటీ హాస్టల్లో ఈ పూజలూ పునస్కారాలూ— ఏమిటిది??

సమ్యక్త్యం కాకుండా వుంది—

కాసేపటికీ గది తలుపులు తీసి చిదంబర రావు వచ్చాడు గదినిండా సాంబ్రాణిశక్టీల

ఘోషములు—చిదంబరరావు వస్తూనే నన్ను చూచి నవ్వాడు.

‘భోజనం అయిందా కుమార్’

‘అయిందండి’

‘మీరు రా’

‘మాకు ఆ కలిగాలేదు గుటాజీ— సాయంత్రం పాపిటిఫెన్ వడింది. థియేటర్ దగ్గర టీ తగిలిస్తేసరి.’

చిదంబరరావు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

సంభాషణ నిరుద్యోగ సమస్య ప్రస్తుత విద్యావిధానం ఇలాంటి అంశాలమీదికి సాగింది—

ఆయన మంచి మాటకారి అని నేను గమనించాను—

తాను చెప్పే ప్రతి విషయం గాలిలో పేసి పట్లుండదు. సోపవత్తికంగా అంతెల్లా, అక్షరాలూ, ఉదాహరిస్తూ కొటేషన్లు దొర్లిస్తూ నిరూపించుకుంటూ పోతాడు— ఆయన చెప్పినదంతా విన్నాక ప్రతివిషయమూ ‘నిజమే—నిజమే’ ననిపించింది—దేశం వతన మైపోయిందనిపించింది—దీనికి పరిష్కారం చిదంబరరావు లాంటి వాళ్లు తప్ప చూస తేరనిపించింది.

సంభాషణలో ఎంతసేపు తెం గడిచి

చిదంబర రహస్యం

పోయిందో మాకే తెలియదు—ఇంతలో మరో ముగ్గురు స్వాడెంటూ వచ్చారు.

‘గురుజీ—రెండో ఆట అందదు—’స్వామి అన్నాడు.

‘వాళ్ల మొఖం—మనం పోంది సీనిమా ఎలా మొదలవుతుందోయ్—లేవండి’ చిదంబరరావు లేచి రూం లాక్ చేసి బయలుదేరాడు—

ఆయన మధ్యలో—

మేమంతా పరివారంలా చుట్టూ పరివేష్టించి—

బస్సెక్సాము—అప్పటికే తొమ్మిదీయాభై అయింది. మరో పదిహేను నిమిషాల్లో ఎల్లమట్టి తోట చేరాము. రాకరాక నేను రెండోఆట సీనిమాకు బయలుదేరడం అదీ మధ్యలోనుండి చూడటమా?

ఇలా అనుకుంటూ థియేటర్ దగ్గరకు చేరాము—లోపల ఆట నడుస్తున్నది—

‘మొదలుపెట్టారు గురు—’ చటర్జీ అరిచాడు—స్వామి ఋ కిం కి నై పు కు పరుగెత్తాడు.

ఆశ్చర్యం!! అది మొదటాటే! ముగింపుకు

వస్తోంది—మధ్యలో సరిగ్గా గంటలు పైగా కరంటు పోయిందట! నేను నిస్వరపోయాను—/వోటమాట రాలేదు.

గుడ్లస్పగింది అలా చిదంబర రావును చూస్తూ ఉండిపోయాను—మేము వెళ్లిర కాసేపటికి మొదటాట ముగిసింది.

ఆట పదిలాటికెల్లా కు స్వామి బయలుదేరాడు, నేను జేబులో నుండి పదిరూపాయల నోటు తీయబోతున్నాను, ‘స్వామీ’ చిదంబర రావుపిలిచాడు.

ఇలా చిటికెవేసిపట్టు వేశాడు. రెండు పది రూపాయల నోట్లు. స్వామి చేతికిచ్చాడు. నేను దిగ్భ్రంతుడనైనాను. ఎదురుగా విద్యుద్దీపాలా మనుషులూ కన్నడలంటేదు విరాట్ స్వరూపంతో చిదంబరరావు అతను స్పష్టించిన పదిరూపాయలనోట్లూ కన్నడుతున్నాను.

అని దొంగనోట్లూరాదు. చెల్లాయి.

స్వామి గ్రూపు మొత్తానికి టిక్కెట్లు తెచ్చాడు. హాలులో కెక్సాము.

ఆటమధ్య టీలూ, కూల్‌డ్రాంక్సు అన్నింటికీ చిదంబరరావే డబ్బు పెట్టాడు.

డాక్టర్లా సీనిమా భయంకరంగానే వుంది.

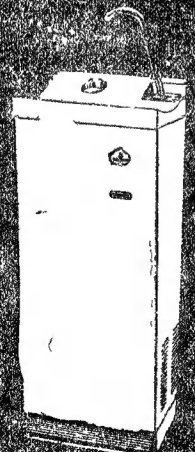
కాని ఈ అద్భుతాలు చూచింతరువాత సీనిమాలో నన్నివేశాలు అచ్చరంగా కన్నడలేదు.

(ఇంకా వుంది)

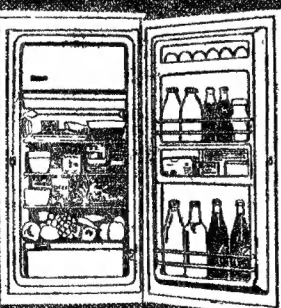
సుఖ శీతల జీవితానికి

VOLTAS

వోల్టాస్ టెంపర్

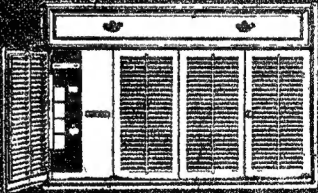
అత్యంత దృఢ మైన వాటర్ కూల్స్

వోల్టాస్ ఓవల్ 160-లీటర్

ఎంతో భావపూరితమైన ఫ్రీజ్

వోల్టాస్ నుంచి చల్లబరచుటలో నం.1

కాస్టాపాలిటన్

అత్యంత ఆధునికమైన 1.5 టన్ రూమ్ ఏర్ కండిషనర్

అనుమతి పొందిన వోల్టాస్ డీలర్ వద్ద లభించుచున్నది:

మెన్బర్: శ్రీ భాస్కరరావు విజయ్, సుభాష్ రోడ్డు, కాకినాడ-1.

Phone No. 4112.

CMV-79-103 Tel

యత్తు పదలిన మురళీకి తను చేసిన పనేమిటో అప్పటికి గుర్తుకు వచ్చింది. బృందకేసి దీనంగా చూసాడు. బృంద వెక్కిళ్లుపెట్టి ఏడుస్తూంది. ఆవేశంలో దేహమంతా కదిలి పోతూంది. తలగడంతా తడిసి ముద్దయింది. తడారిపోయిన కంఠం పెగుల్చుకుని 'బృందా' విలిచాడు. పడగ విప్పిన కొడనాగులా బుసకొట్టింది బృందావని.

'ఏ. దుర్మార్గుడా! నా బ్రతుకంతా బండలు చేసావు. నీ మనసులో యిత కుళ్లు దాగుందని తెలిస్తే, నీ యింటికే రాకపోదును. నన్ను నాశనంచేసావు. నీకేం అవకాశం చేసాను? ... ఎందుకిలా నాశనం చేసావు నన్ను?... 'రోషంగా, ఒక్కసార్లు వెక్కిళ్లు పెడుతూనే అడిగింది.

ఏమని సమాధానం చెప్తాడు?...అమెను నాశనంచేయాలని అనుకున్నాడా...ఉహూ... ఎరం రోజులలో అమెను పెళ్లికూతురిలా, తన స్రీయమైన మధూ వధువుగా చూడాలను కున్నాడు. కాని జరిగిందేమిటి? ... తన గుండెల్లో మండే మంటలను జరించేందుకు త్రాగే ఈ నిషేధదార్ద్రం మరియొకరి జీవితాన్ని రగిల్చేస్తుందని తెలుసుకోలేక పోయాడు. కనీసం ఊహించుకుంటే దాని జోలికే పోయేవాడు కాదు. ఇప్పుడు మధుకి ఏం సమాధానం చెప్తాడు? ... పిచ్చిగా జాట్లు పీక్కున్నాడు. హృదయంలోని బాధంతా ముఖంలోనికి కొట్టొచ్చునట్లు కన్నులు తుంది. నూలిలోనుండి మాట్లాడుతున్నట్లు లోస్పరంతో కంపిస్తూ అన్నాడు. 'బృందా! నేను కలలో కూడా ఊహించనిది జరిగి పోయింది. నిన్ను క్షమను అర్పించేందుకు కూడా అర్హతలేదు నాకు. నా మధూకి నా ముఖమెలా చూపించాలో తెలియటంలేదు.

భగవాన్! ఎంతటిస్థితి తెచ్చిపెట్టావయ్యా... మురళి చెప్పేదేమీ వినిపించుకోకుండా అతి క్రోధంగా 'దీని ముగింపు ఏమిటో నీకు తెలుసా' అడిగింది.

ముగింపు!! ఏమిటి... మనసులో గొణు క్కుని పైకి నిశ్చలంగా అవును. నా జీవితాన్ని ముగించడమే దీనికి సరిఅయిన ముగింపు. బ్రతికిఉండి ఈ మిత్రద్రోహాన్ని భరించ లేను...' అన్నాడు మురళి.

'అది పిరికివాళ్ల లక్షణం' అన్న గంభీర పలుకులు విని యిద్దరూ త్రుళ్లిపడ్డారు.

మధు!!...మురళి తలదించుకుని కూర్చున్నాడు.

'మధూ' అని చిన్నకేకవేసి ఏడుస్తూ అతని దగ్గరగా వెళ్ళడం మరల తమాయించు

నీలారితో కున్నాను కుదరామ అదేమి

కుని; 'నిన్ను తాకే అర్హత లేదు మధూ. ఈ దుర్మార్గుడు నన్ను పతనంచేసాడు.' భోరున విలపించింది బృంద. బాధనంతా తనలోనే యిముడ్చుకుని, 'బృందా! నేనిప్పుడే వచ్చాను. మీ యిద్దరి మాటల వలన జరిగింది గ్రహించాను. అతను బుద్ధిపూర్వకంగా నిన్ను పాడు చేయలేదు. అతనంత ద్రోహి కాదు. దుర్మార్గుడూ కాదు. ఎన్నిసార్లు చెప్పాను. త్రాగటం మానేయరా అని. విన్నాడు కాదు. ఈ నాడు నా ఎదుట తలదించుకోవలసిన అవసరం రాకపోనుకదా...చూసావా మురళీ... చెడ్డెప్పుడూ చెడునే ఆశ్రయిస్తుందని. కాని నేను నీ వ్యసనాన్ని తప్ప నిన్ను తప్పనట్లు లేనురా...' తాపీగా అన్నాడు మధు.

మధూ అంటూ ఆర్చిగా కౌగలించు కున్నాడు మురళి. 'మధూ! నేనింత మంచి తనాన్ని భరించలేనురా...నన్ను చంపేయరా... నన్ను చంపేయరా...' రోదించాడు మురళి. 'మురళీ నేను నీ కంటికి హంతకుడిలా కన్పిస్తున్నానా...జరిగిన పొరపాటును సరిదిద్దుకునే బాధ్యత మన యొక్క రిమీడ ఉంది. బృంద జీవితాన్ని సుఖమయం చేయడానికి ప్రయత్నిద్దాం' అని బృందకేసి తిరిగి, 'బృందా! జరిగింది పొరబాటు. ఈ పొరబాటును మరిచి పోయేందుకు ప్రయత్నించు. దీనివలన జరగబోయే మనిద్దరి పెళ్లికి అటంకం రాదు. నీ వెప్పుడూ నా బృందవే...' నన్నాడు గంభీరంగా

మధు మురళి కంటికి గరళ కంటుడిలా కన్పించాడు.

బృందావని ఆగ్రహవేళలతో కంపించి పోయింది.

'ఓహో! ఏమి ప్లేహం?...ఎంతటివాడిని మధూ?...నీ మిత్రుడి కామాగ్నిలో దగ్ధమయ్యావనే సానుభూతి లేదే నీకు. నీ కాబోయే భార్య శీలాన్ని హరించాడన్న కోపం లేదు, బాధలేదు. గొప్ప ఉదార హృదయుడవని అతి పించుకోవాలనా?...తేక నీవు పైకి వచ్చే ఆక కాశాలన్నీ భగ్గుం అవుతాయన్న భయమా?... ఓహో ఎలాటివ్యక్తిని నమ్మి మోసపోయాను..' ఏడ్చింది.

మధు నిర్జీవుడై, నెమ్మదిగా బృంద దగ్గరకువెళ్లి ఆమె తల నిమిరాడు. 'నన్ను అర్థం చేసుకో బృందా!' అన్నాడు నెమ్మదిగా.

చివ్వున తల ఎత్తి 'నా కింకేమీ చెప్పొద్దు మధూ! నేనేదయినా సహిస్తాను కాని అవినీతిని సహించను...అవినీతిని ప్రోత్సహించే వారంటే అనప్పించుకుంటాను. సరే కానియ్. నిన్ను మనసారా నమ్మినందుకు మంచి గుణపాఠం చెప్పావు. నా నిర్ణయం చెప్తాను విను. నీకింకా నా మీద ప్రేమనెది ఉంటే మురళితో పెళ్లి జరిపించు. పెళ్లైన తరువాతనుండి నా కళ్ళ బడకు. ఇదే నేను కోరేది...' ముఖం చేతులతో కప్పకుని రోదించింది.

మధు, మురళి స్తంభించి పోయారు.

పాలిపోయిన ముఖంతో మురళి, 'తొందర పడకు బృందా!' వణుకుతు అన్నాడు. తీక్షణంగా ఒక చూపు విసిరింది మురళి నైపు బృంద. ఆ చూపులో అసహ్యం, ద్వేషం కొట్టొచ్చునట్లు కన్నడి బాధతో విలవిలలాడారు మురళి.

అవేదనతో కమిలిపోయినముఖంతో, 'నన్ను అసార్థం చేసుకుంటున్నావు బృందా! ఆవేశంలో ఏదో ఆలోచిస్తున్నావు. శాంతంగా ఆలోచించి నిర్ణయానికి రా...నేను నీ మేలు కోరి చెప్తున్నాను. జరిగిన సంఘటన మనముగ్గురిమధ్యే ఉంటుంది...' అన్నాడుమధు. అతనిహృదయం ఆ యిద్దరి మధ్య సరిగి పోతుంది. ఏం మాట్లాడితే ఎవరికి బాధ కలుగుతుందోనని సతమతమవుతున్నాడు. తనేదయినా కాస్త తొందరపడి మాట జారాడో మురళి బాధనడి ఏ అపూయిశ్యానికి పాలబడితాడోనని భయం.

బృంద హృదయం తెలుసు. సహజంగా ధైర్య ప్థురాలైన బృంద సులభంగా తేరుకోగలదని, ఒంటరిగా నున్నప్పుడు ఆమెను అనునయించ గచ్చని అనుకుని బృందచైత్రు ఎక్కువ సాను భూతిని, బాధను ప్రకటించలేదు. ఆమె అపార్థం చేసుకుంది. ఇంత తేలికగా తన అను బంధాన్ని త్రొండుకుంటుందని భావించలేని పుధు గుండెల్లో మంటలు రేగాయి.

ఖన్సుమంది బృంద 'దయచేసి నాకేమీ వెప్పకు. ఏమీ చెప్పినా నేను వినును. నేనొక నిర్ణయానికి వచ్చానూ అంటే అది జరిగి తిరాలి' అంటూ విసురుగా వెళ్ళిపోయింది. పుధు ముఖంలో ఒక విధమైన విలక్షణమైన వాచం కదులాడుతుండటం చూసిన మురళి హృదయం పిండినట్లైంది.

ఇది జరిగిన వారం రోజులకు మురళి బృందల వివాహం జరిగింది. పెళ్ళైన తరు వాత మధు బృందలో, 'బృందా! జరిగిన నేడే' జరిగింది. దానిని మనసులో పెట్టుకోకు ం జీవితం కుదుట పడాలని నేను కోరుకుం

నీతో నే ఉన్నాను

టున్నాను. గతాన్ని మరచి పొమ్మని వేడు కుంటున్నాను. ఆనాడు నేనలా ఎందుకు ప్రవర్తించానో నీకు తెలియదు బృందా! ఈ ఒంటరి జీవితంలో నా ప్రాణమిత్తుని ఎక్కడ పోగొట్టుకుంటానోనని భయపడ్డాను. నా ప్రాణాధికమైన నిన్ను ఆస్తితిలో చూసి ఎంత మధనపడ్డానో మాటల్లో చెప్పలేను బృందా... సరే జరిగినది మరోసారి తలుచుకుంటే ఒరిగే దేమీలేదు. అతను చేసిన పొరపాటుకి అతను దిగుల్ని పోతున్నాడు. నీ మనస్సు మరల్చు కుని అతనిని ప్రేమించు. ఇంతకంటే నేనేమీ చెప్పలేను...' అన్నాడు.

బృందాని కనిగనవ్వంది. 'అతనిని ప్రేమించాలా?... సలహాచెప్పేది నువ్వా?... చాలాబాగుంది. అతనిని ఎలా టీట్ చేయాలో' నాకు తెలుసు. నాకెవరు చెప్పనవసరములేదు'. పాలిపోయిన ముఖంతో వెళ్ళిపోయాడు మధు. మురళిచేత ఒట్టు వేయించుకున్నాడు-

బృందను బాగా చూస్తానని, ఎట్టిపరిస్థితుల లోనూ చావు పేరు తలపెట్టనని బృంద మనసు చాలా దెబ్బతింది... చాలా బాగ్రత్త అని హెచ్చరించి వెళ్ళిపోయాడు.

సలుగురిలోనూ ఉన్నప్పుడు మాత్రం అదభ్యుపత్తిలా నటించింది బృంద. మురళికి ఆమె సటన చూస్తే చాలా ఆశ్చర్యం గా ఉంటుంది. ఏరాంతంలో మాత్రం మురళికి దక్కేవి శూలపుపోట్లు లాటిమాటలు, చేతలా, అసలు బృందది ఆవేశం, అహంకారముగాల ప్రకృతి. దీనికితోడు పెంకితనము సహజంగా సిద్ధించింది.

మధు, మురళి, బృందం వీరు ముగ్గురు క్లాసుమేట్స్. మురళి ధనవంతుల బిడ్డ. అత నికి తల్లి, తండ్రి చిన్నతనంలోనే పోయారు. మధుకి ఎవరూలేరు. నిరుపేద. కాని అతని గుణగణాలకు ఆకర్షితుడై మురళి అతని పూర్తి బాధ్యత స్వీకరించాడు. మధుకి మురళి అంటే ప్రాణం. అతని ఆస్తి వ్యవహారాలవీధున్నా అన్నీ సకమముగా ఉండేట్లు చేస్తూ తన కృతజ్ఞతను వెల్లడి చేసుకుంటు న్నాడు. మురళికి మధుయే లేకపోతే ఒక్క షణం జరగదు అన్నంతగా ఫీలవుతాడు. ఇలా వీరిద్దరూ తమ ఒంటరి తనాలను వదిలి పోయిగా ఉండేసమయంలో బృంద పరిచయ మవుతుంది. బృంద క్రమముగా నీర్ద్వరికి చనువవుతుంది. ఇద్దరూ కూడా బృందచైత్రు ఆకర్షితులౌతారు. ఆ ఆకర్షణ అరాధనగా మారి వారి హృదయాలమటుకే పరిలిపి మవు తుంది. ఒకరిపేను ఒకరికి తెలియదు. బృంద మధుకి మనసిచ్చింది. అది వెల్లడిం చినతరువాత పెళ్ళినిశ్చయించుకున్నారుబృందా, మధులు మురళి కనపెనునంతా తనలోనే యిముడ్చుకుని, గుండె దిటవు చేసుకుని వారిని మనసారా దీవించాడు.

కాని మురళి మనసులోని బృందను బయ టకు త్రోసివేయలేక, లోన యిముడ్చుకోలేక భరించ రాని బాధతో తాగుడు మొద లెట్టాడు. చాలా కాలం వ తు మధు యిది కనిపెట్టలేదు. తెలిసి మానేయ మని బ్రతిమి లాడాడు. కాని ఇది నాకు చాలా కాలనాటి అలవాటు. ఈ విషయంలో మాత్రం నీవు నన్ను ప్రేమ చేయకు. మానివేయాలని నాకు దృఢంగా కల్గితే తప్పకుండా మానివేస్తాను.' అని అతనిని మాట్లాడకుండా చేసాడుమురళి.

బృందామనికి ఒక్క తల్లి తప్పితే ఎవ్వరూ

బలీయమైన మరియు విశ్వసనీయమైన అనాసిన్ మీ
 చుండుల పెట్టెలో ఉంచుకోవటం చాలా మంచిది.

లేరు: ఆమె కొద్దిపాటి ఆస్తిపాస్తులతో కూతురును అల్లారు ముద్దుగా పెంచింది. గారాబమే బృందకు అహంకారమూ, ఆవేశ ప్రవృత్తిని ఎక్కువ చేసాయి. ఆమెకు కూడా కొన్నిసార్లు మైన ఆశయాలున్నాయి. తన ఆశయాల గురించి ఎప్పుడూ మురళి మధూలకు చెబుతుండేది. ఆ ఆశయాల చర్చే వారిద్దరినీ ఎక్కువగా ఆకర్షించింది. ఆమె సహజ గుణాలను ఆశయాల ముసుగులో నుండి చూడలేక పోయారు. మిత్రులిద్దరికీ ఆమె ఒక దేవతా మూర్తిలా గోచరించింది.

బృంద ఒకసారి ఆవేశంగా అంది. 'మన సిచ్చినవానికే తనువు అర్పించాలి. విధివక్రించి స్త్రీ శీలం కోల్పోతే, అనవితమైన దేహంతో ప్రేయసి మోసగించి అతనిని వివాహమాడ కూడదు. నాకు చాలా బాధగా ఉంటుంది. మనసాక చోట, తనువాక చోట... తలుచు కోదానికే బాధగా ఉంది...'

కూతురి విలక్షణమైన అభిప్రాయాలు, ఆశయాలు వింటూతల్లి బెంగవడేది. మధూ, మురళీలు ముచ్చటగా నవ్వుకునేవారు. అనాటి ఆశయాల, అభిప్రాయాల చర్చలే బృంద హృదయంలో తనను ఒక మోసగానిగా చిత్రించినవని బాధపడ్డాడు. రానురాను ఆమె వనర్జనలో, ఆమె గుణాలు బయటపడ్డాయి.

ఆ రోజు-మధూ పనిమీద బయటకు వెళుతూ తనకోసం బృంద వస్తుందని, ఆమెను తనొచ్చేదాకా ఆపమని చెప్పి వెళ్లాడు. వీరిద్దరి పెళ్లి స్థిరపడ్డాక బృందతో మాట్లాడాలంటేనే భయపడుతున్నాడు మురళి, ఎక్కడ తన బాధ బయటకు ఉబుకు తుందోనని.

మధూ వెళ్లాక-వంటామెతో 'బృంద వస్తే తనకు తలపోటుగా ఉండిపడుకున్నానని, మధూవచ్చేదాకా కూర్చోమని చెప్పమని, తనను లేవవద్దని తన గదిలోకి వెళ్లిపోయాడు. ఆ రోజు మరీ చికాకుగా ఉండి దోసుమీద దోసు వేయడం ప్రారంభించాడు. తనవరో తనకే తెలియనంతగా త్రాగాడు. ప్రపంచ మంతా ఊయల ఊగుతున్నట్లు, తను స్వర్గంలో ఉన్నట్లు భావించుకుంటూ కూర్చున్నాడు.

వంటామె చెప్పినా వినక, స్త్రీసహజమైన జాలి తో తనను చూడడానికి వచ్చిందిబృంద. బృందను చూడగానే తన లోని యిష్టం వెళ్లి తలలు వేసి ఆమెను పాడు చేసిన దాక విడిచి పెట్టలేదు. అన్నడు ఆమె ఆశయాలు కాని,

ని తో నే ఉన్నాను

మిత్రద్రోహం కాని గుర్తుకు రాలేదు. అతని మంచితనం మత్తులోపడి మాయమయింది. ఫలితం ... ఏముంది? ... ఘోరజీవితం ... బృందకు.. ఎదురు తిరగలేని బలహీనత... అవిడకు తన మంచి తనంతో నమ్మకంలేదు. తన బాధలో సామూహాలేలేదు. తనను ఒక మోసగానిలా చిత్రించుకుని అనుక్షణం బాధిస్తుంది. కాని యితర జరిగినా మధూకి మాత్రం తనమీద కోపం లేదు. అనుమానం అసలే లేదు. తను తెలియనిస్థితిలో జరిగిందని దృఢంగా నమ్మాడు. అదే చాలు తనకు. ఎడారిలో ఒయాసిస్లా ఆభావనే తనకుఒకంత కాంతినిస్తూంది. బృందా, మధూలను విడగొట్టిన మత్తు పానీయాన్ని ఆ రోజునుండే పూర్తిగా మానివేశాడు. కాని బృంద అతనిని విడిసించుదామని త్రాగుడు మొదలుపెట్టింది.

ఒక గొప్ప దేశంలో పెద్ద ఎన్నికలు జరుగుతున్నాయి. ఒకాయన పోలింగ్ బూల్కి వెళ్లి బాలిట్ వ్రతం తీసుకున్నాడు. అది మడిచివుంది.

"దాన్ని తెరిచి చూడకండి! అలాగే పెట్రో పడెయ్యండి!" అని హెచ్చరించాడు అక్కడ అధికారి.

"అదేమి" అన్నాడు ఒ.

"వోటింగ్ రిహస్యంకదా?" అన్నాడు ఆ.

మొదట్లో కొద్ది కొద్దిగా సీసేసే మత్తుగా త్రాగినట్లు వటించి, మురళి బాధను చూసి కనీసీరా నవ్వేది. తరువాత ఆ మత్తులో ప్రపంచాన్ని మరచిపోగల మత్తుందని తెలుసుకుని అలవాటు చేసుకుంది. ఇది చూడలేక మురళి, మధూని రమ్మని ఉత్తరం వ్రాసాడు. మధూ ఎంతో బాధపడుతూ వచ్చాడు.

బృంద ఆ రోజు మరింత మత్తుగా త్రాగింది. మధూని చూసి. 'ఏవరూ... నా మధూవా?... ప్రేయతమా... నిన్ను చూసి ఎప్పొళ్ళయింది... ఈ విరహం భరింపలేను... మధూ...ఒక్క ముద్దివ్వు మధూ... ఇంక నిన్నేమీ అడగను' అంటూ మధూని కౌగలించుకోబోయింది పిచ్చి పిచ్చిగా ప్రేలుతూ...

మధూ కోపంతో ఊగిపోయాడు. బృందని పట్టుకుని 'ఇవిగో. తీసికో... నీ మధూ యిచ్చే ముద్దులు' అంటూ చాచి

పెట్టి రెండు లెంపకాయలు వేసాడు. బృంద వెంటేగా చూసింది.

'మధూ' కంగారుగా ముందుకువచ్చాడు మురళి.

'కంగారు నడకు మురళీ! ముందీ రాళ్ళ సేని గదిలో నడుకోబెట్టి బైటగొళ్ళింపెట్టు' 'నేను రాక్షసిసప్తా...' రౌద్రంగాలేవబోయి మరలా కూలబడిపోయింది బృంద 'ఇదుగో బృందా... నోరుమూసుకు నడు' గర్జించాడు మధూ.

మధూ, మురళీలు యిద్దరూ సాయం పట్టి గదిలోపెట్టి, బైటగొళ్ళింపెట్టు రామెను.

'మధూ' అంటూ ఏదో చెప్పబోయాడు బాధగా మురళి.

'ఇప్పుడే చెప్పకు మురళీ... నేను చాలా అలసిపోయాను. రేపు దీనికి సరి అయిన సరి స్పృహం చెప్పతాను.' తన గదిలోనికి వెళ్లి పోయాడు మధు.

మురళి ఏమీ తోచనివానిలా నిలుచుండి పోయాడు ఒంటరిగా.

బృంద గదిలోనుండి, 'మధూ... నన్ను కొడతావా... నిన్ను ప్రేమించినందుకు యిదా బహుమతి... చూడు మీ యిద్దరినీ సర్వ వాశనం చేస్తాను. చేయకపోతే నాపేరు బృందేకాదు...' అంటూ పదురుతూంది తడబడుతూ... మురళి నీరసంగా కుర్చీలో కూలబడ్డాడు నెత్తిన చేతులు పెట్టుకుంటూ.

* * *

తెల్లగా తెలవారిం తరువాత రంగన్న లేవినదాకా లేవలేదు మురళి. రాత్రి నిద్ర చాలక జేపురించిన ముఖంతో, ఎరు పెక్కిన కళ్ళతో భారంగా లేచి ముఖం కడిగి హాటలో కూర్చున్నాడు మధులేచి ఏమి చెప్పడాడోనని- మధూ తన గదిలో నుండి ఎంతకూ రాక పోయేసరికి మురళి అలస్యానికి తాళలేనట్లుగా మధూ గదిలోనికి వెళ్లాడు. గది తలుపులు త్రోసి, లోనికి వెళ్ళబోయే మురళి కెప్పుమని కేకవేసి పడిపోయాడు. అతని హృదయ విధారకమైన అరుపుకి నౌకర్లందరూ పరిగెత్తుకు వచ్చారు. గదిలో దూలానికి వ్రేలాడుతున్న మధూ నిర్జీన కళ్ళిబరాన్ని చూసి కొయ్యబారిపోయారు. తరువాత గొల్ల మన్నారు. బృందకీ విషయాన్ని తెలియజేశారు. బృంద పృహతపి పడిపోయింది

తరువాత వారం రోజులకు బృందకు

డెట్ ఉతికే బిళ్ల

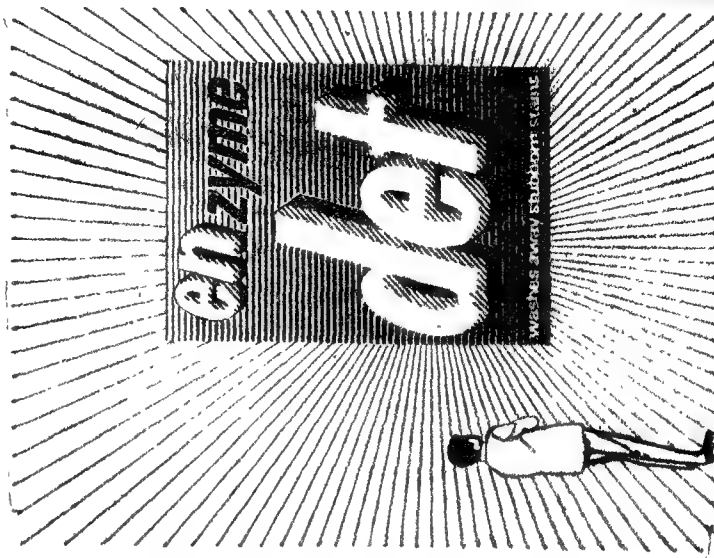
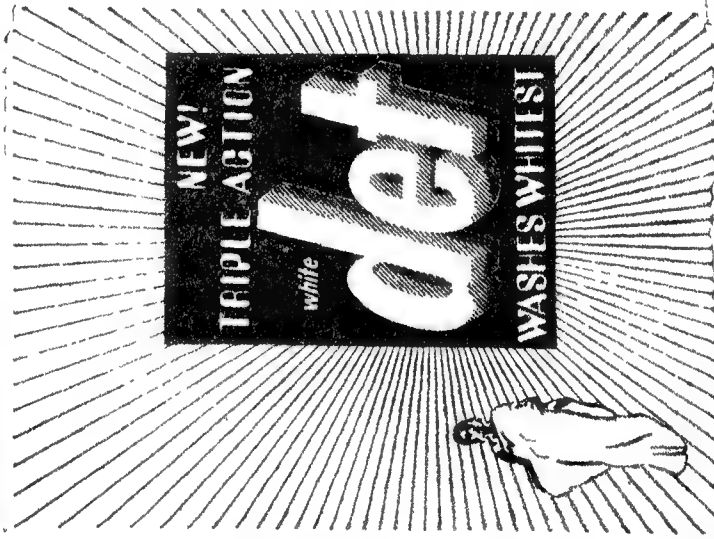
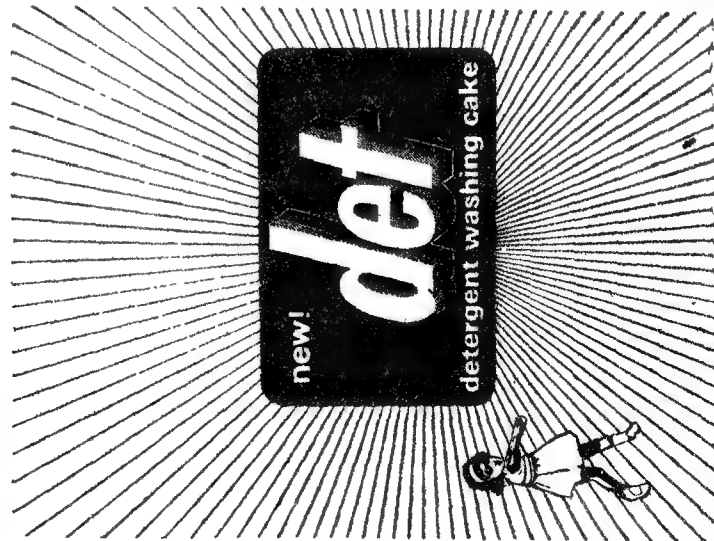
సబ్బు కంటే $1\frac{1}{2}$ రెట్లు ఎక్కువ శక్తివంతమైనది ఉప్పు సోల్జర్ కూడ.

డెట్ ఉతికే పాడరు

ఎంచుకోండవకు వీలుగా ఎన్నో ప్రజల ప్యాకలు, మీరు చేయవలసినదంతా బట్టలను తడిపి క్లాసింగ్ చేశారు. మీ చేతులను మృదువుగా శుభ్రం చేస్తుంది.

ఎస్-డెట్

మరతలను తొలగించే ఎస్-డెట్ ఉతికే బిళ్లకు, గుణకరమైనది కాని భాగి చెయ్యదు.

ఇదివరకు ఎన్నడూలేనంత తెల్లదనము - డెట్ ఉత్తమ తయారులతో!

Shilpi HPMA SA/74 Tel

టి. పి. - పైబ్రాబాదు.

మీరూ అనుకోసంలే వో వస్తువత్తం... వాలు కూపులు విసిరి, మెత్తని చిరునవ్వులు విసిరి, ముత్యాలు చలుకుల్లాంటి నాలుగు మాటలు విసిరి ఇంకా అవసరం అయితే మానం కూడా అర్పించి ఉద్యోగాలు సాధించి మేము మీతో సమానమేనోనో అనడం వో గొప్ప? వో ప్రగతా?

కాదు. కాని చిన్న ధర్మసందేహం ప్రభాకర్. మరి ఉద్యోగాలు చేస్తున్న మగవాళ్ళంతా ఏంటే ఉద్యోగాలు సాధించారో... కూడా చెప్పకూడదా? ఉడుక్కుని ఎప్పుడూ యిలా రాయకు. బాగుండదు!

టి. వి. వి. కె. - వడ్డు గండ్ల.

పత్రాకలో మీరిస్తున్న జవాబులనూ, మీ విస్మయ భావాలనూ గమనిస్తున్న మాకు మీ లోక సమ్మత్యం కావడం లేదు.

ఏం? విస్మయభావానూ, వ్యక్తిత్వం మీద తమ్ముకాలూ, పుంటే రామాయణం పవిత్ర గ్రంథం అనుకోకూడదా?!

తెలివి వచ్చేసరికి రెండు ఉత్తరాలు అందు కుంది. ఒకటి మధు అంతిమ సందేశం. మరొకటి మురళి ఆవేదన, ఆగ్రహాలతో కూడిన తిరస్కారం. మధు వ్రాసిన ఉత్తరం తీసింది ముందుగా కన్నీరు కారుస్తూ...

బృందా!

నీవు నవ్వంతగా ప్రేమించావో నాకు తెలుసు. కాని నామీద ఉండే ప్రేమతో నీవు మరియొకరి జీవితాన్ని బలిపెడుతున్నావంటే నాకు నీ మీద ఉండే పవిత్రమైన ఆరాధనంతా యింకాపోయి, దానిస్థానే అసహ్యం పేరుకుపోయింది. నా ప్రేమ మూర్తి నా మురళి జీవితంలో ప్రళయం సృష్టిస్తుందంటే ఏవగింపు కల్గుతుంది. స్త్రీ హృదయ మతి సుకుమారమూ, శ్శను, కరుణతో నిండియుంటాయనే అనుకోనేవాడిని. కాని యింత కఠినమైనదిగానూ, కర్మశంకగా యితరులను బాధ పెట్టేంత పగతో నిండి పోతూందనుకోలేదు. నేను ప్రేమించిందొక ప్రణయమూర్తి కాదు, కఠినాత్మురాలినని, హృదయం లేనిదానినని అనుకుంటే నా మనసు విలవిల లాడిపోతూంది. నీ ఆశయాలు ముసుగులో నుండి నీ భయంకర స్వరూపాన్ని ఊహించలేక మోసపోయాను నా జీవిత మేమయినా, మురళి జీవితం సుఖశాంతులతో కలకలలాడాలని కలలు కన్నాను. కాని నా ఆశ నిరాశే అయింది.

బృందా! నీ మనసు ఎంత గాయపడిందో,

జి. ఆర్. ఆర్. - గుంటూరు.

భగవంతుడు ఆడవాళ్ళందరికీ యింనుమింను తియ్యని కంటిని యిచ్చి మగవాళ్ళకు అవ్యయం చేశాడంటాను. మీరేమంటారు?

మీరు చాలా మంది ఆడవాళ్ళ కంఠస్వరాలు వివరేడంటాను!

వి. ఎల్. ఆర్. ఆర్. - గానుగపాడు.

ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకోవడం, పెళ్లి చేసుకుని ప్రేమించడం - ఏది ఉత్తమమైనది?

పెళ్ళాన్ని మనిషిగా చూడడం చేస్తే - రెండూ మంచివే!

కె. ఆర్., కె. జె., కె. ఎన్., కె. ఎ., కె. ఎమ్.

- కాజూరు.

స్త్రీ మనస్సుని సముద్రపు లోతులో పోతున్న రెండుకు?

అంతు తెలియక పోవడమే కాదు, అలలడికీ కేంద్రం - అంచేత.

పి. వి. ఆర్. - వరంగల్లు.

ఇంకెప్పుడూ మిమ్మల్ని మీరు తాటకీ, మొండి పుటం అనే పదాలతో రూపు దిద్దుకోవద్దని నువ సారా నేమికోంటున్నాను. . .

చూడు తమ్ముడా, పేరు ఎలా వున్నా ఇరవా లేదు - దోరణి అర్థం చేసుకుంటే. మగవాళ్ళ నిగాల కత్తి కట్టాననుకుంటారు చాలామంది - కాని నేను కట్టిన కత్తి వారి సంకుచితత్వాల మీద అని వాళ్ళకీ తెలుసు. నాకూ తెలుసు! నేనెంత సేపు, వృదుమధురంగా, సుతారంగా, సున్నితంగా రూపి తెన్న పూసా. . పసి పూసి మారేడు చేసి చెప్పను... చెప్పదల్చుకున్నది. అది నా తల్లానికే విరుద్ధం. నీని నిజం అనుకునే దాన్ని, తప్పు అని భావించని దానిని చెప్పడానికి ఇంకను. అది చెప్పి తిట్లు తిన్నా భయం లేదు నాకు. అంత నెమిండిదాన్ని. అంచేత తాటాది నామాల నాకు తగినవే. నువ్వేం బాధపడకు. బర్ ఇ లైక్ యువర్ ఇన్వైసెస్!

నీ లో నే ఉన్నాను

తీర్పుకోబోయి నా మిత్రుణ్ణి నాకు దూరం చేసావు. నా ప్రాణంలో ప్రాణం అయినమధురూని నాకు తెచ్చి యివ్వగలవా?... నాదృష్టిలో నీ వొక హంతకురాలివి. ప్రాణమైన నా మధురూ ఆత్మహత్యకు కారకురాలైన నీని చూస్తూ నాకు కంపరం పుట్టుకొస్తుంది. నిన్ను నేనిది భరించలేను. నీకు ఈ యిల్లు, నా ఆస్తిలో సగం వ్రాసి యిచ్చాను. ఇక్కడే ఉండవచ్చు. నేను మనశ్శాంతి కోసం వెళ్లిపోతున్నాను. నన్ను వెదుక వద్దు. మధు అంతిమ సందేశం చదివాను. కాని అతను వ్రాసినట్లు, త్యాగ మూర్తి అయిన మధు నీలో ఉండడం అసం భవం. నా కెప్పటికైనా మధుని నీలో చూడగలనన్న భావన కల్గినపుడు, జీవించి యుండగా ఒకసారి చూడడానికి వస్తాను. నా కొరకు నీవు నిరీక్షించవలసిన పనిలేదు. యిష్టమొచ్చినట్లు ఉండవచ్చు.

అసలు నేను త్రాగుడు ఎందుకు మొదలెట్టానో నీకు తెలియదు. అది కూడా నీను నిన్ను మనసారా ప్రేమించాను. కాని నా ప్రేమ వెల్లడిచేసి నిన్ను పొందుదామనుకునే దాని మధు ప్రేమ వెల్లడి అయింది. నా బాధను నాలోనే దాచుకుని నిన్ను, మధుని మనసారా దీవించాను. నా భగ్న హృదయంలో నిన్ను మధు వధువుగానే చూడాలన్న భావంతో నన్ను నేనే మరిచిపోయే తాపత్రయంలో

ఎన్. కె. - హైదరాబాదు.

మీరు బొట్టు పెట్టుకోరని ఏమేమో అంటారు కాని, మీరు బొట్టు పెట్టుకుంటారే, నల్ల పూసలు ధరిస్తారని చూసిన నాలాటి వాళ్ళకి అవి బాధగా వుంటాయి. మీ వారి స్వేచ్ఛ రోజున మీర ధరించిన పాత కాలపు హారం చూసి ఆశ్చర్యపడ్డాడని ఎందుకు? వోల్టేజ్ యాన్ లేటెన్స్—

అదీ ఇప్పుడు పాడను. . . యిప్పుడు— పవని నిర్మల ప్రభావతి అభిమానంతో యిచ్చిన మల్లెలు కూడా పెట్టుకున్నాను. 'అవి మానుకున్నప్పుడల్లా నేను జ్ఞాపకం రావాలి' అంది. . .

ఎన్. ఎన్. - బుద్వేలు.

అవకాశి ఉపకారం చేయాలంటారు. అలా పువకారం చేస్తూ పోతే— మనకేం లాభం!

లాభంపైలు బేరీజు వేసి చేసేది ఉపకారం ఎలా అవుతుంది? పెట్టుబడి అవుతుంది.

త్రాగుడు అలవాటు చేసుకున్నాను ... కాని నిన్ను ద్వేషిస్తున్నాను యిప్పుడు. ద్వేషిస్తున్నాను. నిన్ను...

ఈజన్మ కిక నీ కేమీ కాని—
మురళి...

భగవాన్! నేను చేసిన దానికి శిక్ష కావలసి నదే... ఎవరిని ఏడిపించుదామని ఎగిరిందోవారే తనను జీవిత మంతా ఏడవ మని తిరస్కరించి పోయారు. ఏవరివిదా కసి పెంచుకుందో వారిలో ఒకరు పై లోకాలకెదిలే యింకొకరు దేశాలుపట్టి పోయారు. చివరిక్షణం వరకూ కాంతం కోల్పోవని మురళి, మధూల వ్యక్తిత్వమే చివరికి తనని అశాంతిపాలు జేసింది. వారిద్దరి జీవితాలతో ఆటలాడు కుంది. తన అహంకారమూ, ఆశయాలు ఏమయినాయి తననేమయినా రక్షించాయా. అవే తనను ఆంధకారంలోకి దించాయి భగవంతుడా! నాకెవరున్నారని? నే నెవరి కోపం?... అమ్మనుకూడా తన పెంకితనానికి బలియిచ్చింది. అప్పుడు నా కళ్ళ మూసుకు పోయాయి. ఇప్పుడు తెరుచుకున్న కళ్ళకి చీకటే తప్ప వెలుగే లేదు. వాకేది దారి... భగవాన్! అంటూ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది...

* * *

పదిహేను వత్సరాలు కాల గర్భంలో కలిసి పోయాయి. బృందావని జీవితం ఆరోజు తోనే మారిపోయింది. ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వస్తాన్న మురళి కోసం ఎదురు చూస్తూ కాలంగడుపు

ఎన్. ఎన్. - విశాఖపట్నం-4.

సినిమా కథలు రాసుకుంటున్న మీ రచయి తులకి, ఎందరో మహానుభావులున్న యువభారతి (పికింద్రాబాదు)లో ప్లానం ఉన్నట్టా? లేనట్టా?

ఆ సంగతి ఏ కృష్ణమూర్తిగారో, విశ్వనాథం గారో, దాక్షర్ ను బ్రహ్మజ్యోగం గారో చెప్పాలి. ఏం? యిన్నాళ్ళు మగవాళ్ళ రాస్తే రాని అభ్యంతరం— సినిమా కథకి— అడవాళ్ళ రాస్తే ఎందుకువచ్చిందో మీకు!!

ఇ. టి. ఎన్. ఆర్. - మాళూరు పేట.

పురుషుడికి అధికారం, స్త్రీకి అణగారడం ఉండ వలసిన మనదేశం యీ గతికి దిగజారవలసిన కారణం!

పురుషుల అధికార దుర్బిణియోగం!!

జి. వి. ఆర్. - పీఠవాసం.

అంటులేని యీ అవినీతికి అంతం ఎప్పుడు? అవినీతి చట్ట సమ్మతం చేసినప్పుడు!

వై. ఎం. ఆర్. చెన్నూరు.

ప్రేమకు, త్యాగానికి తేడా ఏమిటి? ఏమీ లేదు!

డి. ఎన్. ఆర్. కోనాపురం.

చచ్చి సాదించేది ఏమీ లేదని తెలిసి కూడా ఈ మానవులు ఎందుకు ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటారు? బ్రతికి భరించే ఓపిక నశించి!

—కె. రామలక్ష్మి

తుంది. గుండె నిబ్బరంచేసికుని మురళి వదిలి పోయిన అన్నీని వృద్ధిచేసి, వచ్చే ఆదాయంతో, పేద విధిదర్శులను చదివిస్తూ, అవాధలను ఆదరిస్తూ తనను తాను పూర్తిగా మరిచి పోయింది. ఒకప్పుడు తనను అనవ్వించుకున్న చుట్టు ప్రక్కలవారే తనను గౌరవించుతు న్నారు. అనేకం, అహంకారమూ వదిలిపోయి హుందా తనమూ, గంభీరత, ముఖంలో నిర్మలశ్రీమం చోటు చేసుకున్నాయి. నుదుట కంకుమతో, లేతరంగు నేతచీరలో బృందా వనిని చూస్తే ఎవరికైనా నమస్కరించ బుద్ధి పుడుతుంది. ఆమెనదామానమేధరించివచ్చడూ ఏదో నామస్కరణలేస్తూంది మనసులో...

ఒక రోజు సాయంకాలం పాత నృత్యులతో ఎందుకో మనసు పడే వదే కలవరపాలు చెందు తుంది. తోటలో కలతగా తిరుగుతుంది బృంద. యంతలో గోపీ వచ్చి, 'అమ్మగారూ! మీ కోస మెవరో వచ్చారమ్మా! ఇక్కడకు తీసుకు రమ్మంటారా' అడిగాడు వినయంగా. బృందకి చాల ఏమగ్గ ఉంది. 'ఎవరో ఏ చందాలకో వచ్చుంటారు; తరువాత రమ్మని చెప్పరా. నా మనస్సే బాగోలేదు...' అంది. గోపీ వెనుదిరి గాడు. 'అరే...అరే వచ్చే సారమ్మగారూ' అనరిచాడు...

బృంద కోపంగా వెనక్కు తిరిగింది. ఎవరూ యింత చొరవగారారు. కాని అతనిని చూసి వ్రంధించి పోయింది. మురళి! తనభర్త ఎన్నియుగాల నిరీక్షణ...తన స్వామి తనను

క్షమించాడు...అనందం పట్టలేక 'స్వామీ. అంటూ మురళి కాళ్ళమీద పడి పోయింది' 'బృందా! లే' అన్నాడు మురళి కాంతంగా.

'వద్దు. స్వామీ. యిచ్చేళ్ళ నుండి నా గుండెలో పేరుకున్న దుఃఖమంతా కరిగినిరై, నేను చేసిన పాపమంతా పోయేలా, మీ పాద సజ్జలన చేయనియండి మురళి...'

మురళి కనులు చెమ్మగిల్లాయి.

'బృందా! అంతా విన్నాను. రంగన్న చెప్పాడు. నేను వస్తూంటే దారిలో కనిపించాడు. బృందా! ఎన్ని దేశాలు తిరిగినా మనశ్శాంతి దొరకలేదు. ఎక్కడా మధూని చూడలేకపోయాను. మధూ వ్రాసినట్లుగానే చివరకు నీలోనే మధూని చూద్దామని వచ్చాను. ఎవరి కర్మకు ఎవరు కర్తలు? ... ఎది ఏలా జరగాలో అలా జరుగుతుంది. మనం నిష్పిత మ్నాతులం ... ఇప్పుడు నిన్ను చూస్తుంటే నా మధూని చూసినట్లుగానే ఉంది. నాకెంతో తృప్తిగా ఉంది...' అంటూ ఆమెను లేవదీసి అక్కున చేర్చుకున్నాడు.

'స్వామీ! మీరులేని ఈ బృందా వని యిచ్చేళ్ళగా చిన్నబోయింది.' అనుకుంటూ తన్మయత్వంతో కళ్ళ మూసుకుంది.

ఆమె ఆరాధనకు పరవశించాడు మురళి...

వారి మనసుల్లో మధూ వ్రాసినమాటలు మళ్ళీ మళ్ళీ తిద్దనించాయి ... "నీలోనే ఉన్నాను ... నీలోనే ఉన్నాను" అని... ..

కె.కె.ఎం. అనుభవం
నెరిచిజిను బుద్ధులు బెడకులు
మొదలగు వ్యాధులకు అనుభవం
తేలుండా క్షాంతిగా బాగుచేయబడును
అంది కృతి అనుపత్తి
 గౌరవనీయ డి.వి.బి.డి.సి. వసుంధర,
 రామోద్దర రోడ్, హైదరాబాద్-28 ఆఫీస్
 ఆఫీస్ ఫోన్-42870 టెలిఫోన్-28944

రేడియో మెకానిజం
 బ్రాబ్లియర్, ఎస్.ఎస్.సి, సమస్త
 రేడియోల సంపూర్ణ మెకానిజం ఇంటింటి
 వేర్వేరునుటుకు తగిన తెలుగు పుస్తకములు
 రు. 17. సినిమా ప్రాజెక్టర్, టెవీరెకార్డర్,
 మైక్ సెట్లు మొదలైన అంప్లైడ్డ్ మెకా
 నిజం తెలుగు పుస్తకములు రు. 9-50
 రేడియో, టెలివిజన్ ఇంజనీరింగ్ అండ్
 రిపేరింగ్ తెలుగులో పాస్టర్ ట్రాన్స్మిట్ గలదు
 సుభాష్ రేడియో వాచన్,
 హకీరేట్, నల్లగొండ జిల్లా (ఆంధ్రం)

డా. ఎ.వి.ఎ. తాడే, B.A., పి.జె. పాస్టరిస్ట్
వైద్యవిద్యన - వైద్యవార్య
 వాక్యప్రయోగం, వరముల బం
 పినత, అంగము చిన్నదగుట,
 శీఘ్రస్థూలము, శుక్రస్థూలము,
 సుఖరోగములకు, మానసిక
 వ్యాధులకు శాస్త్రీయ చికిత్స,
 విదేశీ యంత్రములతో ప్రత్యేక చికిత్స, పోస్టువ్యాధి
 కూడా చికిత్స గలదు

రామా వే కి వి కి
 టి.టి.బి.బి.బి. తెనాలి ఫోన్ 700
SUVARNA

మూలశంకరు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్ సా
ఎరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

Benson-2161 TEL

వార్తలు
మహావీ

5-7-1974 కృకవారం మొదలు
11-7-1974 గురువారం వరకు

మేషం - వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. పొటివారిలో గౌరవం బాగుంటుంది. మీరు యిదివరకు చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. వృత్తిలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. స్త్రీలకు-పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు సంతానానికి స్వాస్థ్యం సంతోషాలు లభిస్తాయి.

వృషభం - మీ కార్యక్రమాలు బాగుంటాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. అధికారులవలన జరిగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ప్రయోజనగల పరిచయాలు యేర్పడతాయి. పశుసంరక్షణ లభిస్తుంది. స్త్రీలకు- ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. విరాళం వస్తువులు కొంటారు.

మిథునం - చేజిక్కిన అవకాశాలు కూడా జారి పోవచ్చును. ప్రయాణాల్లో శ్రమకలుగుతుంది. వారం మధ్యలో వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాస్తుంది. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. స్త్రీలకు-కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

కర్కాటకం - మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. నూతన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వారంమధ్యలో మీరు శ్రమపడినా, ఫలితం దక్కదు. వ్యాపారంలో ప్రయాణం గురికాగలదు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. స్త్రీలకు-ఆరోగ్యం బాగుండదు. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

సింహం - వృత్తిలో సాటివారి పోటీ పెరుగుతుంది. ప్రయాణాలు వాయిదా పడతాయి. ప్రయోజనం గల పరిచయాలు ఏర్పడతాయి. ఇతరులతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు లాభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగుంటుంది. స్త్రీలకు-కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. దైవకార్యాలు నెరవేరతాయి.

కన్య - మీ కార్యక్రమాలు నిర్మాణకారంగా నెరవేరతాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. అవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి. వ్యాపారంలో శ్రమ మీద అనుకూలత లభిస్తుంది. పొటివారిలో మాట వట్టింపులు తగ్గు. స్త్రీలకు-ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఆడంబరం కొనసాగిస్తుంది.

తుల - అన్ని వ్యవహారాల్లోను ఫలితం సామాన్యంగా ఉంటుంది. పొటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో వృత్తి వ్యాపారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు. స్త్రీలకు-పుణ్యకార్యాలచేస్తారు. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

పుబ్బికం - వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగ్గుగాటాలు తగ్గు. స్త్రీలకు-వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో మీ ప్రాముఖ్యత పెరుగుతుంది. స్త్రీలకు-ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు. **ధనుస్సు -** మీ ఆలోచనలు ఫలిస్తాయి. నూతన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. మీ కార్యక్రమాలు చురుకుగా సాగుతాయి. సహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభింపగలవు. స్త్రీలకు-కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు. **మకరం -** వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లాభిస్తాయి. పొటివారిలో గౌరవం బాగుంటుంది. భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు లాభిస్తాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. ప్రయోజనగల పరిచయాలు ఏర్పడతాయి. స్త్రీలకు-ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సాహిత్య కళారంగాల్లో భాగం లభిస్తుంది.

కుంభం - సహాయం చేస్తానన్న వారు సమయానికి తప్పకుండా వచ్చును. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. వారం మధ్యలో వృత్తి వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. సాంఘిక కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. ప్రయాణాల్లో చలనం చేస్తారు. స్త్రీలకు-కుటుంబ వ్యవహారాల్లో శ్రమకలుగుతుంది. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మీనం - ఆర్థిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో భాగం లభిస్తుంది. వారం మధ్యలో సాహసిక వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. మీ ప్రయత్నాలకు అటంకాలు వస్తాయి. పుట్టెక్కిన వార్తలను వింటారు. స్త్రీలకు-ఆరోగ్యం బాగుండదు. శుభకార్యాల విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.

“ఏనండీ! మీరు డైరక్టు చేసిన కొత్త సినిమా చూపించరూ?”
 “ఛా! అది వచ్చి శృంగారం పుస్తకం సినిమా, నిలాంటివాళ్ళు చూడకూడదు!”
18 ఆంధ్రప్రదేశ్ వారపత్రిక 5-7-74

రవి శేషగిరిని హత్య చేసినదనే వార్త, రవికి తెలిసిన వార్తలందరిలో దానానలలా వ్యాపించింది!
పోలీసు అధికారుల ముందు రవి తనే స్వయంగా హత్య చేసినట్లు వాంఛ్యులం యివ్వాడు.
'ఈ హత్య నేనే చేసాను. సర్జిని శేషగిరి కత్తిలో పొడవబోతుండగా చూసాను. ఆమెని కాపాడాలని అతన్ని చంపాను!'

'అమెకూ నీకూ ఏమిటి సంబంధం?'

'మంచి మానవత్వానికి పున్న సంబంధమే!'

'మా కళ్ళు కప్పాలని చూడకు. సర్జిని నీ ప్రియురాలు. మీ యిద్దరి దారికి అడ్డు తగులు తున్నాడని శేషగిరిని హత్యచేసావు. అవునా?'

'ఇక నేను చెప్పేదేమీ లేదు.'

'ఈ రివాల్యూటోనేగా హత్యచేసావు?'

'అవును.'

'ఏవరిది రివాల్యూ?'

రవి మౌనం వహించాడు.

'నువ్వై చెప్పకపోతే మేం తెలుసుకోలేం అను బంటున్నావా? ఇది రిక్టర్డ్ మిలటరీ ఆఫీసరు రాజారావుగారిది!'

'... ..'

'ఇది ఆయనే నీకీవ్వారా?'

'లేదు! వార్తకి తెలియకుండా దొంగతనంగా తెచ్చాను.'

'ఎవ్వడు వెళ్ళావు వాళ్ళంటికి?'

'మొన్న! కాదు ఆటమొన్న. కాదు గుర్తు లేదు.'

'ఏనీ! సరే! టూనాల్ వన్ యితన్ని తీసు కెళ్ళు.' అజ్ఞాపించాడాయన.

ఇంతలో రాజారావుగారు, జ్యోతి అక్కడికి వచ్చారు.

'రండి రాజారావుగారూ! మీతో సమండి రమ్మవమని ఫోన్ చేసాను!'

'చెప్పండి. ఏమిటి?' ఆయన అడుర్దాగా అడిగాడు.

'మీ రివాల్యూర్ మీదగ్గరుండా?'

అ! ఎవ్వడూ నా కోటు జేబులోనే పుంటుంది. ఉండండి.' ఆయన తడుముకుని, 'సారీ! యింట్లో మర్చిపోయి వచ్చాను.' అన్నాడు.

'అలాగా! యిది మీదేనేమో చూడండి.'

అది చేతిలోకి తీసుకోగానే ఆయన ఆశ్చర్య పోయారు.

'అరే! యిది నాదే! యిక్కడికి ఎలా వచ్చింది?'

'రవి మీ యింటికి వస్తూండేవాడా?'

'ఒకప్పుడు వచ్చేవాడు! ఇప్పుడు అభిసాయ భేదాలు వచ్చాయి మాకు. రావటం మానేసాడు.'

'ఒకప్పుడంటే?'

'చాలా రోజులయింది. వెంటలు కావస్తోంది.'

'నిన్నగాని, మొన్నగాని అతను రాలేదని మీకు రూపిగా తెలుసా?'

'బాగా తెలుసు! నేను యింట్లోనే వున్నాను.'

'మీ-రివాల్యూర్ మీరు ఎవ్వడు చూసినట్లు గుర్తు!'

బుగ్గదక్కులు

యద్దనపూడి సుబ్బారావు

(గత సంచిక తరువాయి)

'నిన్న పుడయం కూడా నా దగ్గరే వుంది.'

'ఏనీ! నిన్న మీ యింటికి ఎవరై నా వచ్చారా?'

ఆయన గుర్తు చేసుకున్నారు.

'చిదంబరం వచ్చాడూ కాదీ!' జ్యోతి గుర్తు చేసింది.

'అవును! చిదంబరం అనే ఆయన తప్ప మా యింటికి వేరే వచ్చేవరూ రాలేదు.'

'చిదంబరం ఎవరు?'

'రవికి మేనేజూరు! యిప్పుడు తగాదాల్లో వున్న ఫ్యాక్టరీ మేనేజరు కూడా!'

'అలాగా!' ఆయన పేరు నోట్ చేసుకున్నాడు.

'ఇన్స్పెక్టర్ గారూ! ఒక్కసారి రవిని నేను చూడవచ్చా?'

జ్యోతి అడిగింది.

'ఓ! యనీ!' ఆయన అంగీకారంగా తల వూపాడు. 'ఏయ్! టూ నాట్ వన్! అమ్మాయిని రవి వుంచిన గది దగ్గరకి తీసుకెళ్ళు.' అంటూ అజ్ఞాపించాడు.

రాజారావుగారు కోపం వచ్చినా ఏమీ అనలేక పోలీసు అధికారితో మాట్లాడుతూ కూర్చున్నారు.

జ్యోతి రవిని వుంచిన పెట్ దగ్గరకి వచ్చింది.

'రవి!' పిలవలేక నిలిచింది.

వరధ్యానగా, తల దించుకుని, నుదుటమీద వేళ్ళతో రాచుకుంటూ, అలోచనగా కూర్చుని వున్న రవి పులికిపాటుగా తలెత్తాడు. జ్యోతిని చూడగానే అతని ముఖంలో ఆనందం వెల్లివిరిసింది.

'జ్యోతి!' లేచి మువ్వల దగ్గరకి వచ్చాడు.

'ఎందుకిలా అయింది రవి! ఈ హత్య ఎవరు చేసారు?'

అతని ముఖంలో ఆనందం మాయమై, బాధ, విచారం రెండూ ముప్పిరిగొన్నాయి!

'నేనే చేసాను జ్యోతి!' అన్నాడు నిశ్చలంగా.

'అబద్ధం రవి! నేను నమ్మును! నమ్మలేకుండా వున్నాను! నువ్వై చెయ్యవు. ముమ్మాటికీ చెయ్యవు! ఏ పాపిష్టివాళ్ళో చేసి ఏమీదా తోసేసారు.'

'నీ మంచి మనసు, నా పట్ల గల అనురాగం అలా భ్రమని కలిగిస్తోన్నాయి జ్యోతి! నేనే చేసాను!'

'రవి! నిజం చెప్పు! ఏదయినా కాస్త అధారం దొరికితే, భూమి తల్లకిందులు చేసి అయినా సరే విమ్మ రక్షించుకుంటాను. చెప్పు రవి!'

'నా పరివరం ఒక వీడకలలా మర్చిపో జ్యోతి! వెళ్ళిరా!'

'రవి! యిదేనా! యిదేనా నువ్వై చెప్పేది? నాకు జీవితమే ఒక వీడకలలా అనిపిస్తోంది!' జ్యోతి

వయలచెంగు నోటి దగ్గర పెట్టుకుని ముఖం తిప్పి కుని గబగడా అడుగులు వేస్తూ వెళ్లిపోయింది.

57

'ఉరేయ్! పురేయ్! యిన్నాళ్ళనుంచి మీకు పెద్దదిక్కుగా వుండి, మిమ్మల్ని నమ్ముకుని, మీకింత చాకిరీ చేసేపెట్టినందుకు వాకు యిద్దిబ్రా ప్రతిఫలం! ఓరేయ్ వేణూ! నన్నే యింట్లోంచి వెళ్ళగొడుతున్నావుకదా? నీ పొగరు దేవుడు అణచకపోతే చూడు! నన్నెట్లా ఏడిపించినందుకు, నా పుసురు మీకు తగిలి మీరు సర్వనాశనం కాక పోతే నా పేరు చిదంబరమే కాదు! చిట్టి! ఎక్కడే నువ్వు! రా! పోదాం! ఈ యిల్లు కాక పోతే మనకి ప్రపంచంలో చోట లేదా! చూస్తాను! నన్నిలా బాధపెట్టిన మీరేం బాగుపడతారో నేనూ చూస్తాను!' అంటూ చిదంబరం యింటినివడి అరుస్తున్నాడు.

ఉదయంనుంచి వేణు నిస్సమిద ఉప్పలా చిటచిటగా వున్నాడు. అది యిందాక మాటా మాటాగా పెరిగింది. పుర్వణ జరిగింది. వేణు చిదంబరం చొక్కా పట్టుకుని, 'యిప్పటివరకూ నువ్వై మాకు చేసిన మేలు చాలు! యిక నీకూ, మాకూ సంబంధం లేదు. నా యింట్లోంచి నడు బైటకి.' అని మెడబట్టి తోయటంతో, పుర్వణ తారస్థాయికి చేరింది!

'రాదా! అమ్మాయి రాదా! చూసావుటే నీ మొగుడేమంటున్నాడో' అంటూ రంకెలు వేసే డాయన.

'లేకపోతే ఏమిటి నాన్నా! ఆరోజున కోర్టుకి ఎక్కొద్దు నాన్నా అని నేను చెప్పి నిల్లుకట్టుకుని పోరి చెలితే ఏన్నానా నువ్వై? యిప్పుడు చూడు! బావ, మామయ్యా మమ్మల్ని ఎంత అవహంగా చూస్తున్నారో! అందరూ బాగుండాలని, మనమూ సుఖంగా వుండాలని ఆనుకోకుండా ఈ సంసారంలో ఎందుకిన్ని కలతలు పెట్టావు? = శేషగిరి తాగు బోతు అని తెలిసికూడా ఎందుకు చేరదీసినట్లు? మమ్మల్ని మామయ్యా - బావలనుంచి కపటపు మాటలతో ఎందుకు విడదీసినట్లు? నీ అలవాటు పోలేదు. నాన్నా! యిదివరకు పూర్ణోపాఖ్యంధరి యిల్లకి నిస్సపెట్టే నీ చెయ్యి, యిప్పుడు మా యింటికి పెడుతుంటే, మానీ పూరుకునేలంత మూర్ఖులం కాదు! నా సంసారం తేమంగా వుండాలంటే నువ్వై మాకు దూరంగానే వుండటం మంచిది!' నిష్కర్షగా రోషంగా అనేసింది రాధ.

జరిగిన కథ: 17 రవి, వేణు పురుషోత్తంగారి కుమారులు. సరోజ, డాక్టర్ ప్రసాద్‌లు

కూడా పురుషోత్తంగారివద్ద పెరిగారు. పురుషోత్తంగారి చిన్న నాటి స్నేహితుడు రాజారావుగారి సాయంతో ఫ్రాంట్ కనింగ్ ఇండ్ల స్ట్రీట్‌లోని రవి ప్రేమించిన శేషగిరి మోసగించబడి అత్యపాత్యము పునుకున్న సరోజ ఎలా క్లగ్గదాపుర్‌గా మారిందీ రవికి చెప్పుంది. జైలునుంచి విడుదలయిన శేషగిరి సరోజ సంపాదనంతా కాజేసాడని రవిని విందిస్తాడు. సరోజ 'సర్' అవుతుంది. చిదంబరం ఎత్తుగడతో రాధ వేణుల వివాహం జరిపిస్తాడు రవి. శేషగిరి నాటి న విషభీజంతో రాజారావుగారు విశ్రయించిన సంబంధాన్ని జ్యోతి రవిని వారికి పరిచయం చేసి చెడగొడుతుంది. రవి ఫ్యాక్టరీ బాధ్యత చిదంబరానికి అప్పగించి సింగపూర్ వెళతాడు. రవితో వివాహానికి రాజారావుగారు అంగీకరించకపోవటంతో జీవ చెందుతుంది జ్యోతి. శేషగిరి సరోజను వేధిస్తుంటాడు. రవి జీతాలిమ్మని డబ్బు ఇచ్చినా చిదంబరం జీతాలు ఇవ్వకపోవటంతో కార్మికులు సమ్మె ప్రారంభించారు. చిదంబరం వేణుల దుర్బుద్ధి తెలుసుకున్న రవి వారిని ఇంట్రాన్సి వెళ్లగొడతాడు. వేణు రవి మీద దావా వేశాడు. శేషగిరి రవికి వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యం చెబుతాడు. సరోజ జ్యోతితో మాట్లాడాలని ముస్తుంది. కానీ రాజారావుగారు సరోజని వెళ్లగొడతారు. ఉమ కోర్టులో రవిని 'దాడి' అని పిలవటం విన్న జ్యోతి క్రోధంతో రవి మాటలు వినుకుందానే వెళ్తుంది. సరోజ తనగురించి పట్టించుకోక వెళ్లి పొమ్మంటుంది రవిని. రవి తాగుడుకు అలవాటు పడ్డాడు. తనకారణంగా వతనమవలాన్ని బాధతో చెప్పుంది సరోజ రవికి. రోజుయే సరోజ అని తెలుసుకున్న వేణు తన పాఠాలును జ్యోతికి వివరిస్తాడు. జ్యోతి రవిని శ్రమార్థుణ్ణి కోరుతుంది. చిదంబరం ప్రార్థనలతో సరోజని చంపేసా తీసుకు వెళ్లానని వచ్చిన శేషగిరి కాల్చి చంపబడతాడు. రవి హత్యా నేరం తనమీద మేముకుంటాడు. కానీ జ్యోతి నమ్మలేదు.

'రాదా! నువ్వు-నువ్వుకూడా వాడితో ఏకమై నున్నా కారుకూతులు కూస్తున్నారట! సరే! మీరు పొమ్మంటే, దేవిరించుకుంటూ పడి పుండేందుకు, నేను కళ్ళూ, కాళ్ళూ లేచిపోతాను కాదుగా!' చిదంబరం రంయన రోపకం వెళ్లి గబగదా బట్టలు సర్దుకున్నాడు. డబ్బు దాచిన పాత బ్రంకుపెట్టె తీసుకు వచ్చాడు. రెండు పెట్టెలూ చేతపట్టుకుని 'చిట్టి! రా! పోదాం! ఈ రోజునుంచి నాకు ఒక్కతే కూతురు అనుకుంటాను!' అని అరిచాడు.

ఆయన చిట్టిని తీసుకుని, గుమ్మం దాట బోతుంటే, పోలీసులు రోపకం అడుగుపెడుతూ కనిపించారు! వాళ్ళని మాడగానే చిదంబరం ఖంగు తిన్నాడు.

'ఎవరి కోసం వచ్చారు మీరు?' అని అడిగాడు.

'నీ కోసమే!'

చిదంబరానికి అనుమానం వేసింది! ఒక్కసారి చేతిలో డబ్బు పుస్త పాత బ్రంకుపెట్టె చూసుకున్నాడు. ఎందుకైతే నా మంచిది. సాధ్యమైనంత త్వరలో అక్కడ నుంచి జైలుపడటం మంచిది అనుకున్నాడు.

'నడవండి. యింటికి.' వాళ్ళ అటకాయిం చారు.

'నేను పూరు వెళుతున్నానండీ! మా అమ్మయ్యకి చావుబ్రతుకులుగా పుండని టెలిగ్రాం వచ్చింది! బ్రెయిన్ క్లెయిన్‌పోయింది! నేను అర్జెంటిన్‌గా వెళ్ళాలి! రోపల మా అల్లుడు పున్నాడు. మీకు కావాల్సిన అన్ని వివరాలూ చెబుతాడు!' అన్నాడు. ఆ ఊరిలో ఆయన ముఖం మాస్కే అదంతా అక్షరాలా నిజమేమో ననే భ్రమ కలిగి చేట్టుంది.

'ఆ పెట్టెలో ఏముంది?'

'అబ్బే! ఏముంటుందండీ! ఏంలేదు! వాని -

మా చిన్నమ్మాయిని బట్టలు!' చిదంబరం సర్ది చెప్పేసాడు.

'నాన్నా! ఏం లేదంటావే? యీ పాత బ్రంకుపెట్టె విండా డబ్బుందిగా!' అంది చిట్టి అమాయకంగా.

'ఏమిటి! డబ్బా!' పోలీసులు అతని చేతిలో పెట్టె లాక్కున్నారు. చిదంబరం అందులో ఏం లేదని లబబ లాడాడు.

ఈ గలభా విని అక్కడికి వచ్చిన రాధ - వేణు పోలీసుల్ని చూసి ఖంగారు పడ్డాడు.

చిదంబరం పెట్టె తెరవేయకుండా ఆయన ఓపిక పుష్పంతవరకూ పెనుగులాడాడు! ఇద్దరు పోలీసులు అతన్ని పెడరెక్కలు విరిచిపట్టుకుని ఆపారు!

పోలీసు అధికారి తాళం బద్దలుకొట్టి పెట్టె తెరిచాడు! దాని నిండా నోట్ల కట్టలు కనిపించాయి!

'యంత డబ్బా!' వేణు కూడా ఆశ్చర్యపోయాడు.

'ఏక్కడిది యిదంతా?' పోలీసులు చిదంబరాన్ని నిలదీసారు.

'అదా! అది మా పూర్వీకులదండీ! మా దొడ్లో పాడు పెడదామని వేల తప్పితే యీ పెట్టె దొరికింది!' చిదంబరం కళ్ళ నీళ్ళ పర్యంతం అవుతూ నీళ్ళ నమిలాడు.

'ఉహా! అయితే లంకెబిందెలు దొరికాయన్న మాట! నడు స్పేషల్ కి! అక్కడే చెబుతున్నామని యీ లంకెబిందె కదలా!' అన్నారు పోలీసులు.

'అక్కా! పోలీసులు వాస్తవి పట్టుకుపోతున్నారెందుకు!' చిట్టి ఏడవపొగింది.

రాధ చెల్లెల్ని దగ్గరకి తీసుకుంది.

58

కోర్టులో -

ప్రత్యక్ష డాప్టర్ మిస్. రోజ్ ఒక హత్య తాలుకు కేసులో యిరుక్కుని, ఆరెస్ట్ అయిందని పెవర్లలో పెద్ద పెద్ద అక్షరాలతో, చూసిన చాలా

మంది, ఆ కేసు స్వయంగా విచారణే కుటూహలంతో, కోర్టులో కిక్కిరిసిపోయారు!

సరోజ - రవి యిద్దరూ బోసుల్లో విలబడి పున్నారు.

ప్రాశిక్యూటర్ సరోజని ప్రశ్నిస్తున్నాడు.

'సరోజగారూ! శేషగిరితో మీకు పెళ్లి కాక ముందే రవి మీకు తెలుసా?'

'తెలుసు!'

'ఎలా తెలుసు?'

'మనమున్న మంచివాడుగా!'

'అది సరేనండీ! నేను అడిగేది ఎలా తెలుసు నని? బంధువుగానా - స్నేహితుడిగానా? పరి నయమై డిగానా?'

'తోబుట్టువులాగా!'

'అహ! అన్నా చెల్లెళ్ళకే ఆమ్మాయి పుట్టిందా మేడమ్?' ఎవరో పోలీసుగా అరిచారు. మరుక్షణం కోర్టులో నవ్వులతో ప్రతిధ్వనించింది.

రవి నవ్వులు పట్టనట్లు గంభీరంగా నిలబడినా, సరోజ మాత్రం దెబ్బతిన్న ఆడపులిలా చూసింది!

'ఆర్డర్! ఆర్డర్!' అన్నారు జడ్జిగారు.

నవ్వులు సర్దుమణిన తర్వాత ప్రాశిక్యూటర్ మళ్ళీ ప్రారంభించాడు.

'సరే! మీ భర్త మిమ్మల్ని ఎందుకు వెళ్లగొట్టారు?'

'అతను తాగుబోతు! జాదరి!'

'అతను మిమ్మల్ని ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నాడని విన్నాను.'

'అది వా భ్రమ! నేను మోసపోయాను!'

'మోసపోయింది అతనే అంటాను. శేషగిరి త్రాగుబోతు అవచ్చు! అంతమాత్రాన మిమ్మల్ని వెళ్లగొట్టాల్సిన అవసరం అతనికేం లేదే! అలా వెళ్లగొట్టాడంటే ఆ లోటు మీదే అయివుండాలి! మీ అనినీ ప్రవర్తన దానికి కారణం అయి వుండవచ్చు!'

రవి ముఖం ఆవేశంతో కందింది.

'యువరానో! ముద్దాయి నేరం చేసిందని అనుమానించే హక్కు తప్ప, ఆమె శిలాన్ని శంకించే హక్కు ప్రాశిక్యూటర్‌గారికి లేదని మనవి చేసుకుంటున్నాను.'

ప్రాశిక్యూటర్‌గారి కంఠం ఖంగుమంది.

'నో యువరానో! ముద్దాయి శిలం నేను అనుమానించటంకాదు! సివిల్ కోర్టులో - తన భార్య యీ రవితో లేచిపోయిందని, చనిపోయిన ఈమె భర్త, శేషగిరి, యిచ్చిన సాక్ష్యం కోర్టులో దాఖలు చేయబడివుంది! కనుక-ప్రధానంగా ఆమె శిలమే ఈ హత్యనేరానికి మూలాధారం అని మనవి చేసుకుంటున్నాను!'

జడ్జిగారు తల పంకించారు.

'ప్రొసీడ్!'

ప్రాశిక్యూటర్ మళ్ళీ సరోజపైపు తిరిగాడు.

'సరోజగారూ! మీ భర్తని మీరు వదిలేసి వచ్చారు! మీ యిష్టం వచ్చినట్లు మీరు, స్వతంత్రంగా బ్రతుకుతున్నారు! అయినా, అతను మీమీద ప్రేమని చంపుకోలేక, మీదగ్గరకి చాలాసార్లు వచ్చాడు. అవునా?'

'నావిద ప్రేమతో కాదు! నాదగ్గర డబ్బుందేమోననే భ్రమతో!'

'భ్రమా! మీరు హోటల్ బిల్లుస్టార్కి కాంట్రాక్టు వ్రాసి మీ నాట్యంతో బాగానే సంపాదించినారు కదండీ! అదంతా ఏం చేసారు?'

'దానం చేసారు!'

'కన్నబిడ్డ వుండగా దానం చేయాలైన అవసరం!'

'అవును కన్నబిడ్డ కోసమే, సంపాదించాను! కానీ నా బిడ్డ బాధ్యత రవిగారు తీసుకున్నారు! డబ్బుతో నా కవసరం లేకపోయింది!'

'బిడ్డనుకన్న తండ్రి వుండగా, రవికి ఎందుకు అప్పవెప్పెల్ని వచ్చింది బేబీ బాధ్యత? ఏమిటా ప్రత్యేకత?'

'సరోజ సమాధానం చెప్పలేకపోయింది.

'సమాధానం చెప్పండి!'

'సరోజ మాట్లాడలేదు.

'ఏం? అతనే పాపకి తండ్రా?'

'కాదు! కాదు! కాదు!' సరోజ కన్నీళ్లు దిగబట్టుకుంటూ దిగ్గరగా అంది. ముఖంలో ఆవేశం, బాధ పువ్వునలా పొగిగాయి.

'నన్ను ఎన్నయినా అనండి! చెడిన మనిషి అని, కాలుజారిన మనిషి అని, నీతిలేనిదాన్ని, శీలం కోల్పోయిరదాన్నని, ఎన్నయినా అనండి! ఎంత యినా నిందించండి! నిలదీయండి! ఈ పాప పంకిలంలోకి, దేవుడులాటి అతన్ని మాత్రం లాగ కండి! మీకు పుణ్యం వుంటుంది!' సరోజ చేతులు జోడించింది.

'మనసిచ్చిన ఆడదానికి ప్రియుడెన్నడూ దేవుడే!'

'నో ఫ్లేట్ మెంట్స్!' జడ్జిగారు అన్నారు.

'సారి యునరానర్! చూడమ్మా! హత్య జరిగిన రోజు సాయంత్రం, మీ భర్త మీరు పని చేస్తున్న హాస్పిటల్ కి వచ్చి మిమ్మల్ని రమ్మనమని బలవంతం చేస్తుంటే రవి వచ్చి విడిపించాడు! అవునా?'

'అవును!'

'కానీ మళ్ళీ వస్తానని, నీ అంతు చూస్తానని నీ భర్త అయిన శేషగిరి వెళుతూ బెదిరించాడు.'

'అవును!'

'అన్నట్టుగానే, ఆ రాత్రి మళ్ళీ గిరి నీ క్వార్టర్స్ కి వచ్చి నిన్ను రమ్మనమని బలవంతం చేస్తుంటే, రవి వెనకనుంచి వచ్చి అతన్ని కొల్పాడు.' 'కాదు! గిరి నన్ను చంపబోతుంటే రివాల్వర్ పేలింది! తర్వాత మాస్తే ఆయన నిలబడివున్నారు. అంతేగానీ ఆయన కాల్చటం నేను చూడలేదు'

'చూసినా చెబుతారని మేము అనుకోవటం లేదు! దల్వార్ యునరానర్!'

59

భారంగా మూతలు పడివున్న పురుషోత్తంగారి కళ్ళ మెల్లగా విడిపడినాయి! ఆయన మంచం వక్కనే స్ట్రాలు మీద కూర్చుని వున్న నర్స్ ఆయనకి మెలకువ రావటం చూసి, దగ్గరకు వచ్చి 'ఏంకావాలి?' అంది.

'రవి! రవి ఎక్కడ?' ఆయన పెదవులు

నీ వె న రు ?

నా నిశ్చిధ్వు గదిలో -

ఒంటరిగా నేను

మిణుగురువై వెలిగివా షణం

ఏకాకిగా ఏటి వడ్డున

వేదనతో నేను

కలువవై వికశించివా షణం

ఈ ప్రపంచపు రాక్షస గొడవలో నేను

కోయిలవై ఆలించివా షణం

ఎద తలుపులు తెరిచి

నిన్నాహ్వానం నేను

గుండె గాయాలు కేలికిపోయానీ షణం

- సనుపులేటి వెంకటరమణ

బం గారు కలలు

అస్పష్టంగా సలికినాయి.

'రవిగారా! ఆయ్యో! ఆయన అరెస్ట్ అయ్యారా! జైల్లో వున్నారు.' అంది నర్స్.

'ఏమిటి! అరెస్ట్ అయ్యాడా?' ఆయన లేవబోయారు.

నర్స్ ఆయన్ని వారించి, బలవంతంగా, భుజాలు పట్టుకుని, వెనక్కు వాల్చి వదుకోబెట్టింది.

'అవును! మీకు తెలియదా? శేషగిరిని హత్య చేసారాయన. పోలీసులు పట్టుకున్నారు. కోర్టులో కేసు జరుగుతోంది! యీరో రేపే తీర్పు చెబుతారని అనుకుంటున్నారంతా!' అప్పడే డ్యూటీకి వచ్చిన నర్స్ కి ఆయనకి రవి విషయం చెప్పవద్దన్నా రని తెలియక చెప్పేసింది.

'తీర్మా? రవికి శిక్ష!' ఆయన లేవబోయారు. కానీ సాధ్యం గాలేదు.

మరు నిమిషంలో ఆయనకి మళ్ళీ స్పృహ తప్పింది.

ఆయనకి మళ్ళీ మెలకువ వచ్చేసరికి, ప్రసాద్ దగ్గరగా కూర్చునివున్నాడు.

వేణు, జ్యోతి, రాజారావు అందరూ ఆయన మంచం చుట్టూ నిలబడి వున్నారు.

'రవి! రవి!' కలవరిస్తున్నట్టుగా అన్న ఆయన వచ్చిన లేవబోయారు.

'మీరు లేవటానికి వీలేదు! బాగా విశ్రాంతి తీసుకోవాలి.' ప్రసాద్ గట్టిగా హెచ్చరించి, ఆయన్ని వెనక్కు ఆనించి వదుకోబెట్టాడు.

'నీకు తెలియదు ప్రసాద్! నన్ను కోర్టుకి తీసుకువెళ్ళండి! వెంటనే ఆ ఏర్పాటు చేయండి!' 'కోర్టుకా! మీరు మంచంమీద నుంచి కదలటానికి వీలేదు అంటుంటే!' ఇంజనీర్ యిమ్మా అన్నాడు ప్రసాద్.

రాజారావుగారు దగ్గరకి వచ్చి, పురుషోత్తంగారి తలమీద చెయి వేసారు.

'గాభరా వడకు! విశ్రాంతి తీసుకో! అన్నింటికన్నా నీ ప్రాణం ముఖ్యం!' అన్నారు అనునయంగా.

'లేదురా రాజా! లేదు! నే నేమైపోయినా ఫర్వాలేదు! నాలో యీ వూపిరి కాస్తా వుండగానే, రవి నిర్దోషి అని తెలియచేయాలి! హత్య చేసింది

ఎవరో నాకు తెలుసు! నన్ను కోర్టుకి తీసుకు వెళ్ళండి! నాకు బాగానే వుంది! నన్ను ఆపకండి.' ఆయన వేయి ఏనుగుల బలం వున్న మనిషిలా లేచారు మంచంమీద నుంచి.

'అగండి! అంబులెన్స్ తెప్పిస్తాను.' ఆయన జబ్బు గట్టిగా పట్టుకుంటూ, గత్యంతరం లేని ప్రసాద్ అంగీకరించాడు.

60

కోర్టులో రవిమీద విచారణ ప్రారంభమైంది. ప్రాశిక్యూటర్ ప్రాతంభించాడు.

'రవిగారూ! అస్థికోసం మీ తమ్ముడు మీమీద దావా వేసాడు కదండీ?'

'అవును. వేసాడు. కానీ యిప్పుడు చేసింది తప్పు అని తెలుసుకున్నాడు.'

'కావచ్చు! కానీ - మీరు చెడు అలవాట్లకి గురి అయి, డబ్బు పొడచేస్తున్నారని ఆరోపిస్తూ, మీమీద కోర్టులో సాక్ష్యం చెప్పాడు. అవునా?'

'అవును.'

'ఊ! మిమ్మల్ని ప్రేమించిన అమ్మాయి కూడ మీకు-సరోజకి అక్రమ సంబంధం వుందని తెలియగానే మీకు దూరం అయింది కదూ?'

'అందరిలాగానే తనూ అసహించింది. అందుకు బాధపడింది.'

'హత్య జరిగిన తర్వాత అందరూ బాధపడ వచ్చు. కానీ, ఈ హత్య జరగకముందు ఆమె మిమ్మల్ని తిరస్కరించింది! ఎంతో స్నేహంగా ఆత్మీయంగా వున్న రాజారావుగారి కుటుంబం, ఈ సరోజ సంగతి తెలియగానే మీపట్ల పెడముఖంగా అయ్యారు. అవునా?'

'అవును!'

'రాజారావుగారు మీకు స్వామికి విషయంలో ఎంతో సహాయం చేసారు! కన్నతండ్రిలా ఆడు కున్నారు. ఆయన మనసుకూడా మీరు నొప్పించారు.'

రవి మాట్లాడలేదు.

'మీ స్వంత తమ్ముడు, మిమ్మల్ని ఆరాధ్య దైవంగా ప్రేమించిన అమ్మాయి, మిమ్మల్ని ఎంతో ఆప్షేగా చూసిన రాజారావుగారు, యింత మంది దూరమైన మీరు తెక్కచేయలేదు. మీరు సరోజనిగాని, ఆమె బిడ్డనిగాని వదులుకోటానికి సిద్ధపడలేదు!'

'వదులుకోవాల్సిన అవసరం నాకు కనిపించ లేదు. వాళ్ళందరూ నా విషయంలో పాఠశిక్షారని నాకు బాగా తెలుసు!'

'సరోజ భర్త వచ్చి అన్నిసార్లు అడిగినా, ఆమెని మీరు కాపురానికి ఎందుకు వెళ్ళనీయలేదు? అడుగుడుగునా ఎందుకు అడ్డుతగిలారు?'

'శేషగిరి కోరినట్లుగా, అతనితో వెళ్ళనిస్తే సరోజ వెళ్ళేది కాపురానికికాదు! శ్మశానానికి!'

'అందుకే ఆమె భర్తని అక్కడికి సాగనంపారా మీరు?' వెంటనే తీక్షణంగా వచ్చింది ప్రశ్న.

'అవును!'

'ఆమెకోసం యిన్ని త్యాగాలు చేయటానికి, చివరకి హత్య కూడా చేయటానికి సిద్ధం అయారే మీరు! ప్రతి మనిషి చేసే ప్రతి చిన్నపనీ వెనకా,

ఏదో ఒక ఆలోచన వుంటుంది! యింత పెద్ద విషయంలో, మీరు యిలా చేయటానికి కారణం ఏమిటో చెప్పగలరా?

'చెప్పను!'

'చెప్పరూ? ఎందుకని?'

'అది నా స్వనిద్రయం!'

'యువరానో! నోట్ యిట్! 'ప్రాజిక్ట్యూటర్ రవిని సఖిఖ వర్తంతం చూసాడు. 'ఓ! మిష్టర్ రవి! శేషగిరి వచ్చి సరోజిని చంపబోవటం మీకెలా తెలిసింది?'

'అర్థరాత్రి సరోజిని గదిలో నుంచి కేటలు విని పింగళానే నేను వరుగెలాను! నేను వెళ్ళేసరికి శేష సరోజిని కత్తిలో పాడవబోవటం చూసాను! సహించలేక కాల్చేసాను!'

'మీరు అనుకోకుండా ఆ పని చేసేసారన్న మాట!'

'అవును!'

'అయితే షేడంలో మీ చేతిలోకి రివాల్వర్ ఎలా వచ్చింది?'

'... ..'

'మూల్గాడరేముండి?'

రవి సఖిని విస్తేజంగా మారింది. రాయలాలి విశ్వలత్యం ఏదో అతన్ని ఆసరించుకుంది.

'చెప్పండి.' ప్రాజిక్ట్యూటర్ హెచ్చరించాడు.

'రివాల్యర్ వుంది! కాల్చేసాను! అంతకంటే నేను చెప్పగలిగిందేమీ లేదు!'

'చెప్పనవసరం లేదుకూడా!'

61

సరోజి - రవి యిద్దరూ బోనులో నిలబడి వున్నారు

ప్రాజిక్ట్యూటర్ ఖంగుమనే గొంతుతో చెబు తున్నాడు

'యువరానో! సరోజి - శేషగిరిని వివాహానికి ముందే - విల్లిడ్లరికి సంబంధం ఉందని సరోజి ఒప్పుకుంది. అది అక్రమ సంబంధం అని నేను దానా, శేషగిరి సాక్ష్యం, జ్యోతి ఎడబాటు తెలుపుతున్నాయి. అమాయకుడైన శేషగిరి, సరోజి మీద ప్రేమని చంపుకోలేక, మూర్ఖంగా సదేవదే ఆమెని మళ్ళీ తనదగ్గరకు రమ్మనమని ప్రాయే వడుతూ, బ్రతిమలాడటానికి వెళ్ళాడు. శేషగిరి రాకపోకలు వాళ్ళకి సీదగా కనిపించాయి. అతన్ని ఎలాగైనా దారికి అడ్డం తొలగించటానికి విశ్వ యించుకున్నారు. వారి ఆలోచనకి ప్రాణం పోసి నట్టుగా, దురదృష్టవశాత్తుడైన శేషగిరి, ఆరోజు సాయంత్రం వెళ్ళి సరోజిని తనతో రమ్మనమని బలవంతం చేసాడు! రవి ఆవేశంతో అడ్డుతగిలి, అతన్ని కొట్టి పంపేసాడు. ఆయుష్షుమూడిన శేషగిరి 'నేను మళ్ళీ వస్తానని' వాచ్చరించి వెళ్ళాడు తప్పుక వస్తాడని వారిద్దరికీ తెలుసు. అందుకే స్లాప్ చేసుకున్నారు. అందుకే రవి, ఆరాత్రి ఆయుధం సిద్ధం చేసుకుని రేగి ఉన్నాడు! లేకపోతే ఆ సమయంలో అతని చేతిలో రివాల్యర్ వుండాలి అనవసరం లేనేలేదు! వాళ్ళు అనుకున్న పథకం వెరవేసింది! శేషగిరి అన్నమాట ప్రకారం

బంగారు కలలు

రానేవచ్చాడు! రవి అతన్ని హత్యచేసాడు? వార్డ్ బాయ్ అయిన గోపాలం అధ్యవ్యవస్థాత్మక రవిని పిచ్చులుతో చూడవలసివస్తే, అతను వరుగెలాను వచ్చి సోలీసులకి ఫోన్ చేయకపోయినట్టుయితే నిందితు లిద్దరూ, ఏదోవిధంగా శేషగిరి శవం మాయంచేసి వుండేవాళ్ళు!

'యువరానో! కాబట్టి యిది అన్నివిధాలా ఆలోచించి చేసిన హత్య! కాబట్టి హత్యచేసిన మొదటి ముద్రయి రవికి, అతన్ని ఈ హత్యకి ప్రోత్సహించిన రెండో ముద్రయి సరోజికు, సరైన దండన విధించవలసిందిగా కోర్టువారిని కోరు తున్నాను.'

'కాదు! కాదు! అగండి! రవి ఈ హత్య చేయలేదు.' అప్పడే కోర్టులో అడుగుపెట్టి, ఈ ఆఖరి వాక్యాల విన్న పురుషోత్తం ఆవేశంగా అరి చారు. జ్యోతి - ప్రసాద్ - వేణు ఆయన్ని పట్టు కుని తీసుకువచ్చారు.

ఆయన్ని మూడగానే కోర్టులో కంకలం బైలు దేరింది.

జడ్జిగారు ప్రశ్నార్థకంగా చూసారు.

"డాక్టరుగారూ, మా తమ్ముడికి కొంచెం పిచ్చుక్కినట్టుంది. తనకే కోడిపెట్టునని వాదిస్తాడు." అని చెప్పాడు రామారావు వైద్యుడితో. "అలాగా? ఎప్పటినుంచి?" అని ఆయన రామారావుని అడిగాడు.

"మూడునెలల నుంచి!" అని రా. రా.

"మూడు నెలలే! యింతకాలం ఏం చేస్తున్నట్టు?"

"నిజం చెప్పాలంటే పార్, మాకు గుడ్లు కొంచెం అనవసరం అయ్యాయి!" అన్నాడు రామారావు ఇబ్బందిగా.

'ఎవరు మీరు?' ప్రాజిక్ట్యూటర్ ప్రశ్నించాడు

'నా పేరు పురుషోత్తం! శేషగిరిని హత్య చేసింది నేను!'

'ఆ!' అందరూ తెల్లబోయారు.

'ఏమిటి మీరు అనేది?' తీక్షణంగా అడిగాడు ప్రాజిక్ట్యూటర్.

'అవును! ఈ హత్య చేసింది నేను! కన్న బిడ్డకు జరుగుతున్న అన్యాయం చూసి సహించలేక, కవీరి అతన్ని కాల్చి చంపింది నేను!'

'కన్నబిడ్డా! ఎవరండి మీ కన్నబిడ్డ?'

'ఈ అమ్మాయి! సరోజి నా కన్నబిడ్డ! రవి నా రక్తం! నా స్వంత కొడుకు! వాల్లిడ్లరిమధ్యా ఎలాంటి అక్రమ సంబంధం లేదు'

పురుషోత్తం గారు చెప్పసాగారు.

'అవును బాబూ! సరోజి నా కన్నకూతురు! నా రక్తాన్ని పంచుకు పుట్టివా, నన్ను 'నాన్నా!' అని పిలవటానికి నోచుకోని అరాగ్యురాలు! సరోజి తల్లి లక్ష్మి నా యింటల్లో పంటమనిషిగా వుండేది! తల్లిలేని నా బిడ్డల్ని ఏ రోటూ లేకుండా, కన్నతల్లి కంటే మిన్నగా వాళ్ళ ఆలనా, పాలనా, చూసింది! నా పిల్లల లిద్దరిమీదా ఆమె చూపే ప్రేమవంస,

క్రమంగా లక్ష్మి అంటే నాకు అభిమానం పెరిగింది అభిమానం అల్పియతగా మారింది! మా యిద్దరూ అనురాగ ఫలితమే సరోజి!

సరోజికి 5 సం. వయసున్నాడు, విషజ్వరం వల్ల లక్ష్మి చనిపోయింది. సరోజిని నా చేతులకి అప్పగించి, లక్ష్మి నిశ్చింతగా వెళ్ళిపోయింది! ఆ సమయంలో సరోజికి ఏ రోటూ రానివ్వనని ఆమెకి వాగ్దానం చేసాను! కానీ పిరికివాణ్ణి! లక్ష్మిని చేర దీసేటప్పుడు అడ్డురాని కులాలు, అంతస్తులు, ఆమె బిడ్డని బహిరంగంగా నా కూతురని స్వీకరించటానికి అడ్డు వచ్చాయి!

సరోజి కూతురన్న మమకారం కూడా చంపు కుని, యీ రోకానికి భయపడి, పనిమనిషి పిల్లగానే నా యింటల్లో పెంచాను! రోకం అంతా నా పుడార పృథ్వీనికే పాగుడుతుంటే, నేను మనసులోనే తప్ప చేసినట్టు పుంగిపోయాడిని!

సరోజికి నేను తండ్రినని చెప్పకపోయినా, ఆమెకి ఏ రోటూ రాకుండా చూసాను! నా కొడుకు లతో సమంగా పెంచాను.

కానీ - వయసు గడిచినకొద్దీ, నా ఆరోగ్యం దెబ్బతిని, నేను నున్న పనిపిని అయిపోవటంతో, ఏ షేడంలో ఎగిరి పోతానో అనే భయంతో, నా కేడమునా అయితే సరోజికి అన్యాయం జరుగు తుండేమోననే జంకుతో, ఈ రహస్యం నా పెద్ద కొడుకు అయిన రవికి చెప్పేసాను! నే నున్నా లేక పోయినా, సరోజి భవిష్యత్తు తీర్చిదిద్దే బాధ్యత అతనికి అప్పజెప్పాను! రవి కూడా సరోజిని స్వంత చెల్లెలుగానే చూస్తూ వచ్చాడు

సరోజికి ఏ రోటూ వుండకూడదు! ఆమెకి నామూలంగా జరిగిన అన్యాయం యింకోరకంగా నై నా సరిచేయాలనే తలంపుతో, తలితండ్రులు లేని ప్రసాద్ని చేరదీసాను! అతనికి రవితోపాటు ఉన్నత చదువులు చెప్పించి, అతనికి సరోజిని ఇచ్చి పెళ్ళిచేయాలని కలలుకన్నాను! కానీ దైవ నిర్ణయం వేరుగా వుంది! కాలం, కన్నతనం, అమాయ కత్వం సరోజిని మా యింటనుండి దూరంచేసాయి! సరోజి శేషగిరిని ప్రేమించి వెళ్ళిపోయింది. ఇది తన యిష్టప్రకారం జరుగుతున్న పెళ్ళి గాబట్టి, మమ్మల్ని కలిపించుకోవద్దని, శేషగిరిని ఏమీ అన వద్దని పుత్రరం ప్రాసేపెట్టి వెళ్ళింది! పోనీ అను కున్నాను! తను ఎక్కడో అక్కడ సుఖంగా, ఆనందంగా వుంటే అంతేచాలు అనుకున్నాను. కానీ ఒక రోజు రాత్రి సరోజి మళ్ళీ మా యింటకి వచ్చింది! తనని శేషగిరి మోసంచేశాడని, తన బ్రతుకు అధ్వాన్నం అయిపోయిందని, జీవితంమీద విరక్తి వుట్టింది కాబట్టి, అత్యహత్య చేసుకుంటున్నానని, తనని షేమించమని పుత్రరం ప్రాసే, మా గుమ్మంలో పెట్టి, మాకు కనిపించకుండా వెళ్ళిపోయింది

అలాడు నేను పడిన వేదన పర్ణించనలవి కావది! పైకి చెప్పకోలేని ఈ బాధని, అనుభవం చిత్రహింస అనుభవిస్తూ, మూగగా భరించాను!

కానీ - కానీ - విధి ఆడించిన బొమ్మల్లా, సరోజి - నేను మళ్ళీ కలుసుకున్నాం! చచ్చి పోయిందనుకున్న సరోజి మళ్ళీ నన్ను బ్రతికించ టానికే అన్నట్టు సర్వగా నా కళ్ళముందు నిల బడింది!

సరోజ జీవితం శేషిరి మూలంగా చిన్నా బ్రష్టుం అయింది! కానీ ఎంతో సహనంతో, సగం వచ్చిన మనిషిలా, తన కూతురుకోసం, పది ఘంటికే తన జీవితం ఉపయోగపడాలని, సర్వగా సేవలు చేస్తూ, బంపంతంగా బ్రతికటానికి ప్రయత్నిస్తుంటే, శేషిరి, ఆ దుర్మార్గుడు, మాటమాలికే వచ్చి ఆమె బ్రతుకుని అర్థంపాటు చేస్తూ, అవమానిస్తుంటే, నేను కల్లారా చూసి భరించలేకపోయాను! ఆ రాత్రి నుంచి బ్రతికి వున్నంతకాలం నా దిద్దుకు రక్షణ, ముఖం రెండూ లేవనుకున్నాను!

శేషిరి వచ్చి గొడవచేసి వెళ్లిపోయిన ఆ సాయంత్రం - నన్ను చూడటానికి నా స్నేహితుడు రాజారావు వచ్చాడు. మాటల సందర్భంలో, అతనికి తెలియకుండా, అతని జేబులోనుంచి, రహస్యంగా రివాల్వర్ తీసుకుని దాచాను!

నేను భయపడ్డట్టుగానే, ■ రాత్రి తిరిగి మర్నీ శేషిరి వచ్చాడు! మంచంపై దగ్గరపట్టుక, అశాంతిగా కూర్చున్న నాకు, సరోజ కేకలు విని పించాయి! వాడే వచ్చివుంటాడనుకున్నాను! పిష్టల్ తీసుకుని, ఆవేశంతో, గబగబా, పడుతూ, లేస్తూ వరుగెత్తాను. నేను వళ్ళీసరికి శేషిరి సరోజని కత్తితో పాడవబోతున్నాడు! నేను వెంటనే యింకే ఆలోచన లేకుండా కాలేసాను! ఆ క్షణంలో సరోజని బ్రతికించుకోవాలనే వెర్రి కోరిక తప్ప నాకింకేం తెలియలేదు! యింకేం గుర్తురాలేదు! కానీ, నా వెనకే రవి పరుగెత్తుకు రావటం నేను చూడలేదు!

'నాన్నా!' రవి చచ్చిన నా చేతుల్లోంచి రివాల్వర్ తీసుకున్నాడు.

'సరోజని బ్రతికించటానికి యీ పని చేసానురా!' అన్నాను.

■ తర్వాత ఏమైందో నాకు తెలియదు! కళ్ళముందు చీకట్లు కమ్మటంతో, నేలకి ఒరిగి పోయాను! నాకు స్పృహ తప్పిపోయింది! యువరానర్! యిది జరిగిన సంగతి! మృత్యు ముఖంలో వున్న నేను, యిప్పుడో, కాపీసీ, అచ్చి స్తన్న నేను ఈ క్షణంలో అబద్ధం చెప్పటంలేదు! ఆయన నిలబడలేనట్టుగా, రవి నిలబడిన బొక్కు పట్టుకుని, కూలబడ్డాడు.

రవి చచ్చిన దిగి వచ్చాడు.

'బాబూ రవీ!' ఆయన చెయిజాచారు.

రవి చచ్చిన ఆయన దగ్గరకి వచ్చాడు.

'నాన్నా!'

'పిల్లలు చేసిన తప్పుల్ని తలితండ్రులు కడు పురో పెట్టుకుని, దాచుకోవటం లోక రివాజా! కానీ అది మన విషయంలో మాత్రం వ్యతిరేకం అయింది! తండ్రి చేసిన పాపాన్ని ప్రసవించికి తెలియకుండా, కాపాడాలని, యిచ్చి అవమానాలు, అభాండాలు సహించావు! బంగారంలాంటి ■ భవిష్యత్తు బలిచేసుకున్నావు! తమ్ముడు దాచానేనా నా యిబ్బందులూ పెడుతుంటే, నాకు తెలిస్తే ఎంత బాధపడతానో అని, తెలియకుండా జాగ్రత్త పడ్డావు! ఇంత అగ్ని మనసులో దాచుకుని కూడా, మన పూరు వచ్చినప్పుడు చిరునవ్వు చెక్కుచెదర

కుండానే, ప్రవర్తించావు! నాన్నా యిది సంగతి అనలేదు! నీలాటి కొడుకుకి తండ్రిని చెప్పుకునే అర్హతకూడా నాకు లేదేమోరా!'

'అలా అవకు నాన్నా! సరోజ చూడు! ఎలా నిలబడిపోయిందో!'

'అమ్మా! సరోజా!'

బిత్తరపోయినట్టు చూస్తున్న సరోజ ఆయన పిలుపుకి మంత్రస్థాయి అయినట్టుగా, మెల్లగా దగ్గరకు వచ్చింది. ఆమె కళ్ళలో - తనని తానే నమ్మలేని జ్వరం, సంభ్రమం కుదిరిపోయింది!

'అమ్మా! సరోజా! ఈ తండ్రిని చూస్తే

అనవ్వం వేస్తోందా? ఈ - పిరికివాడిని క్షమించమ్మా!' ఆయన చేతులు జోడించబోయాడు.

'బాబూగారూ!' సరోజ చచ్చిన వారిమ్మా ఆయన చేతులు పట్టుకుంది.

'కాదమ్మా! నాన్నా అని పిలు! ఒక్కసారి మనసారా పిలు!'

'నాన్నా!' సరోజ పెదవులు కంపించినాయి.

'చామ్మా! చాలు! నీవేత 'నాన్నా' అని పిలిపించుకోవటంతో, ఈ జన్మంతా నేను పడిన వేదన తిరిపోయినట్టుందమ్మా! నాకు చాలా తేలికగా వుంది! చాలా బోయగా వుంది!'

'నాన్నా!' రవి ఆయన్ని పిలిచి పట్టుకుని దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

ఆయన ముఖ కవళితల్లో వస్తున్న మార్పు గమనించిన ప్రసాద్, ఆయన దగ్గరకి వచ్చి, చెయి పట్టి చూసాడు.

'రవీ! నావ్వుగారిని పాద్యమై సంత త్వరలో హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్లటం మంచిది!' అంటూ అడు ర్దగా హెచ్చరించాడు.

'అలాగే!' రవి తండ్రిని లేవదీయబోయాడు.

వేణు, రాజారావుగారు కూడా పోయిన చేయటం కోసం దగ్గరకు వచ్చారు.

పురుషోత్తంగారి చెయి రవి చేతిని గట్టిగా పట్టుకుంది! ముఖంపై చిరుచెమటలు అలుము కున్న ఆయన, ఒక్కసారి అందరినీ కల్లారా చూసు కున్నాడు.

'రవీ! యింకెందుకురా హాస్పిటల్ కి -' ఆయాసంగా అన్నారు. ఆయన కళ్ళ మూతలు పడినాయి.

'నాన్నా!' సరోజ, రవి - వేణు ఘోల్లు మన్నారు.

62

పురుషోత్తంగారి అంత్యక్రియలు ముగిసినాయి! చిదంబరానికి నాలుగు సంవత్సరాలు కఠినమైన శిక్ష పడింది!

రాజారావుగారు జ్యోతి - రవిల వివాహం నిరాశంబరంగా జరిపించారు. రవి - జ్యోతి సదూచరులుగా వచ్చి నమస్కరిస్తుంటే, ఆయనకి కళ్ళు చెమ్మగిల్లినాయి! పురుషోత్తంగారి పోటా చామ్మా, 'వాడికి నమస్కరించండిరా! ఈ క్షణం కోసం వాడు తపించిపోయాడు!' అన్నారు. యిద్దరి భుజాల మీద చేతులు వేసి పట్టుకుని తనే పోటా దగ్గరకు తీసుకెళ్లి, 'పురేధ్దో! మనం కలలు కన్నట్టుగా, మన పిల్లలిద్దరికీ పెళ్లి చేసామరా! ఈ

అనందం నాతో పంచుకొంటానని నా వెక్కిరి లకుండా మువ్వెళ్లిపోయావు!' అన్నారు.

వేణు, రాధ, ప్రసాద్ కూడా అక్కడికి వచ్చారు.

రవి - జ్యోతి పురుషోత్తంగారి పోటాకి నమస్కరించారు.

'రవీ! మీ వాస్తవ అభ్యున్నతంతుడు! ఆయన కోరుకున్న వన్నీ జరిగినాయి! ఆయన ఆత్మకి తప్ప కుండా శాంతి కలుగుతుంది!' అన్నారు రాజారావుగారు.

రవి ముఖంలో విషాదం అవరించుకుంది.

'లేదు అంకుర్! ఆయన అసంతృప్తితోనే వెళ్లిపోయాడు! ఆయన బ్రతికి వున్నంతకాలం, సరోజ జీవితం చక్కచేయలేక పోయాననే వేదనతో కుమిలిపోయాడు!' అన్నారు.

అక్కడే వున్న ప్రసాద్ అన్నారు. 'రవీ! నా జీవితానికి వెలుగు మీ నాన్న! నేను నీకో మాట చెప్పాలని అనుకుంటున్నాను! ఇబ్బాళ్ళూ నా వృత్తిలో భాగం పంచుకుంది సరోజ! ఆమెకు అభ్యంతరం లేకపోతే, ఆమెను నేను జీవిత భాగస్వామిని చేసు కుంటాను! ఈ రూపంగానే నా మామయ్య ఆత్మకి శాంతి చేకూర్చి నా బుణం తీర్చుకుంటాను!'

'ప్రసాద్!' రవి సంభ్రమంగా చూసాడు.

(30వ పేజీ చూడండి)

తమ్ముడి పెళ్లి - మామ భరతం

రామకృష్ణ సీ బుక్ డిమాన్డ్ (పబ్లికేషన్) తరఫున తరువాతి చిత్రం యిది. ఈ కథను 'నటరత్న' ప్రాశారు. మోటారు ది. వి. నరసింహ రచించారు. ప్రధాన బాటించిన రామారావు డరి స్టారు. అయిన తమ్ముడి పాత్రను చిరంజీవి, బాం కృష్ణ పోషిస్తారు.

"చిరంజీవి-గురవారం"లో రాజమంజరి

"రాజమంజరి" చిత్రం పూర్తయింది. ఈ చిత్రం మొదటగా అని ప్రేక్షకులు కలుగుతున్నారు. మిస్ అశుల పాత్రలు. ఈ చిత్రానికి కథకుడు, దర్శకుడు, నాయకుడు ఎన్టీ రామారావు చిత్రం నర్తానుబంధంగా వచ్చి పులయింది. ఈ చిత్రంలో రామారావు, భానుమతి పోషించిన పాత్రలు ఎన్నో ప్రశ్నలు, విమర్శలకి గురైనాయి. సహాయ పాత్రలను కాంచన, కృష్ణ నటించారు. రాజబాబు, ఎం. పి. ప్రసాద్, శుభ, హరికృష్ణ, రాజబాబు, ఎం. పి. ప్రసాద్ పోషించారు. ఈ చిత్రానికి ది. వి. నరసింహ, రాజ్ కుమార్ రావు సహాధ్యక్షులు నిర్వహించారు. నిర్మాత: శ్రీవిక్రమరావు.

"ఓ సీత కథ"లో

పాత్రల న్యూట్రాలు

సినెరిక్ ఎంటర్ ప్రైజెస్ వారి "ఓ సీత కథ" చిత్రములో అనవసర అమ్మ పాత్రలను గూర్చి కృత్రికంగా విమర్శించారు. ఈ విమర్శలన్నీ విశ్వనాథ్ ప్రాసాద్ "ఓ సీత కథ"ను గూర్చి పాత్రలు లేకుండా కోవచ్చు.

సీత:

చక్కయ్య కొనిం, అమ్మ కొనిం మహాత్మర లాగానే చేసిన వివాహాల ఆధారంగా, తమ్ము నానం చెయ్యాలనుకున్న మనసిలో పరివర్తనను కలిగించి, మంచి మనస్సిగా మార్చిన మహిళ. ఈ పాత్రను రోజులమీద పోషించింది.

సోపానం:

పాత్రలకు చెప్పి కుటుంబాన్ని కాపాడిన కమ్మ జీవి. చెల్లెలి మూలకు కట్టినది, సెంటిమెంట్ అంగీ కరిగించిన పాత్ర. ఆత్మగౌరవం గల స్త్రీ. ఈ భూమి కుమారి దరించింది.

సుందరి:

నిజాన్ని విచ్చియంగా వెళ్లి మనస్తత్వం. మామూ ప్రపంచంలో ప్రతికూలమైన మూలకు జీవి. పాత్రలకు చెల్లెలిగా, మనసు కొండల

సంబంధం పుత్ర మూలకు. ఈ సేవల్ని అమాత్యుని చేసింది.

చరిత్రం:

ఈ చిత్రం చేసిన తర్వాత ఈ మంచిని అమ్మ మనస్సులో మార్చింది. మగవారిపై అశుల పుట్టి, బంగారు కంటే నిజాయితీపరుడు. దీనిని చంద్రమౌళి చేసింది.

మాదం:

అమ్మలకు భారాలు గొప్పగా. తండ్రి నది రించి అమ్మలపై పనిలో పడతాడు. సాధించాడు. ఈ పాత్రను కొత్త నటుడు శ్యామసుందర్ పోషించాడు.

గోపాలకృష్ణ:

అమ్మలతో నిరంకుశంగా పనిచేస్తున్న అనేక సీత

చిరంజీవి "ఓ సీత కథ"లో

నేరాలకు గలవారు. చిరంజీవి శ్యామసుందర్ నిలువలు పట్టి నిద్ర అర్పించే సీత పోషించాడు. ఈ భూమిని చేపాడి కనకాల పోషించాడు.

విశ్వనాథ్ రావు:

మంచిపాత్ర మూలకు తండ్రిగారు జీవితా శత్రుంగా గొప్పగా. మంచి గౌరవం ఇచ్చి పాత్రలను కాంతావు పోషించాడు.

మందేళ్లరావు:

అమ్మలకు గొప్ప సేవలకు. కథలలోని సీతలకు

"ఓ సీత కథ"లో చిరంజీవి

కొంత పూర్తిగా కనిపించారు. నిరంజీవి సమ్మతు. నిజాన్ని అమ్మలకు, ఈ భూమిని అమ్మలకు లింగయ్య పోషించాడు.

పై సేవల్ని ఎనిమిది సార్లు చూపుతూ "ఓ సీత కథ" చిత్రం నడుస్తుంది. ఈ చిత్రాన్ని నిర్వహించిన దర్శకుడు పులయింది. ఈ చిత్రాన్ని నిర్వహించిన దర్శకుడు పులయింది. ఈ చిత్రాన్ని నిర్వహించిన దర్శకుడు పులయింది.

బంజరులో బంగారం

చిరంజీవి పాత్రలుగా కృష్ణ నటించిన "ఓ సీత కథ" చిత్రం ప్రస్తుతం పిక్చర్స్ వారి "కాల్ కలెక్షన్" చిత్రం పిక్చర్స్ వారి పూర్వం నిర్వహించారు.

చిత్తకరణ

"మాంగల బాగుం"లో జగ్గయ్య, జయంతి

పోయింది. కానీ అదే చిత్రం "దాదీమా" పేరుతో హిందీలో విజయవంతం మోగింది. కొన్ని కొన్ని సెంటిమెంటు ఆఫ్ఫైర్ల బాధల వారికి నమస్కరిస్తున్నాయి. అలాంటిప్పుడే ఒక భావలో హిట్ అయిన చిత్రాన్ని మరొక భావలో తీయడం అనేది సాధారణంగా జరుగుతుంటుంది. అలా చేయడం తప్పకాదు అని వా భావన. ఒక ప్రయోజనాత్మకమైన చిత్రాన్ని, విస్తారవరదలలో తీసుకునే శ్రమ విఫలం కావడం అనేది అరుదుగా జరిగే సంఘటన. అందుకే ఒక భావ చిత్రాన్ని మరొక భావలో నిర్మించడం జరుగుతోంది.

పాటల పాత్ర

ప్ర: చిత్రంలో పాటల చిత్రీకరణ పాత్ర ఎంత? చిత్రం కలర్ లో నిర్మించడం మూలంగా కలిగే లాభం ఏమిటి?

జ: తెలుగు చిత్రాల ప్రసక్తి తీసుకుంటే, చిత్ర విజయానికి పాటల చిత్రీకరణ, సంగీతం, నృత్యం కొంతవరకే దోహదం చేస్తాయి. కథ బాగుండి అన్ని హంగులు బాగున్నప్పుడు, పాటల చిత్రీకరణ కూడా బాగుంటే, మారు రోజులు అదే చిత్రం, మూల యితర అయిదు రోజులు ఆడు తుంది. కానీ హిందీ చిత్రాల విషయంలో పాటల

చిత్రీకరణ చిత్ర విజయానికి ప్రాణం లాంటిది. కొన్ని కొన్ని హిందీ చిత్రాలు కేవలం సంగీతం, దృశ్య చిత్రీకరణ మూలంగానే హిట్ అవుతున్నాయి. చిత్రాన్ని కలర్ లో నిర్మించడం మూలంగా, చిత్ర పర్యవేక్షణ చిత్రీకరణను మాపించవచ్చు అని నిర్మాతలు, మేడలర్లు అని ప్రేక్షకులు పూచాస్తారు. సాధారణమైన యింటికి, మొసాయిక్ ఫ్లోర్ వేసి, అలంకరణ చేసేప్పుడు యింటికి ఎంత భేదం కన్పించుతుందో, కలర్, బ్లాక్ అండ్ వైట్ చిత్రాల మధ్య అంత తేడా వుంది ముఖ్యంగా అవుట్ డోర్ చిత్రీకరణకు కలర్ ఎంతో ఉపకరిస్తుంది. నిర్మాణ వ్యయం చూస్తే, కలర్ కు బ్లాక్ అండ్ వైట్ కు బోలెడు వ్యత్యాసం వుంది తెలుపు - నలుపు చిత్రాల నిర్మాణానికి రెండింతలావుంది కలర్ చిత్ర నిర్మాణం పది లక్షలు అయ్యేట్టి బ్లాక్ అండ్ వైట్ చిత్రం లీసే, వసూళ్లు పదిహేను లక్షలు వస్తే, కనీసం అయిదు లక్షలన్నా లాభం మిగుల్చుంది కానీ అదే ఏ వలె లక్షలో పెట్టి కలర్ చిత్రం నిర్మిస్తే, వసూళ్లు మాత్రం వలెల్లే అయిదు లాభంలేదు. అంటే తెలుపు - నలుపు చిత్రాల ద్వారా వచ్చే లాభంలో చగ్గ కూడా ఒక్కసారి రాకుండా పోవడం జరుగుతోంది నష్టం ఎంత?

ప్ర: దక్షిణ భారత చలనచిత్ర పరిశ్రమకు ఈసారి రెండు కోట్లు నష్టం వచ్చిందని అంటున్నారు ఈ నష్టంలో తెలుగు చిత్రాల శాతం ఎంత?

జ: నష్టం రాకుండా ఎలావుంటుంది ప్రభుత్వం ఈ పరిశ్రమకు మద్దతు చెయ్యక పోవడం అటుంచి, వినోదపు సన్నుతు వివేరీతంగా పెంచేయడం మూలంగా వసూళ్లు తగ్గుముఖం పట్టడం, నిర్మాత పెట్టుబడికి నష్టం వాటిల్లడం జరుగుతోంది విడుదలయ్యే చిత్రాల రద్దీ, విర్జిత మయ్యే చిత్రాల సంఖ్య పెరుగుదల కారణంగా కొన్ని చిత్రాలు ఘోర పరాజయాన్ని పొందు తున్నాయి రోజు రోజుకి చిత్రాలు నిర్మించే వ్యక్తులు పెరుగుతున్నారేగానీ, తరగడం లేదు అద్భుతమున్నవాడు అందలం ఎక్కుతున్నాడు అద్భుతం లేనివాడు అందుకోవడానికి ఏమీ లేకుండా మిగిలిపోతున్నాడు మన తెలుగు చిత్రాలు కూడా ఒక నెలలో అయిదు చిత్రాలు విడుదలైతే ఒకటి, రెండు చిత్రాలు నిలబడడానికి ఎంతో ఇబ్బందిగా వుంది. పై నష్టంలో మనదికూడా కొంత శాతం వుంది.

ద్విపాత్రాభినయం అవశ్యకత

ప్ర: ద్విపాత్రాభినయానికి ఒకే వ్యక్తిని ఎన్నుకోవడంలో అర్థం ఏమిటి?

జ: మనీషి బోలెడ మనిషి శుభ్రపుడు జరిగే వర్తనసాసం ఎప్పుడూ గమ్యత్తుగానే వుంటుంది కథలో, కథనంలో ఒకవిధమైన శ్రీలో తీసుకురావడానికి ఒకే వ్యక్తిని రెండు పాత్రలకు ఎన్నుకోవడం జరుగుతుంది. ఇద్దరు సోదరులు ఒకే రకంగా వున్నారు - లేక తండ్రి - కొడుకు ఒకే

"మంచి మనుషులు"లో ఒక దృశ్యం

అనిత 16 ఏళ్ల వనిత, ఇప్పుడిప్పుడే పరులదృష్టి నాకర్పించుటలోనున్న అనుభూతిని గ్రహిస్తోంది

మిలమిలా మెరిసే ఆమె
చర్మాన్ని సంరక్షిస్తూన్నది—
శుద్ధమైన, సున్నితమైన
సహజమైన సోపు.

మైసూర్ శాండల్

మైసూర్ శాండల్ సోపు. మీ
చర్మాన్ని నిర్మలంగా, మృదువుగా మరియు
మిలమిలా మెరిసేటట్లు వుంచడానికి.

తయారుచేయువారు
గవర్నమెంట్ సోప్ ఫ్యాక్టరీ, బెంగళూరు

ఏతైక విక్రయ ప్రతినిధులు మైసూర్ సేల్స్ ఇంటర్నేషనల్ లిమిటెడ్ బెంగళూరు - బొంబాయి - మ్యాద్రాస్ - కలకత్తా - పుణె - సికింద్రాబాదు.

MCA/MSIL/SS/1

"అమ్మ మనసు"లో చలం, కె. విజయ

"కృష్ణవేణి"లో ఒక సన్నివేశం

సినిమా

పోలికలో వున్నారు - అలాంటప్పుడు, అకారంలో మాత్రమే పోలిక వున్నది లేక అంబాల్లో, అభిప్రాయాల్లో గూడా పోతు వుందా అని తేలుతు కునేందుకు అనువుగా ఒకే వ్యక్తిని ద్విప్రకారాభివయోనికి బుక్ చేయడం జరుగుతోంది.

ప్ర మీరు దర్శకత్వం వహిస్తున్న చిత్రం యొక్క కథ ఎలాంటిది? అందులో వాణిశీ పాత్ర ఏమిటి?

జ: సమాజంలో ఆడ, మగ ఇద్దరూ సరి సమానులే. పుట్టడమే సమానత్వంతో పుట్టారు. ఒక ప్రదేశంలో మగవారి అధికత్వం అధికంగా వున్నందున, అడవారు అక్కడ అలలు అనడం అసమంజసం; అలాగే ఒక ప్రదేశంలో ఆడదానిది పై చెయ్యి అయినందున, మగవాడు సబలుడు కాదు అనడానికి ఏర్పడదు. ఆడ, మగ అన్ని విషయాల్లోనూ సరిసమానులే అని చాటికెచ్చే సాహసక యువతి పాత్రనే వాణిశీ ధరిస్తున్నది.

వీరికి దర్శకత్వం ఏమిటో తెల్పున్నా, దర్శకుడిగా - ఒక చిత్రానికి నిర్దేశకత్వం వహించడం ప్రథమం కాబట్టి, తన తీసుకున్న సాహసంతటివి

పునరుగాంచి భేష్ అనిపించుకోవాలి అని అనిష్ట వ్వాడు. కృష్ణ ద్విప్రకారాభివయం, వాణిశీ వాయి కత్తం, పొరది స్పృడియోనో మాటలగు నిర్వాహకం వీరు దర్శకత్వం వహిస్తున్న క్రొత్త చిత్రం లోని ప్రత్యేకతలు

అనంద నిలయం

అదొక పెద్ద భవంతి. అందులో వసించే వ్యక్తులు ముగ్గురు. ఇంటి యజమాని రంగవాడ. ఇల్లాలు ప్రభ. ఇంటిని కంటికి రెప్పలా రక్షించే సేవకుడు సత్యనారాయణ.

ముగ్గురువు ఆ యింటానికి మరొక జీవి ప్రవేశించింది బోసవయ్యల పాపాయి పుట్టి ఆ యింటిని అనంద నిలయం చేసింది.

పాపాయిని చూచి ప్రభ వరవశించింది. రంగవాడ మురిసిపోయాడు. సత్యనారాయణ చంక తెగరేణాడు ఇట్టి పంత్వే సమయాన్ని యిసుమ దించేసే చందాక మర్తమాల ఒక మధురమైన

పాటను రాశారు.

"మల్లి విరిసింది, పరిమళపు జల్లు కురిసింది, ఎన్నో పిందెలకు మా యింట, పండినది యీ వోమల పంట" - ఈ పాటను సుశీల, బాల ముద్రమణ్యం చేత సత్యం పాడించారు. ప్రభకు సుశీల, సత్యనారాయణకు బాలు గొంతు నిచ్చారు.

ఈ అనందమధు ముట్టం కౌముదీ పీక్చర్స్ వారి కన్వీమన్ కంరీ చిత్రం "రామయ తండ్రి"లో కనిపిస్తుంది. ఈ చిత్రానికి బి. వి. ప్రసాద్ దర్శకుడు. స్టూడియో ప్రమేయం లేని చిత్రం యిది.

ముఖ్య పాత్రలను జయంతి, రమాప్రభ, రాజబాబు, అల్లు రామలింగయ్య, నిర్మల, రమణా రెడ్డి, అవర్ణ, మమత పోషిస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి మాటలను, పాటలను నిర్మాత మర్తమాల సుందర రామిరెడ్డి వ్రాశారు.

పీచోడి పెల్లి

మురళి కృష్ణా ఎంటర్ ప్రైసెస్ నిర్మించే చిత్రం పేరు యిది. ఈ కథను పిసిసెట్టి వ్రాశారు. మాటలను కూడా అయిన రచించారు. కె. ఎస్. ఆర్. పీక్చర్స్ అధినేత కె. ఎస్. రెడ్డి యీ చిత్రానికి దర్శకుడు. కథానాయకుడి పాత్రను రాజబాబు పోషిస్తున్నాడు. అక్టోబరు నుండి మూటలగు ఆరంభం.

రామ్ గా బాలకృష్ణ

రహీమ్ గా హరికృష్ణ

రాజంశి కంబైన్స్ నిర్మిస్తున్న చిత్రంలో రామ్ గా బాలకృష్ణ, రహీమ్ గా హరికృష్ణ నటించ, బి. వి. సుబ్బారావు దర్శకత్వంలో పోవు కారు జానకి, సత్యనారాయణ, ప్రభాకరెడ్డి, నిర్మల, చంద్రమోహన్, రోజారమణి ప్రధాన పాత్రలను పోషిస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి రుక్మాంగద రావు నిర్మాత.

"దొరబాబు"లో ఒక దృశ్యం

28 ఆంధ్రప్రదేశ్ వార్త 5-7-74

సునందిని పెండ్లికూతురైంది

"జగమే నూరు" సుందరి సునందిని పెండ్లి కూతురైంది ఆ కుటుంబ సభ్యులను పురుషులించు కుని "గూడుపుతాణి" నాయిక కుటుంబ ఒక పాట పాడింది

"ఓయమ్మా బంగారుబొమ్మా,

మొదటిగొమ్మా
ఏ రొట్టె విరిగి నేతిలో పడడమ్మా"
అంటూ పెండ్లికూతురిని ముప్పైబువేల మురి పించింది సునందిని సెక్సుతో తల వంచింది "కట్" అన్నార దర్శకుడు ఏ చంద్రశేఖరరెడ్డి ఈ దృశ్యం శ్రీ వాణి ఆర్ట్స్ కంపెనీ వారి "పుట్టింటి గౌరవం" చిత్రంలో కనిపిస్తుంది కొనరాజు పాటను వ్రాయు, సత్యం సంగీతాన్ని సమ కూర్చి, సుశీల పాడింది

ఇంతకీ సునందినికీ భర్తగా వచ్చినది ఎవరకో అంటారుగా వాస్తవముడు పద్మనాభమే "పుట్టింటి గౌరవం" కథను నిర్మాత సుబ్బరాజు వ్రాశారు ఇందులో పద్మనాభానికి తోటి అల్లుళ్ళుగా అల్లు రామలింగయ్య, సాక్షిరంగారావు నటిస్తున్నారు ఈ చిత్రానికి మోడుకూరి జాన్స్ మాటల రచయిత పుట్టింటి పరువును, మెట్టింటి మర్యాదను కాపాడడంలో ఎదుర్కొన్న యువకులు, జక్కబట్టు ఎన్ని పున్నా రెండిండ్లకు గౌరవాన్ని తెచ్చిపెట్టిన గుణవంతురాలిగా కుటుంబ సభితులైనది చెల్లెల్ని ప్రాణప్రదంగా ప్రేమించిన అన్నయ్యగా కృష్ణం రాజు నటిస్తున్నారు కృష్ణంరాజుకు జవరాలిగా భారతి, కుటుంబ భర్తగా గీత ప్రసాద్ నటిస్తున్నారు ఆడించే అత్తయ్యగా సూర్యకాంతం అగు పిస్తుంది

రాజబాబు కథకు

దాసరి దర్శకత్వం

ప్రముఖ వాస్తవముడు రాజబాబు నవ్వుల రమ్మన్న కురిపించడంలో దిట్ట అయినట్టే, కరుణ రస వ్రధానమైన కథలను వ్రాయడంలో కూడా ఎక్స్ పెర్ట్ అన్న నిజాన్ని "ఎవరికీ వారే యమునా తీరే" కథ విస్తృతము తెలిపివచ్చింది. ఈ కథకు దాసరి నారాయణరావు దర్శకుడు. ఈ కథను చిత్రంగా నిర్మించే వ్యక్తి దిట్టి కుమార్. చిత్ర నిర్మాణముకు దిట్టి శ్రీహరిరావు.

ఈ చిత్రం మూటంగు యిటీవల ప్రారంభ మైంది. ఈ ప్రపంచంలో ఎవర్ని నమ్మాలో, ఎవర్ని కూడదో అనేది సమస్యపై అల్లబడిన కథ యిది. దీనికి నారాయణరావు మాటలను, వక్రచరిత్ర సంగీతాన్ని సమకూర్చారు.

"ఎవరికీ వారే యమునాతీరే" కథకు రాజబాబు నాయకుడు. నాయిక రోజారమణి ముఖ్య పాత్రలను నటనారాయణ - దేవిక, ప్రభాకరరెడ్డి - కృష్ణకుమారి; రమాప్రభ, అల్లు రామలింగయ్య, మోదా, చిట్టిబాబు, శ్రీరాజ్ పోషిస్తున్నారు.

ఇందులో రోజాకు లభించిన పాత్ర కష్టమైనది. ఈ పాత్రను ప్రతిభావంతంగా పోషించిందో, రోజాను పట్టుకోవడం కష్టమవుతుంది. మనుజులకు నిలయమై, మమకారానికి ఆలయమై నిలసిల్లే గుడ్డిపల్లె పాత్ర రోజా ధరిస్తున్నది.

(ఏమకు బానిసయ్యే, అనురాగానికి ప్రతిరూపమై విలిచే పాత్ర రాజబాబు వేట్చేసింది

రాజబాబు పాత్ర ఎలాంటిదంటే - ఇతరులను నవ్వెస్తాడు తను ఏడుస్తాడు ఇతరులను ఏడిపించడానికి తను నవ్వరాదు త్యాగధనుడి వేషం రాజబాబుది

కృష్ణుడిగా రాజబాబు

అక్కి చిత్ర నిర్మిస్తున్న "సత్యానికి సంకల్ప" చిత్రంలో వాస్తవముడు రాజబాబు కృష్ణుడి వేషం కట్టాడు అయిదువేళ్ళ వేదాంతాన్ని ప్రచారంచేసే సత్యవారాయణకు కనువిప్పు కలిగించడానికి రాజబాబు కృష్ణవేషారం దాటాడు ఈ చిత్రానికి కె ఎన్ ప్రకాశరావు కథకుడు + దర్శకుడు ఈ చిత్రాన్ని రామకృష్ణరావు, ఏకాంబరం నిర్మిస్తున్నారు కృష్ణ, వాణిశ్రీ ముఖ్య తారాగణం.

"బంగారు కలలు"లో ఒక దృశ్యం

క్లయిమాక్స్ కి నూరు లక్షలు

జగతికి ఏకగ్రీవ్ ఈస్టుమన్ కలర్ లో నిర్మిస్తున్న "మంచి మమములు" రషన్ చూడడం జరిగింది. ఇటీవల కాశ్మీరు, సిహ్లాంలో జరిగిన మూటంగు దృశ్యాలను, క్లయిమాక్స్ దృశ్యాన్ని పీక్షించడం జరిగింది.

పాటలను గూర్చి వ్రాయాంటే, మొదట వెంకటరత్నం ఛాయాగ్రహణ చాతుర్యాన్ని పేర్కొనాలి. ఆయన మొదట పరుగెట్టింది. తరువాత మహాదేవ్ సంగీతాన్ని ప్రశంసించాలి. ఫోక్ ల్యూప్ చెయ్యడంలో తన ప్రత్యేకతను ప్రదర్శించారు. తరువాత అచార్య ఆశీర్వాద కవితా ప్రాభవాన్ని ముచ్చటించాలి. పాటలను చిత్రీకరించడంలో దర్శకుడు రాజేంద్రప్రసాద్ అపార్యుడు అని చెప్పేటరాలి.

పతాక సన్నివేశం మానవస్వరూపు ఒళ్ళు జలదరించింది. కాలే మంటలో మోటార్ వైకిల్స్

చేసిన పీల్చు చూసినప్పుడు ఒళ్ళు గగుర్పాటు చెందింది క్లయిమాక్స్ దృశ్య చిత్రీకరణకుమాత్రం నూరు లక్షలు ఖర్చయినట్టు తెలిసింది తెలుగులో కాన్స్ట్రీ చిత్రాలను నిర్మించే ఘనత జగతికి సంపత్తి కే దక్కి విధంగా "మంచి మమములు" బుజువు చేస్తుంది

ఈ చిత్రంలో శోభన్, మంజుల, జగ్గయ్య, నాగబూషణం, రాజబాబు, మాష్టర్ చింటు ముఖ్య పాత్రధారులు చిరంజీవి సత్యానంద్ యీ చిత్రానికి మాటలను వ్రాశారు

పిచ్చి పుల్లయ్య

శ్రీ రమణ చిత్ర ఈస్టుమన్ కలర్ లో తల పెట్టిన చిత్రం "పిచ్చి పుల్లయ్య" నవరసభరిత మయిన కథను గొనియున్నది ఆద్యంతం నవ్వుల వర్షం కురిపించే గమ్యతర్యున పిచ్చి పుల్లయ్య పాత్రను చలం పోషిస్తున్నారు.

ఈ చిత్రం తాటుకు మూటంగు కోనసీమలో జరపడానికి నిశ్చయించినట్టు చలం చెప్పారు. గ్రామీణ వాతావరణం ప్రతిబింబించే కథా వస్తువును గొప్ప "పిచ్చి పుల్లయ్య" శ్రీ రమణ చిత్రకు వున్న పేరును ఎక్కువ చెయ్యగలక.

'దూ... దూ... బసవన్న' ఎప్పుడు?

రెండు వారాల క్రితం 'దూ... దూ...

జవమ్మ' చిత్రం త్వరలో ప్రారంభ మవుతుందని అన్నారే దానిని మానుకున్నారా అని ప్రశ్నించాను.

పిచ్చి పుల్లయ్య అయిన వెంటనే ప్రారంభం అవుతుంది. బ్రేట్ మెంటు యింకా సిద్ధం గాక పోవడం వల్ల, మూటంగు నాయిదా పడింది అన్నారు, చలం.

—శ్రీనివాస్

'బేమ్! నవతరానికి ప్రతినిధిని అనిపించు కున్నావు! దాక్టరుగా మనుష్యులకే కాదు, నీ యీ సనితో, సమాజానికి కూడా చికిత్స చేస్తున్నావు! అవును రవీ! యిదివరకల్లా, యీ సమాజం కాస్త దారి తప్పిన ఆడదాన్ని, చీదరించుకుని, వెలివేసింది! ప్రసాద్ లాటి సహృదయులుంటే, సరోజ లాటి ఆడ పిల్లల జీవితాలు ఆ విధంగా అధృష్టంగా, అవవు! వెళ్ళి! వెళ్ళి సరోజకి యిది మన అందరి మాటగా చెప్పి, ఏమంటుందో కనుక్కుని రా!' అన్నారు.

'కనుక్కు రావటమా? చెప్పి ఒప్పించి తీసుకు వస్తాను!' రవి ఆనందంగా, పుత్తూపాంగా అక్కడ నుంచి వెళ్ళాడు.

'సరోజా! సరోజా!' రవి పిలుస్తూ గదిలోకి వచ్చాడు.

అక్కడ ఉమ క్రింద కార్పెట్ మీద కూర్చుని బొమ్మలతో ఆడుకుంటోంది!

రవి ఉమని చూడగానే, 'ఉమా! అంటే ఏది?' అని అడిగాడు.

'ఉరు వెల్లిందిగా డాక్! లేదు.' అంది ఉమ

'ఉరా! ఏవూరమ్మా? ఎప్పుడు?' అతను ఖంగారుగా అడిగాడు.

'ఏమో! నాకు చెప్పలేదు డాక్! నేను పెద్దయిన తర్వాత నీతో కలిసి తనదగ్గరకి రావాలి! ఆ వూరు చాలా దూరం! ఇదుగో! ఈ పుత్రరం నీకు యిమ్మని యిచ్చింది డాక్!' ఉమ బొమ్మల మధ్య పెట్టిన పుత్రరం తీసి రవికి అందించింది!

'ఉత్తరమా!' రవి పాలిపోయిన ముఖంతో అతురతగా ఆ పుత్రరం చదుపుకున్నాడు.

అందులో యిలా వుంది!

రవీ!

నీతో చెప్పకుండా వెళ్ళిపోతున్నందుకు నన్ను మన్నించు! నేను బాగా ఆలోచించే ఈ పని చేస్తున్నాను! నీ క్షేమం, ఉమ భవిష్యత్తు కోరే యిలా వెళుతున్నాను! రవీ! మీరందరూ మంచి వాళ్ళగా, మీ పృథదులతో స్థానం యిచ్చారు! మీ యింటిల్లా మీలోపాలు వుండమంటున్నార! కానీ నాకే ముఖం చెల్లటలేదు! పాప పెరిగి పెద్దయితే ఏం చెప్పను రవీ! ఒక తాగుబోతు కూతురివి అని చెప్పనా? లేక వివాహం కాకుండానే నాకు పుట్టిన దిడ్డ అని చెప్పకా? అట్లా చెప్పకుంటే నేను నీతిలేనిదాన్ని అని, శీలం లేని దాన్ని అని పాప అనుకోదా రవీ! పాప ఎదురుగా వుంటూ, దాని మీద కన్నతల్లి మమకారం చూపించకుండా వుండగలిగే నిగ్రహం, పాపాలెత్తం నాకు లేవు! నేనిలా వెళ్ళిపోవటంలో పాప భవిష్యత్తే కాదు! నీ మంచికూడా వుంది అని ఎందు కంటున్నారంటే, తప్ప చేయకపోయినా, శీలం కోల్పోకపోయినా, ఈ సంఘం నన్ను వదిలి అంది! అంటోంది! నా జీవితాంతం అంటూనే వుంటుంది! నేను మీమధ్య వుంటే, నా గత చరిత్ర ఏదో విధంగా బైటకి రాకమానదు! నలుగురూ మిమ్మల్ని అలోచకంగా నూటిపోటిగా అనక మానరు! గతంలో జరిగినదే మళ్ళీ చరిత్ర చరణం కావచ్చు!

బంధు కలలు

(23వ పేజీ తరువాయి)

అందుకే - మీ అందరికీ - దూరంగా - సుదూరంగా - వెళ్ళి పోతున్నాను రవీ! ఒకనాడు నాకెవరూ లేరని కుమిలి కుమిలి ఏడ్చాను! ఈనాడు యంతమంది ఆత్మీయులున్నాడు నాకు! ఆ సంత్సృతినే, ఆ ఆనందంతోనే, ■ బలిమితోనే వెళ్ళిపోగలుగుతున్నాను! ఉమని నీకు అప్పగించాను! ఉమని దగ్గరకుతీయటం జ్యోతికికూడా ఇష్టమైతే మీ దిడ్డగా పెంచి పెద్దచేయండి! లేదంటే - ఉమని ఏ అనాధ ఆశ్రమానికైనా యివ్వెయ్యి! ఉమ ఎక్కడున్నా దాని భవిష్యత్తు నీ కర్తవ్యంగా నువ్వు భావిస్తావని నాకు తెలుసు! దానికి ఏ లోటూ రానివ్వననే నమ్మకం నాకుంది! అందుకే నిశ్చింతగా వెళ్ళిపోతున్నాను! నిమ్మ బాద పెడితే నన్ను క్షమించు! నన్ను దీవించు రవీ! నేను ఎక్కడన్నా నిశ్చింతగా వుండాలని, మనస్ఫూర్తిగా దీవించు! నాగురించి నువ్వు ఏ దిగులూ వడకు!

ఒక పెద్ద తార ఒక పెద్ద హీరోతో యిక కలిసి నటించనంది.

"నీతో ఇకమీద నటించక్కర్లేదు! ఎంత హాయి..." అంది హీరోతో ఆవిడ.

"అనలు నటించింది ఎప్పుడు?" అని హీ. అడిగాడు తా. ని.

నేను యిప్పుడు నర్తకుని! అది నాకు తిండికి బట్టికి లోటులేకుండా గడుపుతుంది. ఇన్నేళ్లనుంచి, కష్టాలతో, కష్టాల్లో, ఎగుడు దిగుళ్లలో, బాధగా గడిచిన ఈ జీవితంలో ప్రతిరోజూ, ప్రతి క్షణం, నాలో సున్నితత్వాన్ని, అమాయకత్వాన్ని హరించవేసినాయి! నన్ను శీలం మార్చినాయి! యితరకంటే కష్టాలు నాకేం వస్తాయి? ఇప్పుడు నాకే కోర్కెలా లేవు! ఈ శరీరంమీద నాకేం వ్యామోహం లేదు! అలాగని నేను విరక్తితో ఆత్మ హత్య చేసుకోబోవటంలేదు. ఎందుకో తెలుసా? సర్వగా, నా యీ చేతులు, ఈ ప్రపంచంలో కొంతమంది పీడిత పృథదులకి ప్రవేశమనం కలగ చేస్తాయి! శాంతిని చేకూరుస్తాయి! వాళ్ళకోసం నేను బ్రతుకుతాను! నా యీ శేష జీవితం సర్వగా గడుపుతాను!

మనం మళ్ళీ కలుసుకుంటాం అనే నమ్మకం నాకుంది! ఒకవేళ, ఏ పరిస్థితుల కారణం చేతయినా, యిదే మన ఆఖరి కలియక అయితే - రవీ! మరు జన్మ అనేది నాకుంటే, ఆ జన్మలో, నువ్వు తప్పకుండా, నా తోమట్టు పూగా నాకు లభించాలని ప్రతి దినం దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తాను!

కెలక్.

సరోజ.

'డాక్! డాక్! ఎందు కేడుస్తున్నావు?' ఉమ రవి భుజంపట్టి కడుపుతూ అంది.

రవి ఉలిక్కిపడ్డాడు. కళ్ళ తుడుచుకుని ఉమని ఎత్తుకున్నాడు.

'అంటే ఎక్కడికి వెళ్ళింది డాక్?'

'వూరు వెళ్ళిందమ్మా!'

'మనం ఎప్పుడు అక్కడికి వెళదాం? అంటే

మనల్ని రమ్మందిగా!'

'వెళదాం తల్లీ! తప్పకుండా వెళదాం! యిప్పుడుకాదు! నువ్వు బాగా చదువుకుని, ప్రతి క్లాసు ఫస్ట్ పాసాయి, పెద్దగా అయిన తర్వాత!'

'ఇంతలో జ్యోతి, ప్రసాద్, వేణు, రాధ, రాజారావుగారు అందరూ అక్కడికి వచ్చారు.

'సరోజని అడిగావా రవీ!'

రాజారావుగారు అడిగారు.

'సరోజ లేదు. వెళ్ళిపోయింది.' రవి చేతిలో పుత్రరం జ్యోతికి అందించాడు.

'వెళ్ళిపోయిందా?' జ్యోతి ఆశ్చర్యంగా అని, ■ పుత్రరం గట్టిగా చదివింది.

'ఇదుగో ప్రసాద్.' జ్యోతి పుత్రరం ప్రసాదకి అందించింది.

'ఈ ఆంటి ఎవరు?' జ్యోతిని చూస్తూ అంది ఉమ

'అంటే కాదమ్మా! మమ్మీని! నీ మమ్మీని నేను!' జ్యోతి చేతులు వాచింది.

ఉమ ఉరికినట్టుగా వచ్చింది.

'అవునమ్మా! నీకు అమ్మని! ఏది? అమ్మా అని పిలు' ఉమని ముద్దుపెట్టుకుంటూ అంది.

'అమ్మా!' ఉమ ఆనందిగా జ్యోతి మెడ చుట్టూ చేతులు పెనవేసింది

రవి వాళ్ళద్దరినీ చూస్తూ అలాగే నిలబడ్డాడు!

అలాగే కళ్ళ మెల్లగా చెమర్చినాయి!

* * *

సూర్యుడు అస్తమిస్తున్నాడు! సాయంత్రం అయిపోతోంది!

కెంజారు రంగుతో ప్రపంచం అంతా బహు మందరంగా వుంది!

దూర ప్రయాణం నుంచి తిరిగి వచ్చిన వటుగుంపులు, చెల్లమీద గూళ్లలో చేరి కువకు: లాడుతూ సాయంత్రపు సంగీతంలా శబ్దం చేస్తున్నాయి! ఏళ్ల తరగడి, యజమానులని నమ్ముకుని. కష్ట సుఖాలు వారితోనే భరిస్తూ, బ్రతుకు తున్నట్టుగా వున్న, సభివల మందలు యిళ్లకి చేరుకుంటున్నాయి!

సరోజ పెట్టె పట్టుకుని నడుస్తోంది! మందరమైన ఆ ముఖంలో నిర్దిష్టత, నిర్మలత్వం విండుగా కనిపిస్తున్నాయి! అందమైన ఆ కను దోయిలో నిశ్చలత, దృఢ మనస్తత్వం ప్రతిబింబిస్తున్నాయి!

దూరంగా - సుదూరంగా - వింగి నేలని తాకుతోందా అని భ్రమగా అనిపిస్తున్నదే, నారిజ రంగుతో, సూర్యుని అంతిమ కిరణాలు సహస్రంగా భూమి మీదకి వారి వున్నాయి! వింత వెలుగుతో మెరిసిపోతూ, వున్నవాటిని చూస్తుంటే, ఈ జీవితంలో విసిగిపోయిన వారికి, శాంతిని చేకూర్చే, దివ్య సౌదానికి, దారి చూపే రావదాలల్లా, ఏర్పూత పరుచుకుని వున్నట్టుగా వున్నాయి!

పెట్టె పట్టుకుని నడుస్తూన్న, సరోజ అందమైన తనూలత ఆ దివ్య కిరణాల వైపు నడుస్తూవుట్టుగా, క్రమంగా దూరమై, ఆ నారిజ రంగుతో చుక్కలా కలిసిపోయింది!

[అయిపోయింది]

6

(గత సంచిక తరువాయి)

“వెళ్ళాస్తానమ్మా!” అంటూ వచ్చేసే ముందు, తల్లికి చెప్పినప్పుడు మాత్రం, అవిడ ముఖంలో గూడుకట్టుకున్న నైరాశ్యం, కళ్ళలోని దిగులు, కంటి కొలకుల్లో నిలిచిన కన్నీటి బిందువులూ చూసేసరికి, మధు హృదయం, చలించింది.

■ వయస్సులో, వాళ్ళని అన్యాయంగా బాధిస్తున్నానేమో అనుకునేసరికి, కొద్దిగా ఏ మూలో పశ్చాత్తాపం లాంటిదే కల్గింది.

“అక్కడికెళ్ళాక, పిలు చూసుకుని ఉత్తరం వ్రాస్తాలే అమ్మా!— పెళ్లిగురించి నా నిశ్చయం తెలుపుతూ” అన్నాడు తలొంచుకుని.

పోయిన ప్రాణం తిరిగి వచ్చినట్టయింది; అవిడకి.

“మామయ్యగారి సీతకు మాత్రం, మరో సంబంధం చూసేసుకోమని చెప్పేయండి. నాకోసం ఎదురు చూడొద్దు.”

“హానీలే. సీత కాకపోతే, మరోపిల్ల వాడికి నచ్చిన వాళ్ళనే చేసుకుంటాడు. బొత్తిగా అటువైపు పిల్లనే చేసుకుని, పూర్తిగా అక్కడి మనిషి అయిపోకండా ఉంటే చాలు.”

అదే ఏనుగెక్కినంత ఉత్సాహం యిచ్చి దావిడకి. ఇంత ముఖం చేసుకుని, “అవును బాబూ! మన ఆచారాలూ, పద్ధతులూ వేరు. అవునన్నా, కాదన్నా ఎవరి సంప్రదాయాలు వాళ్ళవే. ఏటికెదురీదితే, వెగ్గుకు రావడం కష్టం. ఈ వయస్సులో, మా మనస్సులు కష్టం పెట్టకు.” అంటూ కళ్ళు తుడుచుకుంది.

కొడుకెళ్లిపోయాక, భర్తతో, “చూశారా?— వాడు నా కొడుకండీ నా కొడుకు! నా మాటెప్పుడూ కాదనడు. ఏ దుష్టశక్తుల ప్రభావమో ఈ నాలుగు రోజులా వాడినలా

ప్రవర్తించేలా. చేసిందిగాని, వాడెప్పుడూ మనమాట కెదురు చెప్పడండీ” అంది; కొడుకు మాటలతో పూర్తిగా కరిగిపోయిన శేషమ్మగారు.

* * *

మధు ఊర్పించి వచ్చేశాడు గాని, ఎక్కడా సుషమ దర్శనం కాలేదు ఎవరో బంధువు లింట్లో పెళ్లికి వెళ్ళిందట మధు ఉత్సాహంతో, పొంగుతోన్న పాలమీద నీళ్లు చిలక రించినట్టుగా, అలాగారిపోయింది.

సూర్యకిరణాలు, కిటికీలోంచి సూటిగా వచ్చి, మంచంమీద పడేసరికి మెలుకు వ వచ్చింది. కాని లేవబుద్ధిగాక, అలాగే ఉండి పోయాడు

ఎన్నడొచ్చాడో నొకరు కుర్రాడు, చడి

జరిగినకథ : మధు ఢిల్లీలో

ఒక పెద్ద ఉద్యోగి దక్షిణాది వారన్నా వారి పిండివంటలన్నా ఇష్టమున్న సుషమ అతనితో చనువుగా ఉంటుంది. మధుకి ప్రక్రింటే మిసెస్. సింగ్ కుటుంబంతో పరిచయం వృద్ధి చెందు తుంది. తండ్రి దశరథ రామయ్య నుంచి ఉత్తరం రావటంతో ఇంటికి నెళుతున్న మధును కంజీవరం చీరె, ఆవకాయ తెప్పంటుంది సుషమ. కృత్రిమ నాగరికతకు అలవాటుపడ్డ మధుకి ప్రగ్రామంలోని ప్రశాంత వాతావరణం నచ్చదు. ఎవరిని వివాహ మాడుదామా అని సుషమ — సీతలను బేరీజు వేసుకున్న మధు, సీతను వివాహం చేసుకోవటానికి ఇష్టపడడు. శలవలున్నా తిరిగి ఢిల్లీ వెళ్లిపోటానికి బయల్దేరతాడు మధు.

చప్పుడూ కాకుండావచ్చి, కర్తెన్న దించి, గదంతా చీకటిచేసి మరి వెళ్లిపోయాడు

ఇంక లేచిపోదామనుకుంటూనే, మగత ద్రలో కలలు కంటున్నాడు మధు

“ఇంత ఎండెక్కిపోయింది ఇంకా ఎదేనా?” అంటూ, మూసిఉన్న తలుపులు గెంటి, లోపల కొచ్చింది సుషమ

ఆ అమ్మాయి మాటలతో, సుషుపావ స్థలో ఉన్న మధు, ఉలిక్కిపడి, కళ్ళు విప్పాడు.

“హలో! గుడ్ మార్నింగ్! హౌ ఆర్ యూ.

ఇంకా నిద్ర పూర్తికాలేదేమిటి?” అంది వప్పుతూ దగ్గరకొచ్చి

“ఓ! సుషమాయా? వెరీ వెరీ సైన్ మార్నింగ్! కళ్ళు తెరిచేసరికి దేవతాదర్శనం. ఇంకేం? ఇన్నేర రోజంతా సుఖాన్నమాటే”

అంటూ బద్దకాన్ని గెంటి, లేచి కూర్చున్నాడు సుషమ గలగలా నవ్వుతూ, అక్కడున్న కుర్చీని, మంచం దగ్గరగా లాగి కూర్చుంది.

“గుడ్ చెప్పినట్లుగానే, అప్పడే వచ్చే శాడే?” అంది కళ్ళు తళితుతుతూంటే ...“మరి సువ్వు వచ్చేయమన్నావుగా వచ్చే శాను” అన్నాడు కొంటెగా.

“అంతా అబద్ధం అవన్నీ ఉత్తకబుర్లు. నాకోసమెందుకొస్తారుగానీ, అక్కడ బోరు కొట్టేసుండాలి అంటేగదూ?” అంది

“అదీ కొంత కరకట్టే అనుకో నిజంగానే, నాకక్కడ ఏంతోచలేదు మన్న జ్ఞానకం వచ్చావు వచ్చాశానంతే” అన్నాడు చెప్పింది అయిపోయినట్టుగా

“సరే చూసి వెళ్దామనొచ్చా ఇంక వెళ్తాను మీరు తయారుకండి” అంటూ లేచి నిజబడింది

“ఒద్దొద్దు సువ్వు కూర్చో ఇద్దరం కలిసి టీ తీసుకు చాలా రోజులయింది” అంటూ మధు లేచి, బాత్ రూంలోకి వెళ్లి పోయాడు.

టీ నీరంజామా అంతా, టేబుల్ పెట్టి తీసుకొచ్చి, సుషమా ముందున్న టీపాయి మీద పెట్టాడు పనివాడు

సుషమ టీ కలపడం మొదలుపెట్టింది. మధు, టవల్ తో ముఖం తుడుచుకుంటూ వచ్చి, ఎదురుగా వున్న సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

సుషమా అందించిన కప్పు తీసుకుంటూ “ఊ ఇక్కడి విశేషాలేమిటి? ఎలా వున్నారంతా?” అన్నాడు.

“ఇక్కడి విశేషాలేమంటాయి? అన్నీ తిరిగొచ్చారు. మీరే చెప్పాలి ఆ విశేషాలన్నీ” అంది సుషమ, టీ సిప్ చేస్తూ.

చాలారోజులకి మళ్ళీ ఆలా కూర్చుని, టీ తీసుకుంటూంటే మధుకి యిప్పడంతో హాయిగా ఫ్రీగా, సుఖంగా గాలి వీల్చుకున్నట్టుంది.

చక్కటి యింటల్స్, నౌకరు అందిస్తూంటే, అందమైన అమ్మాయి ప్రక్కన కూర్చుని కబుర్లు చెప్పకుంటూ, ఖరీదైన కస్టమ్స్ టీ త్రాగడానికి, స్వంత ఊర్లో తల్లి అందించిన కాఫీ గ్లాసుకీ వ్యత్యాసం అనుభవిస్తున్నాడు.

నిజమే. ఒక నయస్పాప్రాక ఎవరి యిల్లు వారిది పుట్టి పెరిగిన వాతావరణమైనా, యింకోచోట ఇనుడటం కష్టం అనుకున్నాడు.

“నిమిటి? పుష్ప కన్యలా తయారయ్యావ్?” అన్నాడు సుషమని పరిశీలనగా చూస్తూ.

ఆ అమ్మాయి సిగ్గు పడింది.

ఆలా అరుణిమ దాల్చిన ముఖంతో, తెల్లటి బట్టల్లో పున్న సుషమ మనోహరంగా కనిపించింది మధుకి.

■ చెవినుంచీ, ఈ చెవినుంచీ విరిసిన మల్లెపూలు ఒక్కటి అందంగా వేళ్లాడుతున్నాయి ఏ కర్ణాభరణాలూ యివ్వలేని అందాన్ని సుషమ కిస్తున్నా యని పరిమళాలు వెదజల్లే మల్లెలమాల కంఠాన్ని ఆవరించుకుంది.

జడలో, చెవి వెనుకగా, చంపకు, రెండాకులతో పున్న మల్లెపూవు అందంగా తురిమింది చెవి ప్రక్కనుంచి అవి యివతలికి తొంగిచూస్తూ, సుషమ కరీర కాంతితో పోటీపడుతున్నాయి.

“అంత యిదిగా, వావైపు చూడ్డానికేముందిగాని, యింతకూ మీరు తెచ్చినవి చూపించేందుందా? లేదా?” అంటూ దెబ్బలాటకొచ్చింది.

మధు నవ్వుతూ, లేచివెళ్లి పెట్టె తీశాడు. సుషమ కోరినవన్నీ, ఒక్కటి తీసి అందించాడు.

“ఇవన్నీ నువ్వు కాలాల్నవైతే, ఇవేమో నేను యివ్వదల్చుకున్నవి” అంటూ ఇంటి దగ్గర్నుంచి తెచ్చిన మిరాయిలు తీసి, ఆమె కిచ్చాడు.

“అన్నీ వాకే యిచ్చేస్తున్నారు. మరి మీకో?” అంది సుషమ రాజిమా.

“ఇవన్నీ నీకనే తెచ్చా. తీసి తీసి వాకు ముఖం మొత్తింది” అన్నాడు.

ఇంత ముఖం చేసుకుని, కృతజ్ఞతలు తెలిపి అద్దీ తీసుకుని వెళ్లిపోయింది.

ఆ సాయంత్రం సుషమ తండ్రి వచ్చి, చీరకు డబ్బిచ్చేయబోయాడుగాని, మధు తీసుకోలేదు. ఆ అమ్మాయి సంతోషం

మంతా ఎరుసవ్వు పులుముకున నాదంగా అవ్వించింది అవిడ.

■ చీర ఆవిడకు మహా నచ్చింది “ఎంత మంచి టేస్టు కలరదీ ఎంత బాగుంది!” అంటూ లెగ మెచ్చుకుంది.

“మీ సెలక్షన్, ఆడవాళ్ళ సెలక్షన్ కంటే కూడ గొప్పగా వుంది రాజోయే వై ఫెవరోగాని అదృష్టవంతురాలు!”

ముందు, ఆ చీరకు విలువకట్టి పుష్ప కోవడం యిష్టంలేకపోయింది; మధుకి

ఆ సాయంత్రం, మిషన్ సింగ్ చెప్పిన బుల్ల కంచి ఎక్కువీర తీసుకుని, వారింటి కెళ్లాడు.

“ఇప్పుడే మిగురించి అంటున్నా - మిష్టర్ సింగ్ తో. మీరు యివ్వడెలాగా వస్తారని, వాకు తెలుసు నిన్న మీరు రావడం నేను చూశాను” అంటూ ముఖం

అంటూ అభినందన పూర్వకంగా, అతని భుజంమీద తట్టింది.

“ఎంతసేపూ నీ చీర గొడవేనా? మాకేమైనా కొంచెం టీ ఇచ్చేందుందా?” అన్నాడు సింగ్.

“నిజమే. చీరగొడవతో ఆధ్యాసే లేక పోయింది క్షణంలో తీసుకొస్తా” అంటూ లోపలికెళ్ళింది.

అన్నట్టుగానే, చాలాత్వరలోనే, టీకీ రమ్మని పిలుపాచ్చింది లోపల్పించి

మిస్టర్ సింగ్ వెంట, డ్రైనింగు రూంలో కడుగుపెట్టిన మధుకి, అక్కడి దృశ్యం విభ్రాంతిని కలిగించింది అక్కడ మిసెస్ సింగ్ మధు తెచ్చిన చీరలో చక్కగా తయారై, టీ కలుపుతూ కనిపించింది టేబుల్ మీద, నాలుగు గైదు పళ్లాలలో తినుబండారాలు పెట్టున్నాయి

“ఏమిటి? అప్పుడే విప్పేయడం కట్టేయడం కూడానా? మీరు చాలా ఏక్జిక్యూటివ్ ఉన్నారే? - అబ్బ అడవాళ్లకు చీరలంటే ఎంత మోజు” అన్నాడు మధు అవిడను చూసి, నిస్మయంగా.

“మరేమిటనుకున్నారా? అందులోనూ, మా అవిడ యిలాంటి విషయాలలో చాలా మరుకు అన్నాడు సింగ్, నవ్వుతూ

“ఇంతకూ ఎలాఉంది? - మా అడవాళ్ల మీద విమర్శనా బాణాలు తర్వాత విసురుదు గానిర్లేండి ముం... బాగుందోలేదోచూడండి. అందావిడ.

దీర్ఘ రోగులకు ఉత్తమ సిద్ధ వైద్యము వరిజీజం (బుడ్డ), హార్మియా, మూత్రవ్యాధులు, అల్సర్ సరముల బలహీనతచే అంగము చిన్నదై అవసర కాలమందు అనంతప్రీతి, తుక్కు నష్టము, చపునశకత్వము ఆ ప రేషన్ లేకుండాచేయబడును

స్వయంగా రండి

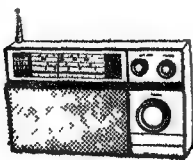
శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల, డా. దేవర,

టి బి రోడ్, ఫోన్ 551, తెనాలి.

బ్రాంచి 9-డి, ఇవాజ్ ప్రియట్, మద్రాసు-17.

డా. చి. త. నా

శక్తివంతమైన 3 బ్యాండ్ ఆల్ వరల్డ్ “టెలి - నేషనల్” (ట్రాన్సిస్టిర్ వెలకు రు 5/- వంతున వాయిదాల చెల్లింపునై

ఇప్పుడు లభించును ధర రు. 195/- 2యేండ్లు గ్యారంటీ ప్రతి సెట్టుతో ఒక ప్రత్యేక బహుమతి ఆర్డరు ఇంగ్లీష్ లో లేక హిందీలో పంపండి

LITZ AGENCIES (WAP)
Post Box No 1267,
Delhi-6

రెండు పువ్వులు

“బాగుండకపోవడమేమిటి? మీ కాంప్లెక్స్ కోకి ఫవ్వుగా నూటయింది.” అచయత్నంగా నే మనస్సులో ఉన్నమాట చటుక్కున పై కనేసి, తర్వాత, నాలిక్కర్చుకున్నాడు మధు-పొరపాలు మాట్లాడలేదుగదాని.

అవిడ నవ్వింది.

-ఆ నవ్వులో గర్వంఉంది

ధీమాఉంది

భాషకందని, మరేదో భావముంది.

“చీర బాగుంది; చీరలోఉన్న మనిషీ, అంతకంటే బాగుంది. కాని ముందు డబ్బు తెచ్చి రావూసాబోకియ్యి” మిస్టర్ సింగ్ జ్ఞాపకంచేశాడు.

“సరేగా అదేనేనూ చెప్పామనుకుంటున్నా. ఇప్పుడుండే మీరు” అంది అవిడ

‘నా దగ్గర పైసా లేదు చీర కావాలని చెప్పి తెప్పించుకున్నదానిని నవ్వు. మధ్య నన్నెందు కడుగుతావు? మహేయిచ్చుకో” అన్నాడాయన.

-“భలేవారే! నేనేం డబ్బుకి తీసుకోవ ననుకున్నారేమిటి? నేనేదో, మీ మాటలు సరదాగా వింటూ ఉండిపోయానంతే... అది, మీకు నేనిచ్చే పెజెంటేషన్ నేను డబ్బు పుచ్చుకోను భభ. అనలలాంటి ఆలోచనే మనస్సులోకి రాని వ్యర్థం” అనే కాదు అచయత్నంగానే

మిస్టర్ అండ్ మిసెస్ సింగ్ లిద్దరూ, ఒక్కసారిగా నొచ్చుకోడం మొదలెట్టారు.

“మితంతో నచ్చింది ఆ తృప్తి చాలు నాకు. ఇంకేం యివ్వనక్కర్లేదు.” అంటూ అక్కడ్లించి వచ్చేశాడు మధు

* * *

ఒకరోజు, మధు ఆఫీసుకెళ్లే ముందు, సుషమా వచ్చి, “సాయంత్రం పెదకాడే వస్తారా?” అనడిగింది.

“ఏమిటి విశేషం?” అన్నాడు మధు.

“పెద్ద విశేషమే. కార్లో లిఫ్ట్ యిస్తారేమోనని”

“ఎక్కడికేమిటి?”

“కన్వెయిన్ స్టేన్”.

“సరే వస్తారే ఛాట్ తింటానికేగదా? లేటయినా మరేం ఫరవాలేదులే.”

“అబ్బే. అందుక్కాదు. చిన్న పనుంది.”

“ఏమిటో ఆ రాచకార్యం?”

“అబ్బ కొంచెం లిఫ్ట్ డిగినందుగ్గాను, లక్ష ఆరాలు తీస్తున్నారా

అక్కడ - నాకు తెలిసిన టైలర్ కాదున్నాడు మీరు తెచ్చిన కంజీవరం చీరమీదికి బ్లౌజ్ కుట్టించాలి. మళ్ళీ ఏడున్నరైతే మూసేస్తారుగదా?”

“సరే తప్పుతుందామరి. ఏ మిటో? ఊ తెగ తొందరపడి పోతున్నావు”

“అబ్బే ఎంతా! అంత తేలిగ్గా చెప్పేస్తానేమిటి? ఆరోజుదాకా సస్పెన్స్ ఈ రోపున ఊపించుకోవాల్సిందే”

“కొంపదీసి, మళ్ళీ యింకో పుట్టిసరోజు గాని చేసుకోవడంలేదుగదా? -నావారి చేతిలో డబ్బుయినారేదు-పెజెంటేషన్ కోసదానికి”

“మీ పెజెంటేషన్ల కోసం ఎవరూ ముఖంవాచి లేరిక్కడ. మిమ్మల్నంత బాధ పడుతూ తెచ్చిమీని ఎవరూ విడవడంలేదు.

అందుకే - ఆవేళ - ఆ చీరకి డబ్బుచ్చేయ బోయాం - మీరే ఎంత చెప్పినా పుచ్చుకోలేదు”

రోషావేళంతో ఆ అమ్మాయి ముక్కు పుటాలు అదిరాయి ముఖం ఎర్రకందగడ్డలా అయింది

సంభాషణ యింకోదారి పట్టేసరికి,మధు గాభరా పడ్డాడు

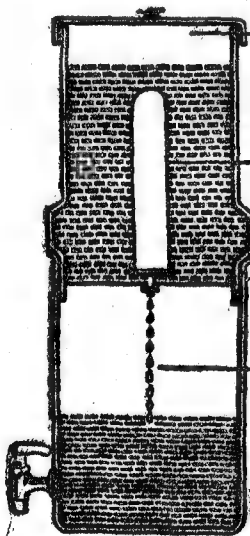
- ఆత్మాభిమానంతో, ఎర్రగా అగ్ని గోళంగా జ్వలిస్తోన్న ఆ అమ్మాయి ముఖం చూసి, “భభ, ఉడుకుమోతు మనిషివి. ప్రతీదీ నీరియన్ గా తీసుకుంటావు సరదాగా, స్పీర్మింగ్ తీసుకోవడం రాదానీకు?” అన్నాడు ఆస్థాయంగా మందలిస్తూ

“వవ్వ! మళ్ళీ యిదోటి. మీరైతే పాపం అనేయొచ్చుగాని, నేను జవాబు చెబితే మాత్రం ఉడుకుమోతునై పోతాను. కదూ?” అంది కోపంగా.

“ఆఫీసుకెళ్లేముందు మూడ్ చెడగొట్ట కమ్మాయ్ నవ్వుతూ సాగనంపు లేకపోతే, అనక దానికో గుడ్డించేయగలను - అపరాధానికి శుమార్చణ కోరుతున్నాగా పొరపాట్లై పోయింది బై దిబ్బై సాయంత్రం పెదకాడే వచ్చేస్తారే కావాలంటే పెనాలిట్ గ పిక్కర్ కి కూడ తీసుకెళ్తా. ప్రసన్నురాలివి కామరి-ఎదీ?”

చూడండి మామూలు పంపు నీటినుండి కల్మషములను ఫిల్టరుచేసి ప్యూరిటాస్ దానినిత్రాగుటకు ఎలా 100% సురక్షితము చేస్తుందో.

కలరా, టైఫాయిడ్, రక్తవిరేచనములు,
గాస్ట్రో-ఎంటరైటిస్ మొదలైన నీటి ద్వారా సంక్రమించే
జబ్బులు రాకుండా ఇంతకంటే మరో మంచి హామీ లేదు.

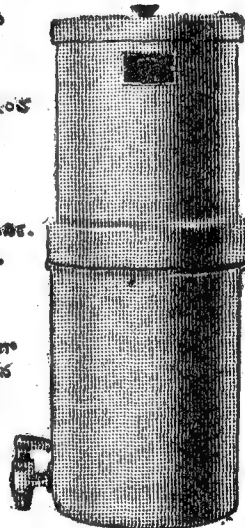

1. పై గదిలో వచ్చే నీరు
నోయింది.

2. బాక్టీరియా వర్మిక్లంబ్
బడిన కాండిడ్ నీటిలోని
నూళ్ళను పట్టి
ఫిల్టర్ చేస్తుంది.

3. అటుకు లేని, రసాయనిక,
నిరోధమైన గీతలు వలన,
ఇంజీ-హాక్ వేసిన
అల్యూమినియం గది.

4. త్రాగడానికి తయారుగా
ఉన్న 100% స్వచ్ఛమైన
నీరు క్రింది గదిలో వస్తు
అవుతుంది.

ప్యూరిటాస్ కేర్ ఫ్రీ, వేగవంత,
ఒక రోజు నుండి మరొక రోజు
వీసుకు పోవడానికి అనుకూలమైన,
కులవలయుటకు ఏర్పాటు.

నేడే ఒక ప్యూరిటాస్ తీసుకోండి మీకు అప్పులైన వారి కోసం వాడదగినది.

అధిక రిస్కు వస్తానని ఈ కింది అక్షరము చూడండి.

B బల్సారా
—సాఫ్ట్వేర్ జీవనానికి
అనుకూల సాధనాలు
BALSARA బల్సారా అండ్ కంపెనీ (ప్రై) ల్
జి, కెఎస్ఆర్ హైదరాబాద్, పోస్టాఫీసు-400 001

CHAITRA BLS 19 TEL

పోయిందా కోసం? నవ్వు మరి” అంటూ నవ్వించాడు.

“మీరవ్వడూ యింతే. ఊణం ఒకలా మాట్లాడ్తారు ఊణం యింకోలా మాట్లాడ్తారు—నరే; వెళ్లండి. ఈ సారికి ఊమించి విడిచిపెట్టున్నా. మళ్ళీ ఎప్పుడైనా యిలా మాట్లాడేరో...?”

“చెవులెక్కుదీస్తారు” అంటూ జవాబిచ్చాడు, బుద్ధిమంతుడిలా మధు - రెండు చెవులూ సలుకుని.

“నరే. వెళ్లండి. సాయంత్రం నేను తయారై ఉంటా.”

“ఓ. కె.” అంటూ టాటా చెప్పి, మధు కారు స్పార్క్ చేశాడు.

ఆ సాయంత్రం, మధోచ్చేసరికి, సుషమ అతనికోసం ఎదురుచూస్తూ రెడీగా ఉంది.

కాఫీ తీసుకుని, సుషమ డైరెక్ట్ చేసిన స్టైలానికి తీసుకుచ్చాడు మధు.

సుషమ, బ్లాక్ పీస్ తీసి, టైలర్ కీచ్చింది - “ఎల్లుండి ఇచ్చేటట్టు యితే నేయిస్తాను. లేకపోతే యివ్వను. చాలా అర్జంటు. మళ్ళీ అదీ ఇద్దీ సంజాయిషీ చెప్పి ఊరుకునేది లేదునుమా” టైలర్ తో, సుషమ డబాయించి మాట్లాడుంటే, ఆ ప్రక్కనే షోరేసులో పెట్టున్న బట్టలు సరికి లిస్తున్నాడు మధు.

“జాకిట్టు మలుకు ఫస్టుగా” కుదరాలి. ఫిట్టింగ్ బాగోపోతే ఊరుకోను.”

“కుదరకపోవడం మాదగ్గర ఉండదు లెండి. ఇదివరకు ఎన్నిసార్లు కుట్టియిచ్చా. ఏమైనా లేదా వచ్చిందా?” గుడ్డ అటూ యిటూ తిరగేసి చూస్తూ, టైలర్ సమాధానం చెబుస్తాడు.

“అందుకేగా? - మళ్ళీ వెతుక్కుంటూ యిక్కడికే వచ్చింది ... ఊం. కొలతలు తీసుకోండి.”

■ అమ్మాయ్ మాటలువిని, ఉలిక్కిపడి యిటు తిరిగాడు మధు.

పమిటతీసి, చేత్తో పట్టుకుని, శరీరాన్ని నిర్భయంగా అతని కప్పగించి, మిష నతని ముందు రీవిగా నిలబడుంది సుషమ.

అతను లేచుతో చెప్తు, నడుము అన్నిటి కొలతలూ తీసుకుంటున్నాడు వరుసగా.

సరిగ్గా తీసుకుంటున్నట్టేగదా? తేడా వస్తే ఊరుకునేదిలేదు. కావాలంటే మరో సారి తీసుకోండి.”

రెండు పువ్వులు

పట్టిపట్టి మరి కొలుస్తోన్న దర్జీవాడ్డీ మరోసారి హెచ్చరించింది సుషమ.

అతని చేతులు శరీరావేయవాలకు తగు తోస్తూ, ఆ అమ్మాయిలో ఏ సంచలనం కనిపించడంలేదు. కదులూ మెదులూ లేకుండా నిలబడి మరి మాట్లాడుతోంది. ముఖంలో సిగ్గుగాని, ఎవరైనా చూస్తున్నారేమోనన్న సంకోచంగాని, మచ్చుకైనా కనిపించడంలేదు; ఆ అమ్మాయిలో.

మధు ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ అమ్మాయి వైఖరి ఏమనుకోడానికి ఏం అర్థం కాలేదు.

ఇంట్లో ఉన్నప్పుడుకూడ, సుషమ అతని దగ్గర అలాగే ప్రవర్తించేది ఒకేసారి.

సోఫావెనుకే మధు బుక్ షెల్ఫ్ ఉంటుంది. అతను సోఫాలో కూర్చుని, ఏ పుస్తకమో చదువుకుంటాంటే, సుషమ వచ్చి, నెమక

నానోట్లూ బంగారం పన్ను
లేదయ్యా అంటే నమ్మవం!

నుంచి వంగి చూస్తూ, “ఏమిటి చదువుతున్నారా?” అనడమేది. ఒకేసారి అతని మీదుగా వంగి, షెల్ఫ్ లోంచి పుస్తకాలు తీసుకునేది. అలా వాలడంలో ఆ అమ్మాయి ఎత్తైన వజ్రజాలు ఎన్నోసార్లు వీపుకితగిలేవి

స్త్రీ స్వర్ణ ఎరుగని మదుకి, ఒళ్ళు గగుర్పడివేది. “అబ్బ. కొంచెం దూరం; మీద పడకు” అనేవాడు. ఆ అమ్మాయికి తగలకుండా కొంచెం క్రిందకు వంగుతూ.

ముందు తెల్లబోయినా, తర్వాత అర్థమవగానే, నవ్వేసి “యూ; పిల్లీ” అంటూనవ్వుతూ పుస్తకం తీసుకుని వచ్చి కూర్చునేది. “ఇంకా చిన్నతనం” అనుకుని సరిపెట్టుకునేవాడు మధు.

“పోనీ తనైతే వేరు. పరాయి వాడితో కూడానా?” అనుకున్నాడు బాధగా.

శరీరాన్ని అప్పగించి, కొలతలు తీయించు

కుంటోన్న సుషమైతే బాగానే ఉంది. కాని మధ్య మధుమాత్రం ఏదో అపరాధం చేసిన వాడిలా, అటువైపు చూడలేక పోతున్నాడు. అలా అని చూడకుండానూ ఉండలేక పోతున్నాడు.

“అయిపోయింది. ఇంక వెళ్దామా?” అంటూ దగ్గరకొచ్చి అడుగుతోన్న సుషమ వైపు నూటిగా చూడలేక, ముఖం దించుకుని బయటకు నడిచాడు.

షోరేసులోంచి కనిపిస్తోన్న బట్టలు, రకరకాల వస్తువులు చూస్తూ, ఇద్దరూ నిశ్శబ్దంగా నడుస్తున్నారు.

“ఏమిటి—మానంగా ఉన్నారు? గోల్ గుప్పితిందామా? హాట్ హాట్ గా వేస్తున్నాడు” అంటూ మాట్లాడించింది సుషమ.

“నరే పద” అంటూ అటువైపు నడిచాడు. తెల్లగా గుండ్రంగా పొంగిఉన్న గోల్ గుప్పితిలో, గింతవండు పులుసునింపి, మస్సాలావేసి, సుషమాకి అందించాడు, దుకాణంవాడు మధు, ఆలూ ఛాప్స్ తీసుకున్నాడు

సుషమాకి తిండంటే మహా ఆపేక్ష. ఎప్పుడు బయటకొచ్చినా, కావాలని కోరి, మరి తింటూంది.

ఒక్క సుషమన్న మాటేం? ఢిల్లీలో చాలామంది, బాగా ఎదుపు సంస్కారం ఉన్న వాళ్ళకూడ, కారాపిచ్చి, రోడ్ల ప్రక్క పెట్టున్న దుకాణాల్లో, నిలబడి తింటూంటారు

వాళ్ళు అలా నిలబడి తింటూంటే, “ఓ! ఇక్కడున్నా నువ్వు?” అంటూ దగ్గరగావచ్చి స్కూటరాపాడో అబ్బాయి.

-తెల్లగా, పొడుగ్గా బలిష్ఠంగా ఉన్నాడు. కళ్ళల్లో చలకీతనం చిందు లేస్తోంది. హిప్పీ క్రాపింగు. భుజాలవరకూ ఉన్న జట్టు, ముఖంమీద పడుతోన్నప్పుడల్లా, అందంగా తల ఎగరవేస్తున్నాడు. పొడుగ్గా పెంచిన విక్రూరు అతని ముఖానికి క్రొత్త అందాన్నే ఇస్తున్నాయి. మన్నగా గీసిన గడ్డ మంతా ఆకుపచ్చటి రంగు లీకుతూ అందంగా కనిపిస్తోంది.

ఆ యువకుడ్ని చూడగానే, సుషమ కళ్ళు ఆనందంతో మెరిశాయి. ముఖంలోకి క్రొత్త కాంతి వచ్చింది.

“ఓ! నువ్వా?” అంటూ దగ్గరగా వెళ్ళింది.

“ఇక్కడిదాకావచ్చి కూడా, మాయింటికి

రాలేదన్నమాట". ముందు నడు. విన్న
బీసుకెళ్ళకుండా, వదిలేశానంటే, "ఎందుకు
నిడిచి పెట్టావ్, లాక్కుతీసుకు రాకుండా
అంటూ పుడులా నన్ను చంపేస్తుంది"
అన్నాడు ఆ అబ్బాయి.

"చిన్నపనిమీద వచ్చాను. ఇప్పుడుకాదు,
మరోసారి తప్పక వస్తాగా - అన్నట్టు మీ
అన్నయ్యగారి బేబీ బాగుండా? బాబును
కాన్సెంట్ చేర్చించినట్లున్నారు గదా? -
అమ్మగారి హెల్త్ ఎలాఉంటోంది? -
పుడులా రాలేదే? ఇంట్లో ఏంజేస్తోం
దేమిటివ్వడం?" అంటూ పరిసరాలు మర్చి
పోయి అతనితో మాట్లాడేస్తాన్న సుషమ,
చలుక్కున ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చినట్టుయి,
ఒక్కసారిగా వెనక్కు తిరిగింది.

"సారీ. మిమ్మల్నిద్దర్నీ ఒకరికొకర్ని
పరిచదుమే చెయ్యలేదు" అంటూ.

"ఈయన మిస్టర్ రావ్-మా యింటో
ఉంటున్నారు" అని అతనికి చెప్పి, మీట్
మిస్టర్ సురీశ్ కుమార్ - మా స్విమ్మింగ్
క్లబ్బులో యితనూ ఒక మెంబరు" అంటూ
మధుకి పరిచయం చేసింది.

"ఓ! గ్లాడ్ టూ సీయూ" అంటూ
మధు చేయి అందుకుని చేతులు కలిపి గట్టిగా
ఊపాడు సునీల్.

అంతవరకూ సఖిభి పర్యతం ఆ అబ్బాయి
యినే పరిశీలిస్తూ ఉన్న మధు, ముఖాన్ని
రాని నవ్వు అతికించుకుని, అతనికి షేక్
హాం డిచ్చాడు.

టైలర్ దగ్గర సంఘటనకే, షేక్ తగిలి
నట్టున్న మధుకి ఇది మరో పెద్ద షేక్.
"అయితే సుషమాకి బోయ్ ఫ్రెండ్స్ కూడ
ఉన్నారన్నమాట" అనుకున్నాడు. అతని
ముఖం నల్లగా మాడిపోయినట్టుయి పోయింది.

"ఇంక నేనే కారణాలూ వినదల్చుకోలేదు.
బజారు వెనుంటే మళ్ళీ వచ్చాననిలే. నువ్వ
డిగిన ప్రశ్నలన్నిటికీ జవాబులిచ్చే ఓపిక వాకేం
లేదు. ముందు ఇంటికినడు - అక్కడే అన్నీ
తెలుసుకుందువుగాని" అంటూ చనువుగా
భుజంమీద తట్టి, "చలో!" అంటూ రెక్క
పట్టుకు స్కూటరు దగ్గరకు లాగాడా
అబ్బాయి.

"మీరు వెళ్లిపోండి, రావూసాబ్. నేను
తర్వాత వస్తా. ఈ సునీల్ పట్టుకున్నా
డంటే యింక వదలడు" అంటూ, అతని
వెనకే స్కూటరెక్కింది సుషమ.

ఆ అమ్మాయి చెయ్యూళ్ళడం, స్కూటర్
స్టార్ట్ వడం ఒక్కసారే జరిగాయి.

కనుమరుగయేదాకా వాళ్ళను చూస్తూనే
ఉన్నాడు మధు.

స్కూటరు వెనక, అతని వీపుకు ఆసుకు
కూర్చుని, ఒకచెయ్యి భుజంమీద వేసి, విద్య
కారంగా వెళ్లిపోతోన్న సుషమను
చూస్తూంటే, అతనికి ఎక్కడలేని కోపం
వచ్చింది.

ఎలా, కారు డ్రైవ్ చేసి యింటికి చేరు
కున్నాడో అతనికే తెలియ.

సుషమెస్తే మాట్లాడకూడదని, బ్రతి
మాలించుకోవాలని, తను చేసిన పాపాలుకు
క్షమార్పణ చెప్పించుకోవాలని అనుకుంటూనే,
చాలాసేపుదాకా, నిద్రపోకుండా, అస్తిమితంగా
గడిపేశాడు.

"సుషమ యింటికి వచ్చిందో? లేదో?
ఇంకా ఆ జలపాల వెధవకూడా తిరుగుతూనే
ఉందో? - ఎంత ఒద్దనుకున్నా అతని చెవులు,
సుషమ వచ్చిన లికిడికికేసం ఎదురు
చూస్తూనే ఉన్నాయి.

అవతలి గదిలో ఫోను ట్రాంగ్ మంది,
చలుక్కున లేచి కూర్చున్నాడు మధు.

"ఈ వర్షం లో ఏ మూలో చిక్కుకుని,

సుషమ ఫోను చేయడం తెడుగదా? ఏదో తెలివ
తృప్తి మనస్సంతా ఆక్రమించుకుంది.

"రాంగ్ నంబరేమో? ఇప్పుడు వెళ్లి ఎత్త
డం ఎందుకులే" అనుకున్న మనీషీ, బద్దకాన్ని
నెట్టి, లేచి వెళ్లి రిసీవర్ తాడు.

అవతలనుంచి సన్నని కంఠం, "హెల్లో!"
అంది.

"హెల్లో! - మధూ దిస్ సైడ్-యన్!
మధూ స్ప్రింగ్!"

"నమస్తే, గుర్తుపట్టలేదా? నేనూ-
మి సెన్. సింగ్ ని మాట్లాడుతున్నా"

అవతలినుంచి ఆవిడ కంఠం వినిపించేసరికి
మధులో ఉన్న ఉత్సాహంరక్కున దిగిపోయింది.
ఎరక్కు ఎత్తానే అనుకుంటూ, "చంపుతుంది
గాబోలు. ఇప్పుడిదో బోరు" అనుకుంటూ "ఆం
ఆ. నమస్తే" అంటూ బదులు చెప్పాడు నీరు
కారిపోతూ.

"ఏం చేస్తున్నారేమిటి?"

"చూస్తూ ఉంటే వెధవ కుశల ప్రశ్నలూ
య్యావిడానూ" అనుకుని ఏనుక్కుంటూ,
సైకిమాత్రం, "ఏం చేయడంలేదు... ఏమిటి?
యింత రాత్రి చేస్తున్నారు. అందరూ కులాసా
యేనా?" అనడి డు

[ఇంకా వుంది]

చిన్నారి చిలిపి చేష్టలు

★ మూడేళ్ళనుంచి ఏడేనిమిదేండ్ల వయసు
వరకు పాపాయిలంతా చాలా ముద్దుగా
వుంటారు. వారి చిలిపిచేష్టలు, చిత్ర
మయిన తెలివి తెలులు కొన్ని మరుపు
రాని సంఘటనలకు, సన్నివేశాలకు దారి
తీస్తూంటాయి... అటువంటి చిన్న
సంఘటనలను, తేట తెనుగు మాట
లలో కూర్చి మహిళలు మాత్రం వ్రాసి
పంపినట్లయితే అంధ నచిత్ర వార
పత్రికలో పైన పేర్కొన్న శిర్ది క్షేత్రం
బాగున్నని వేయటానికి ప్రయత్ని
స్తాము.

★ ఇది పోటీ కాకపోయినా, 'నిబంధన'
లంటూ కొన్ని వుంచదలచాము. అవి
యివి: 1. రచనలు తేట తెనుగులో
కువ్వుగా వుండాలి కనుక వనితా
మణులు తమ 'రచన'లను ఇన్ లాండ్
కవరుపై మాత్రం విడివిడి అక్షరా

లలో స్పష్టంగా వ్రాయాలి. 2. రచన
వాస్తవిక చిత్రణ అయి వుండాలి
'కలంపేర్లు' వాడరాదు. 3. ప్రతి
రచన క్రింద తెనుగులో - 'వ్రాసినవారి
పూర్తి పేరు' చిరునామా ఉండాలి.
4. ఎటువంటి పరిస్థితులలోను పిటిని
త్రిప్పి పంపటంకాని, పిటిపై ఉత్తర
ప్రత్యుత్తరాలకుగాని తావులేదు.
ఇన్ లాండ్ కవరుపై శిర్ది క్షేత్రం
స్పష్టంగా వ్రాసి, వాటిని సంపాదకుడు,
ఆంధ్రనచిత్ర వారపత్రిక కార్యాలయం,
గాంధీనగరం, విజయవాడ-3. అన్న
చిరునామాకి పంపాలి. వ్యక్తుల పేర
పంపరాదు.

★ ప్రచురణ అయిన ప్రతి 'చిన్నారి చిలిపి
చేష్ట'కు రు 10 లు పారితోషికంగా
యిస్తాము

—సం.

ఆ పట్టు పట్టు బడుపు బర్బరం వచ్చి వాల్తో జరిపాడు మంచంమీద నుండి లేవలేకపోయింది రాధమ్మ.

ఆ వాల్తోజరిపా నిద్రాహారాలేకండా పక్కనే ఉండి పరిరక్షణ చేసేది రామ్మూర్తి. ఆనాటి రెండో రోజు కొద్ది తెలివి వచ్చి మన లోకంలో పడగానే మొదటిసారిగా, మనఃపూర్వకంగా ఆమెను ఆమె పేరుతోనే పిలుస్తూ "నన్ను క్షమించు రాధా! ఇంకెప్పుడూ యిటువంటి మోటు పరసా లాడను. నన్ను క్షమించు" అన్నాడు.

ఆ తర్వాత ఆతనెప్పుడూ ఆమె ముందు కప్పుల విషయం ఎత్తలేదు. కనీసం జవాబులే వున్నకం కూడా తెరవలేదు.

ఊబిల్లిగిది పాటలోని రాధ మొహంలోకి చూస్తుంటే జరిగిన సంఘటనలన్నీ మనసులో తిరిగియి రామ్మూర్తికి.

కప్పని మానసస్పృహల్లా అతనికి రాధ గుర్తు కోస్తుంది.

ఇవేళ మరిను.

కారణం ఆమె పుట్టింటో ఉండడం.

మనసు నిండా ఆమె రూపే నిండింది.

శరీరంలోని ప్రతి అణువు ఆమె సాన్నిధ్యాన్ని కోరసాగింది.

మెదడు నిండా ఆమెను గురించిన ఆలోచనలే. తావిద్దరూ కలిసి యుగాల్ని క్షణాలూ గడిపిన జ్ఞాపకాలే.

విరహం కలిగిస్తూ న్న తీయని బాధకతడు తట్టుకో లేక కుర్చీలో యిబ్బందిగా కదిలేడు.

రాధ కావాలి అంటోంది అణునణునూను.

మరు నిమిషంలో అతనికి అమ్మమీదా, మామ గారి మీదా, ఆచార వ్యవహార మీదా బొల్పూ కోపం వచ్చేసింది.

రెండు నెలల క్రితం పెళ్ళి అయి, కాపురం పెట్టిన కొత్త జంటను ఒంటరిగా బతకేసిన మధ్య ఈవిడెందుకు. ఆ వందేదేదో మొదట్నుంచీ ఉండక యిన్నాళ్ళ నింది అన్నయ్య దగ్గర ఉన్నది వారం క్రితమే ఎందుకు రావాలి?

క ప్ప లు

వి శు పా టి
ఉమామహేశ్వరమ్

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆవిడ వచ్చిన నాలుగు రోజులకే ఏదో అషాడ మాసం గూడా వచ్చింది.

అషాడమాసంలో, అత్తయ్య, అల్లుళ్ళూ, కోడళ్ళూ ఒకరి కంట ఒకరు ప్రదక్షాద్దూ అవటూ అన్నెప్పి ఆ రూల్స్ ఎస్స్ లెగ్యులేషన్స్ వో ఆరగంటసేపు వివరించి మొన్ననే వాళ్ళ నాన్నగారు చేతిలో రెండోం దలు పెట్టి బట్టలు కుట్టించుకోమూ బాబ్బీ నెల కాగానే సంపన్నంగా అమ్మాయివీ అంటూ రాధమ్మిపెళ్ళి పోయేడు.

పోనీ రాధెళ్ళిపోయేక ఈవిడేనా యక్కడుండ గలిగిందా లంటే అదీ లేదు. మొన్న రాధాపెళ్ళి పోగానే నిస్సనిలు పెద్దపుయ్యమ్మల్ని 'లక్ష్మి పెద్దమనిషైందేవే అమ్మా' అన్నెప్పి అమ్మని తీసెళ్ళి పోయేడు.

ఆ లక్ష్మివా వో మూడోజాను ముందు బయట జేరివుండి పుంటే తనిద్దరికి చెడి చెయ్యి కాలాకో వాల్సిన గతి తప్పేది కదా!

వేయేల! అంతా విధి ఘటన అనుకుంటూ కూర్చున్నాడు రామ్మూర్తి.

అతనికి నిద్ర రావడం లేదు.

చాలా చికాగ వుంది మనసు.

రాత్రి ఒంటి గంట దాటింది.

చుట్టు ప్రక్కల యిళ్ళలో అందరూ ఆదమరచి నిద్రబోతున్నారు.

ఒక్క రామ్మూర్తి యింటిలోనే రైటు వెలుగు తోంది.

బయట నన్ను చినుకులు పడుస్తాయి.

ఇంటి ముందు ఖాళీ స్థలంలో నిలిచిన వర్షం

నీటిలో జేదిన కప్పలు బీదల్లేని క్లాసులోని విద్యార్థుల్లా ఒహో రణగొణధ్వని చేస్తున్నాయి.

ఆడ కప్ప లవసరం కలిగినప్పుడు మొగ కప్పలలా అరుస్తాయింటు. తన మనసు పెడుస్తూ గోలకి, ఆ గోలకి అట్టే తేడా కన్పించలేదతనికి.

ఆర్థాంగిని గూర్చి ఆలోచనతో అతనికి నిద్ర రావడం లేదు.

మర్నాడు మళ్ళీ స్కూలుకెళ్ళాలి, నిద్ర లేకపోతే 'క్వెం అన్నెప్పి చివరికి రైటావో జేసే పక్కమీదికి జేరేడు గానీ, లాట్ ఫ్యూస్ 'వేంకప్పని' అలా పిలవ లేక వెంకయ్య అని పిల్చే ఆమె బేలతనమూ, మాతిలో నీళ్ళ తోడితే కప్పలాస్తాయన్న భయంతో తనచేత తోడించే పిరికితనమూ, ఈ విషయాలల్లో తప్ప మిగతా విషయాలల్లోని ఆమె చురుకుతనమూ, పెంకె దనమూ, కళ్ళ ముందు నాట్యమాడసాగియి.

అలాగే పక్కమీద దొర్లుతుండగా ఎప్పుడో తెలవారతూండగా పట్టిన కలత నిద్రల్లో గూడా అతనికి కప్పలమీదే కలరాచ్చేయి.

అతని మనస్సే మానస సంస్కరంగా మారింది.

అటువేపు తనూ, రాధా విహారానికెళ్ళి, ప్రణయ గీతాలు పాడుకుంటూంటే ■ సహస్రరంలోని కప్పలు బ్యాక్ గ్రౌండ్ మ్యూజిక్ వస్తూ జేరేయి. ఆ తర్వాత వాల్చిద్దరూ అందులో నాకా విహారం జేస్తుంటే

ఒక్కొక్క కప్ప మూస్తుండగానే మనిషంతెల్లదిగి పోయి అమెనేతు కు పోదానికి ప్రయత్నిస్తే అతను పిరోచితంగా పోరాడేడు. ఒక్కొక్క కప్పని చంపేక ఆశ్చర్యం. . అసన్నే కప్పలు కావు. . . రాధకి బోరె

డంత మంది మేరత్తో కొడుకులున్నారు. . వాళ్ళ తమ తమ నిజరూపాల్లో నెలరాలి పోయారు.

ఈ విధమైన కలలో రాత్రి సగం సగం నిద్ర బోడం మూలాన రామ్మూర్తి తెల్లారి లేడేసరికి తొమ్మిదైంది.

పదింటికల్లా స్కూలికెళ్ళి పోవాలన్న సంగతి గుర్తుకొచ్చేసరికి పామడే తరబు బడస్తూన్న కప్పలా చకచకా పరుగురెత్తుతూ పనికానిమ్మగుని ఎంత ఆదరాదాదరగా పరిగెట్టినా పైముకందుకోలేక బోయేడు.

అప్పటికే స్టాప్ ఎమెడెన్స్ రిజిస్టర్ హెడ్క్వార్టర్స్ రూంలో కెళ్ళిపోయింది.

అంతేక ఎంతో పొంచి పొంచి మీదికి దూకినా గానీ ఎర అందని కప్పలా ఆయన ముందు నిల్చోక తప్పలేదు. దానికి తోడు ఆయన ఎరని మింగబోయే కప్పలా చూడడం అతని కాళ్ళలో మరింత బణుకు పుట్టింది.

అనలే ఆయనంటే పేరు కప్పగంటులవారు. గోధుమరంగు గళ్ళ కొటేసున్న చేతిలో బెత్తం పుచ్చుకుని ఆయన నడుస్తూంటే అన్న కప్ప గెంతు తూన్నట్టే ఉంటుంది.

దానికి తగ్గట్టు ఆయన చూపు, మాట తీరు గూడా అంతే.

కొంచెం మెళ్ళి, ఆ పైన చత్యారం కావటం మూలంగా మాటి మాటికి కళ్ళజోడుతోంది పైకి చూస్తూ మాట్లాడతాడు.

ఇక మాట సంగతి నరేసి. తొందరపందరగా

ప్రపంచము యొక్క
ప్రప్రథమ డెటర్జెంట్
ఉత్పాదక బార్

సూపర్
777

హెచ్చు తెల్లదనము, తక్కువ ఖర్చులో

సూపర్ 777 ఉతుకు ప్రపంచములో సర్వకొత్తది!
(ఇది క్రొత్త పాద్యులా. దీనికి ఎక్కువ బుట్టలను ఎక్కువ
తేలగా, ఎక్కువ శుభ్రముగా ఉతికి సామర్థ్యము
ఉన్నది—ఉప్పు నీళ్లలో కూడ! దీని ధర మామూలు
బార్ సబ్బుల కంటే తక్కువ కూడ!

ఎక క్రొత్త రకపు ఉతికే బార్ ను పాతదానిని ప్రావీణించండి—సూపర్ 777 డెటర్జెంట్ ఉతికే బార్ !

shilpi hpma 6A/73 TEL

మాట్లాడడం మూలాన మాట. పూర్తి జేసేలోక
పదిపాను కప్పదాట్లు తప్పవు.

రామ్మూర్తిని చూస్తూనే ఆయనిలా అన్నాడు.
'య్యేమయ్యా... రామ్మూర్తి... బడికివుడా...
తెల్లారింది... పైమెంతో...'

ఆయనది టెలిగ్రాఫిక్ భావ. పగలలో ఆపే
స్తాడు. మాట్లాడేక.

విగతాది ఎదుటి వాళ్ళ అర్థం చేస్తావారి.

అర్హుల చేస్తే మరింత రెచ్చి పోయే ఆయన
స్వభావం తెల్లపూచాడు గాబట్టి కృత్రంగా 'క్షమించ
చందార్'... అలీసెమై పోయింది... చాటి దుంపతెగ...
ఆ చామదుంప లో పట్టానవేగి చావలేదార్...!

అన్నాడు తలొంచుకుని.

ఆయనకి 'చామదుంపలంటే యిష్టం'

అంతే! రామ్మూర్తి పాచిక బ్రహ్మాండంగా పారించి
'పూ... స్పర్శ... పో... ముందాకానుకి...
టాపు లేపేస్తున్నారే... కొలి వెడవల'

మరు క్షణంలో పాము నోటి నుండి తప్పించు
గున్న కప్పలా బైటపడ్డాడు రామ్మూర్తి.

సూటిగా తన క్లాసుచేపెళ్ళ బోతూంటే సైన్స్
క్లాసులోంచి తెలుగు మాస్టార్లైన పట్టాభిరామయ్య
గారి కంఠం వినిపించింది.

పాతం మధ్యలో ఏదో ఉదాహరిస్తూ... కప్పలు
పది వేలు జేరుగదరా సుమతీ! అంటూ పద్యం పూర్తి
జేసేవేళకి రామ్మూర్తి తన క్లాసు ముందునించి
పోతూంటే చూసే భావగర్భితంగా నవ్వేరాయన.

రామ్మూర్తికి, కప్పలకి ఉన్న సంబంధం, అను
బంధం ఆయనకు తెలుసు.

రామ్మూర్తి సిగ్గుపడి మరింత చురుగ్గా అడు
గేస్తూ తన క్లాసులోకెళ్ళి పడ్డాడు.

నిజంగానే టాపు లేపేస్తున్నారే కుర్రాళ్ళు.
చెవులు బద్దలు చేసే ఆ గోల భరించలేకవెడ్డానే
'సైలెన్స్' అంటూ గద్దించి అందరి నోళ్ళకి తాళం
కప్ప బిగించేడు.

అటెండెన్స్ తీస్తోడం పూర్తయ్యేక 'టుడేస్
ఔన్' అని ప్రారంభించగానే '... ఈజాన్ రీ
ప్రాడక్టర్ సిస్టమాన్ (ఫ్రాగ్ నర్) అంటూ పూర్తి
జేకేడో వెనక బెంచి విద్యార్థి...

అందరూ ఒక్కసారిగా ఘొంట్లు మువ్వేరు.

రామ్మూర్తి పొద్దయంతో మళ్ళీ తుపానురేగింది.

అనలే అర్థాంగి దగ్గరలేక, విరహ జ్వాలలోనూడి
పోతూన్న తరుణంలో ఇటువంటి పాతమా!

పాతం చెప్పకపోతే కుర్రాళ్ళ మిరింత కట్టుతప్ప
పోతారన్న భయంతో 'మొత్తానికి ఎలాగైతేనం
మొదలెట్టేడు.

కానీ మనసులోనూ, అణువణువులోనూ రాధ
అమె లాలూకు జ్ఞాపకాలూ నిండి వుండడంమూలాన
చాక్యలోని ఫ్రాగ్ రాధ మొగంలా కప్పించుకొంది.

నిగ్గించుకోడం కష్టంగా ఉంది.

ఏదో చెప్తున్నాడు గానీ ఏం చెప్తున్నాడో తనకే
తెలిస్తేడు.

కుర్రాళ్ళ తెగ నవ్వేస్తున్నారు.

జోకలేమన్నా 'వీరి పోతున్నాయో ఏమో!
ఎందుకు నవ్వుతున్నారో కూడా తెలిస్తేడు.

క ప్ప లు

చివరికో బుద్ధిమంతుడైన కుర్రాడు తెగించి
తేచి 'మీరూ కప్పల్లంగతోదిలేసి మనుష్యులంగతిస్తేపు
తున్నారు సార్' అని గుర్తు చేస్తున్నట్లుగా పాచ్చరించే
పాకూ అతని వాళ్ళ తనకి తెలిలేదు...

అప్పటికర్థమైంది రామ్మూర్తికి కుర్రాళ్ళలా
ఎందుకు పేలేగిపోతున్నారో. అడవిల్లల మొవోలా
(నాను ఎందుకంతకండగడ్డలాగా మారిపోతున్నాయో.

ఒక్క నిమిషం తనని తాను నిగ్గించుకుని
'ఇవే ప్రాణం బోల్తాగా బాగోలేదు. ఇహపాతం తీస్తో
లేను. ఈ ప్రశ్నలకి సమాధానం రాయండి 'అంటూ
కొన్ని ప్రశ్నల బోర్డుమీద రాసాచ్చి లేదోలేపడ్డాడు.
వర్తమానీటిలో నిండిన చెర్లెని కప్పల్లా అతని
మనసులో రాధ తాలూకు ఆలోచనల్లకంటే రోద
బెడ్తున్నాయి.

సూతిలోని కప్పలా అతని మనసు ఆమెతోడి
ప్రపంచాన్ని గురించే తప్పమిగతా విషయాలిగురించి
ఆలోచించలేదు.

చిరాగ్, అనవసరంగా ఈజే చెర్లె వెనక్కివారి
కళ్ళ మూసుకున్న రామ్మూర్తి.

'టిక్... టిక్... టిక్' మంటూ ఏదోకబ్బం
చిరుబడిలోకి ఉలిక్కిపడి లేచాడు.

"ఈ ఇబ్బందులు, కష్టాలు ఇలాగే
జరిగితే కొన్ని రోజుల తరువాత మనం
ముప్పైత్రక తప్పదు." అన్నాడు (గుక్క
తిప్పకోకుండా) ఆకావాది.

"ఎవరిని?" అని నిరాశావాది అడిగాడు.

నోకుర్రాడు బజార్లో దొరికే రేకు కప్పని
నోక్కుతూ అడుకుంటూ పోతున్నాడు.

రామ్మూర్తి ఆ కుర్రాళ్ళ పిల్లలు కిటికీలోంచి
వాడు భయపడ్డా వచ్చి ఎదురుగా నిలబడేడు.

'ఏమిటి... చేతిలో' గద్దించేడు.

'ఏంలేదార్' అంటూ వెనక్కి నవ్వుతూకుర్రాడు
రామ్మూర్తి ఆ కుర్రాడి చేతిలోంచి దాన్ని

లాక్కొని 'క్లాస్లోనే యివ్వావన్న' అంటూ ఖిరేడు.

పాపమాకుర్రాడు చేసేదేమోతేక మాస్టారి
చేతుల్లో చిక్కుపడిపోయిన తనకప్పనక దీనంగా

చూస్తూ వెళ్ళిపోయేడు.

రామ్మూర్తి ఆ రేకు కప్పనక ఆప్యాయంగా
చూశాడు.

'దేవాంతకుడు' సినిమాలో కాబోలు ఎస్టిరామా
రావు తన ప్రియురాలిని పిలవడం కోసం ఇటువంటి
దాన్నే ఉపయోగిస్తాడు.

ఈ కప్పలు అంతమంచి పళ్లగుడ్డా ఉపయో
గిస్తాయన్నమాట.

రామ్మూర్తికి కొరిక ఎన్నాల్సినదో ఉంది
మనసులో అటువంటిదోటి కొందామనీ, రాధమ్మ

చెవిలో మొగిద్దామనీను.

కానీ యిన్నాళ్ళ తన పెద్ద తనమడ్డరాగా కొన
డానికి చిన్నతనమేసి పూరుకున్నాడు.

నోసారి చుట్టూ కలయజూసి ఎవరూ లేరని
నిర్ధారించుకున్నాక జేబూలో చేయిపెట్టి వెన్నుదిగా
సున్నితంగా ఆ కప్పని నొక్కిపాగేడు.

'టిక్... టిక్... టిక్...' మంటూ అద్దేస్తూన్న
ధ్వని అతని చెవులకెంతో ఆహ్లాదకరంగా వినిపిం
చింది.

స్వయంగా రాధ తన చెవిలో గునగున లాడు
తున్నట్లుగా భావించి తన్నయత్నంతో కళ్ళమూసు
కున్నాడు.

ఎవరో స్వాడెంట్ వచ్చి శేపేనరకూ మల్లిఅతడు
కళ్ళ తెరవలేదు. 'ప్రాక్టికల్స్ తీసుకుంటారా సార్'
అనడుగుతున్నాడు.

రామ్మూర్తి పూర్తిగా ఈ రోకంలోకి రావడానికి
కీడ్స్ పడక పగం మత్తుతో, కళ్ళ గుడా వెగమే తెరిచి

'వెంకప్పతో చెప్పు కాక్ కోవేలు సిద్ధం చేయమని.
ఒస్తున్నా'నన్నాడు.

అతను తెల్లబోయి 'కాక్ కోవే కాదార్... ఫ్రాగ్
డిపెక్టర్' అన్నాడు.

ఫ్రాగ్ అన్నమాట చెవిని పడగానే పూర్తిగా
తెలివేసింది రామ్మూర్తికి. ఆ తర్వాత ఆశ్చర్యం

గూడా వేసింది.

ఏమిటి ఎంత నిష్పట్టించినా.

కప్పలు! కప్పలు! కప్పలు!

ఒహే కప్పలు!

ఎటు చూసినా కప్పలే!

ఎక్కడ ఎన్నా కప్పలే!

పాటలోను పలవరింతల్తోనూ గుడా కప్పలే!
ఎక్కడికి పోయినా, ఏం జేసినా, ఈ కప్పలు తనని

పదలకండా ముప్పులొప్పులు పెడ్తున్నాయి.

ఆ పేరు విన్నానే రాధ గుర్తుకొచ్చి ఆమెలాతూకు
ఆలోచనల్లు మాలినరల్ని కరుచుకున్న కప్పల్లా తన్ని

పదలెట్టేడు.

నిజానికి తన పరిస్థితి ఏ మాత్రమూ బాగోలేదు.
అమె తననుండి దూరమై రెండ్రోజులే దినా

ఈ కప్పలమూలంగా రోగి ఆలోచనల్లు గుండెల్లో
రోగి విరహాగ్ని జ్వాలల్ని మరింత ఎగదోస్తున్నాయి.

కొత్త వయస్సు, కొత్త కోరికలు, క్రొంగొత్త
అనుభవాలు ఇవన్నీ కలిసి కలవర పెడ్తూ నిగ్గ

హాన్ని అంతకంతకూ 'దిగజార్చేస్తున్నాయి.

అలా ఒంటరిగా కూర్చోని పూవోల్లనైనా
కనీసం రాధతో కలిసి నందనవాల్లో విహరిస్తూ

ఉండి పోవాలనుంది.

కానీ తప్పదు.

వయస్సగా అన్ని చ్చాసులూ తీస్తోకుండా పది
లేస్తే బాగుండదు.

కప్పగంతుల వారొచ్చి కథాకళి ఆడతారు.

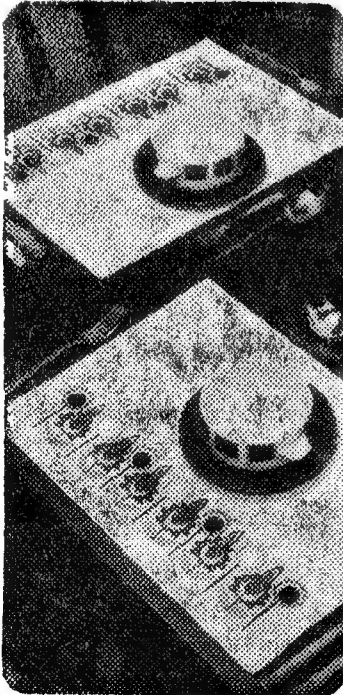
లేచి వెళ్లేను లేదోలేక.

రామ్మూర్తిని చూస్తూనే ఎండిన చెర్లె నీళ్ళ
మామీన కప్పల్లా, అప్పటి వరకూ అక్కడక్కడా

వరండాలోనిల్చిని కబుర్లు చెప్పుకుంటూన్న
స్వాడెంట్స్ అందరూ బిలబిల్లాడుతూ రోసిపోయేరు.

**ఎంబ్రాయిడరీ చేసి పవస్తువైనా సరే
మనోహరంగా రూపొందించవచ్చు.**

**ఆ ఎంబ్రాయిడరీని కోట్లు ఎంకర్
దారాలు సంవత్సరాలు గడచినా
తళతళగా క్రొత్తగానే
ఉంచుతాయి!**

క్రొత్తమైన ప్రతినుండి మాత్రమే లభ్యమయే తళతళలు, బలముతో కూడిన కోట్లు ఎంకర్ ఎంబ్రాయిడరీ దారాలు అద్భుతమైన, పరిశాలనిస్తాయి. ఎన్నిసార్లు ఉరికినా సరే, చెక్కు చెదరకుండా తళతళగా కోణించే రకరకాల అందమైన, మనసుకు హత్తుకుపోయే ముదురు రంగులలోనుండి మీరు ఎన్నిరక చేసుకోవచ్చు

కోట్లు ఎంకర్ అనేక ప్రయోజనాలుగలది చేతితోనూ, మెషిన్ తోనూ కూడా ఎంబ్రాయిడరీ చేసేందుకుగాను అనేక రకాల ప్రత్యేకమైన దారాలు లభిస్తాయి. అంతే కాదు, కోట్లు ఎంకర్ ప్రచురణలో దాననోద్దీపితమైన ఎన్నో క్రొత్త, క్రొత్త సమానాలు కూడా! మీరు ఎంబ్రాయిడరీ చేసుకోవటానికి గానీ లేక ఎంబ్రాయిడరీ చేసిన వస్తువులను, బట్టలను కొనేటప్పుడు గానీ కోట్లు ఎంకర్ దారాలనే కోరండి

ఓ ఎంకర్

ఎంబ్రాయిడరీ దారాల

ఉత్పత్తి దారులు

కోట్లు

ఉత్తమమైన దారములను ఉత్పత్తిచేయువారు

వెంకన్న డిసెక్షన్ కి సిద్ధంగా ఉంచిన కప్పస్థి దొడ్డి రామ్మూర్తి కెదురుగా బేసిన్ పైపెట్టెడు. అది పెద్ద సైజులో బాగా బలిపి పరిగ్గా అనేక రాధ మొదటిసారి మాసిజడుసుగున్న—కప్పలావేఉంది.

దాన్ని బేసిన్ నీళ్లలోని బోర్డ్ మీద పిక్స్ చేసి, కత్తులూ కటార్లూ చేత బుచ్చుకోగానే కప్పబదులు రాధ మొహం కనబడి 'అయ్యయ్యో అనేం భయం పున్నది' అంటున్నట్లు నివించింది.

అన్నమనస్సుగానే డిసెక్షన్ తా పూర్తి జేసి పిన్ లో 'పై కెత్తి చూపుతూ 'ఇదిగో స్టమక్' అన్నాడు.

'అది హార్డ్ సాఫ్ట్' అని వో విద్యార్థి పాపురించే వరకూ అతని కా వరధానం వదల్లేదు.

తీరా చూస్తే అది హార్డ్ !

అర్థాంతరీ గూర్చి అలోచిస్తూ 'డైజెస్టివ్ సిస్ట్' నికి బదులు 'హార్డ్ సిస్ట్' తీసవతల పెట్టెడు.

* * *

దీపాల వేళ.

చల్లగాలి కోసం డాబా పిట్టగోడమీద కూచుని పూలు మాలగట్టుగుంటూన్న రాధకి దూరాన్నించి పీడుగా పైకి తోక్కుకుంటూ మూస్తూ వ్యక్తి చరిచితుడుగా తర్జుమా ఐపోయేసరికి కొద్ది వరకాయింది చూసింది.

చూసిన మరుక్షణం ఉరికిపడింది.

మాలకడ్డాన్న చేతులగూడా మతిబోయింది. కడ్డాన్న పూలవెండు నలాగే పట్టుకుని ఒక్క నిమిషంలోడాబాదిగి వీధిగేలు దగ్గరకొచ్చేసింది.

మరునిమిషంలో వెనుటలు కక్కుతూ అయూ సంతో రోప్పుతూ రోజుతూన్న రామ్మూర్తి గూడా పైకి తో దిగేడు గేలు దగ్గర.

'ఏమిటండి.... మీరిలా.... అర్థాంతరంగా...'

రాధమ్మకి ఆశ్చర్యంతో ఆ తర్వాత మాటరాలేదు.

'నేను.... నేనొచ్చేశాను రాధా.... ఏ కోసం వచ్చే శేన్నేను....' అంతకంటే ఇంకేమి మాట్లాడలేక పోవేమిది రామ్మూర్తి.

యోగవరకుకోవచ్చునని అన్నాడు. అంతలోగా బివామీ దళాలుకు భూస్వాములు యుద్ధించవచ్చు ననీ అన్నాడు ఆయన.

మహావీరుడు సుబ్బారెడ్డి :

తను నమ్మిన దాని కోసం పోరాడి, వైఫల్యం విరుచుకొని వడినప్పుడు, గుండె చెదరక మాట్ర సంతోష వదలక సాయతన పై నికుడుగా క్రమ శిక్షణను పాటించి ఎందరు ఎన్ని యావడ తిరస్కారాలు కురిపించినా, కందే కాలనిలాగ మింగి మరల ప్రజా సేవకు నడుం కట్టి, కొన్నూపిరి వరకు గాఢప్రేమతో కాంక్షించిన కాంగ్రెస్ కురువుద్దుడు ఉపమఖ్యమంత్రి శ్రీ బొల్లివరపు వెంకటసుబ్బారెడ్డి. ఆయన జూన్ 7 వ తేదీ రాత్రి 8.15 కు గుండె పోటుతో మరణించారు. శ్రీ బి. ఎ. 1903 శ్రావణ 1 వ తేదీన పట్నాదలకూ, పౌరుషానికి పుట్టి 50 యైన కోయిలకుంట్లలో జన్మించారు. బందరు రోబెర్ట్ కళాశాలలో చదివి 1926లో పట్టభద్రుడై,

క ప్ప లు

యుగాల తర్వాత కల్పగుప్తుల్లు ఒక్కొక్కరు జాస్కుంటూ మాటామంతిలేకండా ఒకటి రెండు నిమిషాలలా నిలబడిపోయేక తామిద్దరూ వీధిలో గున్నామన్న వంగతి గుర్తుకొచ్చి కెప్పుమంది రాధ. 'రండి. . . లోపలికి రండి' అంది కంగారుగా గేలు తెరుస్తూ.

'అషాడమా. . . అవకాయో' అంటూ అంక్షలు పెట్టేరుగా, లోనికి రావచ్చా' అన్నాడు బెరుకుగా.

'వర్గేదాలెండి. నాన్న కొర్కొవని మీద పైద్రా బాదేశ్శారు. అమ్మగూర్లొకబ్బంది. ఇంటోపుంది నేనొక్కరినే. ముందు లోపలికి రండి' అంటూలోనికి దారి తీసింది.

రామ్మూర్తి ధైర్యంగా అనుసరించేడు రాధమ్మని. లోపలికొచ్చి తలుపులు మూస్తూనే రాతిలోంచి బయటవడ్డకప్పలా ఆమె వైపు గెంతేడు. తాళం 'కప్ప'లా కరుచుకు పోయేడు.

'నీకేం అట్లు నాన్నల ఒళ్లగుప్పలా కూచున్నావో పోయిగా. వేనెంత నరకం అనుభవిస్తున్నావో దెల్పా. నువ్వుచచ్చేసేక అన్నయ్యొచ్చి అమ్మస్థి నుకుపోయేడు. ఒంటరిగా శ్మశ్రి పోయేను. పిచ్చివాణ్ణి పోయేను. కళ్ళు తెరచినా నువ్వే. మూసినా నువ్వే. తిండిలేదు. నిద్ర లేదు. ఏ చని చెయ్యబుద్ధికాదు. మెదడు మొద్దుబారి పోయింది. కలలో . . . యిలలో . . . మనసులో . . . మెదడులో . . . అటూ . . . యిటూ . . . ఎదా . . . పెదా అంతటానువ్వే. ఇవే న్యూలోదిలేక ఇంటికి పోబుద్ధికాలేదు. దానికి తోడు బస్సులు (స్ట్రైక్), ఒళ్ళు మండిపైకి తోమిదొచ్చేశాను. . . . 'రామ్మూర్తిలా చెప్పుకుపోతున్నాడు.

రాధకి నోటమాట రాలేదు. అతని మాటలుగూడా వినబట్టం లేదు.

'వా కోసం పన్నులుండి గూడా వదిమైళ్ళు పైకి తోక్కుకుంటూ వచ్చేరా!'

ఆమె కళ్ళకి ఆ రాధాదాసుడు అవరతులేదానులా

కనబడేడు. వట్టలేని అనందంతో, కృతజ్ఞతతో ఆవె కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగేయి.

అలా కొంచెంపేపు తవివీతీరా చూస్కుంటూ మనస్సువిప్పి మాట్లాడుగున్నాక, స్వల్పంగా అలా వారం పేవింది కానీ తాగేక హిటాత్తుగా తెలివొచ్చి 'వెంత "మనకార్యం" జేడో అర్థమైందరామ్మూర్తికి. దాంతో కంగారు గూడాపుట్టింది.

'హయ్యయ్యో. . . ఇప్పుడెలా మీ అమ్మ వచ్చే సే' ఆ మాట విన్నాక రాధగూడా కంగారు పుట్టింది. 'ఏం పన్నేకారండి మీరు. అవిదొచ్చేవేళగూడా ఐంది . . .'

'నిన్ను తీసుగెల్లిపోదామనివచ్చేను. అమ్మచది పది పేను రోజుల తర్వాతగానీ రాదు. మిగతా రోజులు గూడా అక్కడే గడిపేస్తే ఈ అషాడంపీడ విరగడై పోతుంది గదా. ఆ విధంగా అమ్మకి పుత్రరంరాస్తాను. ముద్దరం రేపు మనుకారెల్లిపోంది. మీ అమ్మకి నేనొచ్చినట్లు తెలిసికుండా ఎవరిచేతో కురుచుపంపే ననివెప్పి రేపొద్దున్నే బస్టాండుకు ఒక్కదాని వచ్చేయ్. ఈ రాత్రికి ఏ హోటల్లోనో పుంటాను. . . ఏం.'

ఎంత కంగారుగా జెప్పేడో అంత కంగారు గానూ విన్న రాధ అయోమయంగా తలూసింది.

'వస్తాను మరి ! పొద్దున్నే బస్టాండుకొచ్చేయ్!' అని చివరిసారిగాజెప్పి, చిన్నగా ముద్దుపెట్టి, వెళ్ళ దానికి తలుపు తెరిచాడో లేదో . . . పురాణం నిర్భితిగిచ్చిన అప్పపూర్ణమ్మగారు గేలు తీస్తూ అల్లజ్జీచూసి అలాగే నిలబడి పోయింది.

ఎటూ అప్పించుకోలేని వరిస్థితుల్లో పాము పాలబడిన కప్పలాకాయబా రిపోయేడురామ్మూర్తి.

క్యూరమైన ఆషాడ మానం కబంధ పాస్తాల్లో చిక్కుకుని ఎడబాటుకి గురై విరచా జ్వాలల్లో వేగిపోయే కొంగ్రత జంటలకి - అంకితం.

పై దరాబాద్ నోట్ బుక్

(5వ పేజీ తరువాయి)

మద్రాసు న్యాయకళాశాలలో బి. ఎల్. ఆయి వంద్యాలలో వకలా ప్రారంభించారు. కాంగ్రెసు నభ్యులూ ఆయ్యారు. జిల్లాబోర్డు అధ్యక్షులుగా 1938 లో కాంగ్రెస్ వక్తాన పోటీ లేకుండా ఎన్నికయ్యారు. 1941లో వైయక్తిక సత్యాగ్రహంలోను, క్విట్ ఇండియా ఉద్యమంలోను మూడు నాలుగేళ్లు డిటెన్యూగా పున్నారు. 1955 నుండి శాసనసభ్యులు. 1962 లో శాసనసభ సభాపతిగా ఎన్నికయ్యారు. 1971లో ఉప-ముఖ్యమంత్రి అయ్యారు. 1972 డిసెంబరులో ప్రత్యేకాంధ్ర రాష్ట్ర ఉద్యమంలో మంత్రివర్గం నుండి రాజీనామా యిచ్చారు. సభాపతిగా వివిధదేశాలు పర్యటించివెక్కు అంతరాత్మీయ సమావేశాలలో భారత ప్రభుత్వానికి ప్రాతినిధ్యం వహించారు. ఎన్ని అభిపాదు బేదాలన్నా శ్రీ బి. పి. వాలుగు దశాబ్దాలకుపైగా దేశసేవచేసిన స్వాతంత్ర్య

యోధుడన్నది, నిష్కర్షకు, నిష్కర్ష పితానికిపెట్టిన పేరన్నది ముమ్మాటికి నిజం.

ఒక సవరణ:

14-6-1974 నాటి సంచిక పైద్రా బాద్ నోట్ బుక్ లో "సురభారతి భవనానికి శంఖ స్థాపన" అన్న విషయం చివర "శ్రీమతి మండలి అనసూయ" అని పొరపాటు దొర్లింది. అమృశ్రీమతి వడలి అనసూయ, ఎం. ఎ.

ఉ ప త్ర తి :

"వట్టెం సరసింపాశాస్త్రిగారు 24 గంటలలో సంస్కృత భాగవతం పారాయణం చేసి ముగిస్తారు. తెలుసా?" అన్నాడోక పురాణాభిమాని. "భలే చెప్పినపులే, స్టాప్ వాల్యుయేషన్ — కాదు కాదు ప్లాట్ వాల్యుయేషన్ లో మూడు గంటలలో వంద విస్కర్ పేవర్క్ కరెక్టు చేస్తుండగా చూడడంలేదా?" అన్నాడు ఒక ఆధునికుడు.

సారిడన్, తలనొప్పి ఎదురుబొదురుగా

తలనొప్పి మీమీద దెబ్బతీస్తే, సారిడన్ తో ఎదురుదెబ్బ వేయండి. ఒకే ఒక బిల్ల చాలును. సారిడన్ యొక్క సాటిలేని తయారీ పద్ధతి తలనొప్పి, ఒంటినొప్పి, వ్యాకులపాటు మరియు నొప్పి నుండి మీకు ఉపశమనమును కలిగిస్తుంది. అది నొప్పిని పోగొడుతుంది, సేదదేతుస్తుంది మరియు నవోత్సాహమును కలిగిస్తుంది. అంతే రోష్ యొక్క అంతర్జాతీయ పరిశోధనల ఫలితములు మీకు లభిస్తున్నాయి.

మీ తలనొప్పులు అన్నీ మటుమాయమవుతాయి ఒకే ఒక సారిడన్ తో.

శుభ్రముగా

రోష్

ఉదయం నా హృదయం

వదన కివలం రచన : డాక్టర్ పి. నారాయణరెడ్డి, 64 పేజీలు, వెల 4 రూపాయలు. ప్రతులకు: ఆంధ్ర ప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, సికింద్రాబాద్—మద్రాసు.

ఈ పుస్తకంలో ఉన్న 30 కవితలు అర్థవంతమైనవిగా, ఆలోచనలని రేకెత్తించేవిగా ఉన్నాయి. భావగంభీరం, ఏదలాల్పకంలో కూడిన కవితలు

అ వీ-ఇ వీ-అ వ్వి

అల్లడంలో డాక్టర్ పి. నారాయణరెడ్డి ప్రతిభా పుష్పకృతికి ప్రతిబింబం ఉదయం నా హృదయం.

వి. సా. కథలు

విశాఖ సాహితీ ప్రచురణ మా కార్యాలయం చేరింది. ఈ పుస్తకంలో అంగర వెంకట కృష్ణా

రావు, 'మానస', మంగు రాజగోపాలరావు, మల్లా ప్రగడ రామారావు, ఎ. వి. సీతారామమూర్తి, అంగర వెంకటశివప్రసాద్ రావు, కృష్ణకుమారి, ఎస్. కాళీ విశ్వనాథం, తాతీవేని వెంకటనరసింహారావు గార్లు కథలు ఉన్నాయి. 112 పేజీలు, వెల మూడు రూపాయలు. ప్రతులకు: విశాఖ సాహితీ, 26—15—204, వెయిర్ రోడ్, విశాఖపట్నం—1.

వద్యభూషణ శ్రీ బి. ఎన్. రెడ్డి

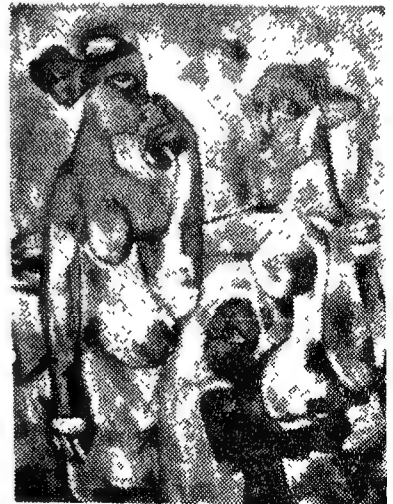
అభినందన సంచిక

ఉత్తమ చలనచిత్ర అభిమానుల సంఘం తెనాలి వారు వెలువరించిన వద్యభూషణ శ్రీ బి. ఎన్. రెడ్డి అభినందన సంచిక మా కార్యాలయం చేరింది. ఇందులో దర్శకనిర్మాత శ్రీ బి. ఎన్. రెడ్డి గారిని గురించి ప్రముఖులనేకమంది వ్రాసిన వ్యాసాలు, వలు సందర్భాలలో తీసిన శ్రీ బి. ఎన్. రెడ్డిగారి ఛాయాచిత్రాలు ఉన్నాయి. 14.4.74న తెనాలిలో ఉత్తమ చలనచిత్ర అభిమానులసంఘం వారు శ్రీ బి. ఎన్. రెడ్డి గారిని సన్మానించిన సందర్భంలో దీనిని విడుదల చేశారు.

అంతరంగ చిత్రాలు

గేయ సంపుటి మా కార్యాలయం చేరింది. పైదరాబాద్ ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయ సంస్కృత విభాగానికి అధిపతియైన డాక్టర్ బి. ఆర్. శాస్త్రిగారు తెలుగులో కూర్చిన గేయాలు వక్కని పొందికైన వదాలతో, భావమధురిమతో కూడి ఉన్నాయి. 36 పేజీలు గల ఈ పుస్తకం వెల రూ. 11—80 పై.లు. ప్రతులకు : ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, సికింద్రాబాద్—మద్రాసు.

ఉ బు ను పో క

మే 24 నుంచి 31 దాకా పైదరాబాద్ లో జరిగిన చిత్రకళా ప్రదర్శనలో వలుపుని ఆకర్షించిన శ్రీ డి. మోహనరావు చిత్రం.

ముత్తమ క్రమం అలస్యమే ?

విభావదపద్ధు ప్రభుత్వాంశిక దేవివిల్లు వాడండి

'దేవి విల్లు' ముఖ్యంగా అలస్యమైన క్రమముగాక పోయిన బాధతో కూడిన, లేక అగోచరించబహుశా దేవివిల్లు బాగుగ గుణమిచ్చును

1. అల్లి సందర్భములోని శ్రమమును, అలస్యము గాను మోతాయును
2. దీర్ఘకాలిక అలస్యమునకు ఎదురైన కలిగింపును

ప్రతిదేవివిల్లును

SEENU & Co., MADRAS-81

Available at all leading Chemists & Druggists.

ఝండ్నావారి అసాధారణ

ప్రూ, కొంప మరియు మలేరియా జ్వరం నుండి సురక్షిత మరియు శీఘ్ర నివారణ నిమిత్తం

త్రీశూన్

విక్లలు

కడుపుబ్బరించే అజీర్ణ బాధలనుండి శక్తివంతమైన శీఘ్ర నివారణ నిమిత్తం

అభయాసన్

విక్లలు

ఝండ్నా ఫార్మసుటికల్ వర్క్సు లి.,
బొంబాయి 400 025
ఎల్ల చోట్లా అలింతుతున్నవి.

స్టాక్సులు : మెన్సర్స్:

డా మో ద ర్ & కో.,
113, నైవస్ నాయకన్ పేరి, మద్రాసు-1.

శీకాకాయ్, ఆమ్మ, బ్రహ్మ
అందమైన శిరోజముల వృద్ధాప్యపు రహస్యం
హెలిన్ కర్మన్

టియోరే శకాకాయ్ హెర్బ్ షాంపూలోపంచి.

కుడ శీకాకాయ్ యొక్క చురుచున్న శక్తి
వరచబడే సహజగుణములు, జాటుచట్టంగా పెరుగుటకు
అనువైన ఆమ్మ మరియు బ్రహ్మలతో మిశ్రితమై, మీ జాటును
మెత్తగాను, పరిమళం, అందంగా సహజ రూపు గల్గిస్తుంది.
మీ శిరోజములు ప్రేమప్రాతంగా చూచుకొండి.
'టియోరే శకాకాయ్ హెర్బ్ షాంపూ' వడలండి.
షాంపూ అన్న అధికం, అత్యంత సుందరమైన వాడకం.

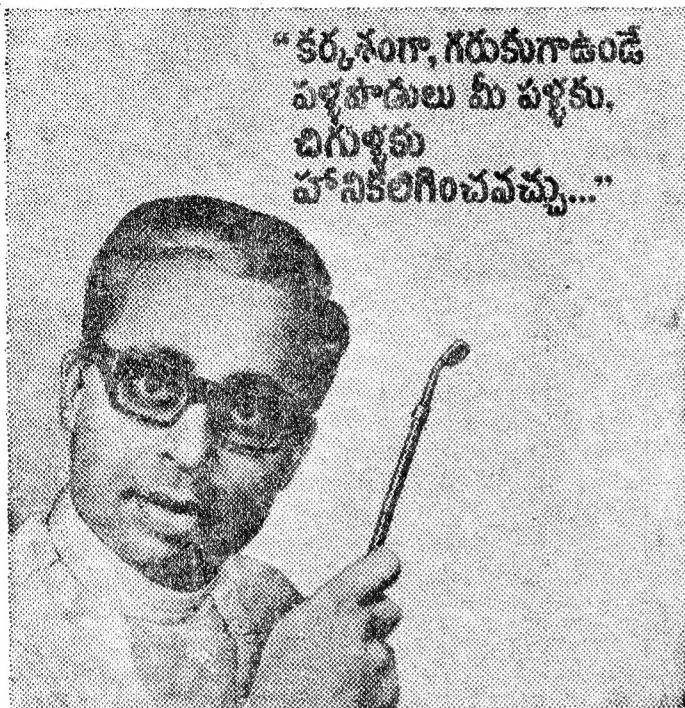
రెండు సెజన్లలో 150 మి.లీ.
మరియు 70 మి.లీ. వగులని
స్వచ్ఛమైన ప్లాస్టిక్ సిఫార్
లభిస్తోంది.

జి. కె. హెలిన్ కర్మన్ రిమిడిస్
బొంబాయి 400 001 వారి
చార్జీమైన ఉత్పత్తి.

ARMS-HC-13-140 TEL

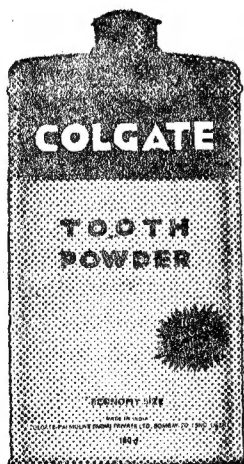
దక్షిణ భారతదేశానికి సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు మెన్సర్స్ స్క్వేర్ కంపెనీ లిమిటెడ్ ,

త్వరలో కొత్త సీరియల్
అ త క ని అ ను బ ం ధాలు

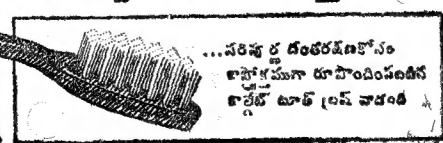
“కర్మశంగా, గరుకుగాడుండే
పళ్ళపాడులు మీ పళ్ళకు,
చిగుళ్ళకు
హానికలగించవచ్చు...”

**కాలేట్ టూత్ పౌడర్తో
మీ చిగుళ్ళను, పళ్ళను కాపాడుకోండి.
చెడుశ్వాసను కూడా అరికట్టండి**

కర్మశంగా, గరుకుగాడుండే పళ్ళపాడులు మీ చిగుళ్ళకు హానికలగించ వచ్చు. పళ్ళపైనుండే నామిర్ను అరిగిపోయి కూడా, కాలేట్ టూత్ పౌడర్ ఎంతో మెత్తగా ఉంటుంది అది అతి మృదువు— మీ చిగుళ్ళను తోమకుంది. అంతేగాక, దానిలోని ఎరుగునైన వదారం మీ పళ్ళ మీది పొరపొరలను తొలగిస్తుంది వాటిని ఎంతో తెల్లగాచేసి, మెరిసేటట్లుగాచేస్తుంది. కాలేట్ టూత్ పౌడర్ను మృదువులపై చురుగుచేసి చర్మ పళ్ళ సంతులనానికి కొద్దికొద్ది పోయి చెడువాసము, దంఢతలను కారకమైన మాస్ట్రక్రిమిలను తొలగిస్తుంది అందువల్లనే కాలేట్ టూత్ పౌడర్ మీ పళ్ళకు, చిగుళ్ళకు అపూర్వమైన రక్షణ, వివ్వదమోక్ష చెడుశ్వాసను కూడా అరికడుతుంది దాని వల్లనే, అల్పవకరమైన దురిది మీరెంతో మెచ్చుకుంటారు!

**మీ కుటుంబంకొరకు ఎకానమీ సైజ్
కాలేట్ టూత్ పౌడర్ నేడే కొనండి!
ఒక డబ్బా నెలల తరబడివస్తుంది.**

...పరిశుభ్ర భవంతరక్షణకోసం
కాలేట్ టూత్ పౌడర్ను
కాలేట్ టూత్ పౌడర్ (ఎన్ వాడర్)

TP.6.21 TL

Printed and Published by S. Nageswara Rao at
the Andhra Patrika press, Mallikarjuna Rao Street,
Gandhinagar, Vijayawada-3. Editor: S. Redbakrishna

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

రచనలు, వ్యాసాలు, బొమ్మలు, ప్రశ్నలు
మొదలై నవన్వీ సంవత్సరిన చిరునామా :
సంపాదకుడు,
ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక,
గాంధీనగరం, విజయవాడ-3.
వ్యక్తులపేర పంపరాదు సం.

తెలుగు - అంగ భాషాబోధిని

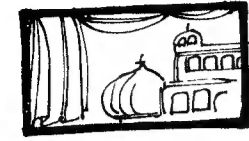
3 నెలలలో ఇతరుల సహాయం లేకనే ఇంగ్లీషు
చదువనూ, వ్రాయనూ, మాట్లాడనూ అతిసులభంగా
నేర్చుకొనవచ్చును. వెల రు. 7-00. తెలుగు—
హిందీ బోధిని రు. 4-50. ప్రాచీన కొక్కోకము
(బొమ్మలతో) రు. 4-00. కుటుంబ విప్లవబోధిని
(పటములతో) రు. 5-00. 200 వరకు రవాణా
ములు: పెంటు, సోపు, పేర్ అయిల్, సీరా, పొడరూ,
అగరు పత్తులు, సాంబాడణి, మైసూరు పత్తులు,
పళ్ళపాడి, స్నిగ్ధ రా చేయువిధానము రు. 6-00.
KASTURI AGENCY (P),
34, P. K. G. St., 1st Lane, Madra-1.

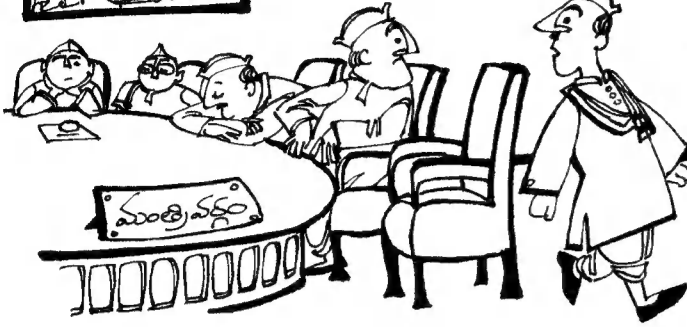
మద్రాసు-17

అటోమోబైలు ఇంజనీరింగు, రిఫిజిరేషను,
ఏర్ కండిషను, ఇంజనీరింగ్ కోర్సులు
మెట్రీకు ప్యాసు అయినచు తప్పినను పై
కోర్సులలో చేరవచ్చును. A.M.I.E.T.
(London) అటో మోబైలు ఇంజనీరింగు
కోర్సు 2 సంవత్సరములు రెఫిజిరేషను,
ఏర్ కండిషను కోర్సులు 6 నెలలు. పాస్టులు
కొనింగుకూడ కలదు. ప్రాప్తికోసము, అప్లి
కేషను ఫారములకు రు. 3/- M.O. వంపుడు.
Principal,
H. I. E. T. COLLEGE,
Estd : 1964 Phone : 62820.
P & T Colony, Golconda Cross Roads,
Musheerabad, Hyderabad-500046.

అధ్యక్షులకు లంఛనం వేరు! మాస్టర్ని
గాంధీ చూడు రెడ్డుకోసం కాశ్మీర్కు

యిప్పుడే వస్తా
నా స్నేహితు కొంటె చూస్తూంటా

PRమాత్రా

మీరదిగట్టుగా గొక్కిమెట్టిస్తాను - మరి
మో అత్త గార్ని వొక్క పూరు
పంపించి
వస్తారా?

శంకర్

నవ సమాజంలో యువతరం "బంసారు కలలు" కంటుంది! కౌని.....
కన్న కలలు తిరడంలో కౌదు, తిరే కలలు కనడంలోనే ఆనందం వుంది!

అన్నపూర్ణా వారి

బంసారు కలలు

ఈశ్వరమన్ కలర్

నిర్మాత:

D.మధుసూదనరావు B.A.,

దర్శకుడు:

ఆదుర్తి సుబ్బారావు

కథ: యద్దనపూడి సులోచనాశాస్త్రి
నవయుగ

